

Вістник

Епархії Перемиської.

Річник XXVI

1914.

Друкарня гр. мат. Калігули в Перемишлі.

4754

Зміст Вістника Перемиської Епархії за рік 1914.

Дата і число розпорядження	З М І С Т	Число розпорядження	Сторона
	Ч. I.		.
27/12 7746/13	Речинець до предкладаня справоздань з деканальних посіщень	1	1
17/1 8199/13	В справі акту уродження бл. п. о. Петра Максимовича .	2	1
12/1 229	Заказ самовільного демольованя деревляних Церков і каплиць	3	2
17/1 10397	О прошенях о розрїшеня на мяснї страви кромї і в часї посту	4	3
28/1 749	Конкурс на запомогу з фондациї Романа Алексевича для вдїв і сирїт по сьвящениках перемиської Епархїї .	5	3
24/12 10199/13	О наданю богослуж. стипендиї з фондациї б. п. Архіпресв. Григория Шашкевича	6	4
3/2 745	Речинець іспиту квалїфикаційного па катихитїв шкіл видїлових	7	4
3/2 746	Речинець конкурсового іспиту о душпастирскї бенефіциї. .	8	5
2/2 634	В справї піднесеня фреквенциї в школах народних через удляне бїдним ученикам одежи, приборїв шкїльних і поживи	9	5

Дата і число розпорядження	З М І С Т	Число розпорядження	Сторона
Ч. II.			
1/2 30/орд.	Архієрейське посланє на св. великий піст	10	9
7/2 960	Речинець до св. Рукополаганя в Ереї	11	22
31/1 292	Жертви на будову гр. кат. Церкви в Тарнівцях ад Сливниця	12	22
Ч. III.			
31/3 1262	О товаристві сьвящеників під покровом св. Йосифа в Горлиці (St. Joseph-Priesterverein in Görz.)	13	23
31/3 1056	Науки духовні виданя о. Корнилия Кузика	14	26
9/3 1289	О літургійнім вині	15	26
11/3 2093	Вплинувші квоти яко Петрів гріш для св. Отця	16	27
7/3 1885	О приписах в осягненю докторату теологічного	17	27
21/3 2294	Стан каси вдов. сир. Інститута	18	28
23/3 2208	Рескрипт п. к. Міністерства справ внутрішних в справі видаваня сторонам витягів метрикальних	18	34
6/4 2785	Конкурс на оцороженні парохі	19	35
6/4 2788	Уплата належитости за Устав церковний	20	36
8/4 2692	Конкурс на посаду гр. к. катихита при школах народних в Добромили	21	37

Дата і число розпорядження	З М І С Т	Число розпорядження	Сторона
Ч. IV.			
27/3 40/орд.	В справі диспензи від посту для краєвої оборони, жандармерії і скарбової сторожи	22	39
31/3 2414	О нострифікації римських богословських дисциплін докторських	23	40
27/3 1992	О недільних проповідях о. Юрія Кмита	24	41
24/4 3106	Стан каси вдов. сир. Інститута	25	42
Ч. V.			
11/6 270/орд.	О подорожі Єпископа до Риму	26	47
11/6 271/орд.	Моленя о погоду	27	49
9/6 1957	В справі покриття дахів деревляних церков	28	50
12/6 4811	Відправа заупок. Богослуженя за б. п. цїсаря Фердинанда	29	50
9/6 2945	О молитві забобонній	30	51
10/6 4659	Конкурс на посаду катихита при ц. к. гімназії в Сявоці	31	51
9/6 4774	В справі дат до епар. шематизму на р. 1915	32	51
13/6 4082	Відозва о жертви на церков в Махнівку ад Корчмин	33	52
12/6 4731	В справі контролі над еміграцією і заграничних прогульок	34	52
Ч. VI.			
1/7 5353	О богослуженю за упокій Єго цїс. і кор. Високости Най-		

Дата і число реопорядження	З М І С Т	Число розпорядження	Сторона
	достойнішого Архикнязя Наслідника Престола Франца Фердинанда і Її Високости княгині Софії Гогенберг	35	55
	Ч. VII.		
12/6 4867	Норма для справоздань з деканальної візитації	36	57
12/6 3602	Памятки для руских робітників	37	68
12/6 2665	О заснованю товариства охорони української старини	38	69
12/6 4503	О видавництвах товариства св. Ап. Павла у Львові	39	69
12/6 4676	О жертвах Тов. Дністер на богоугодні церковні духовні або споріднені ціли	40	70
16/6 3774	О купецкій школі краєвій в Перемишли	41	71
	Ч. VIII.		
6/7 5395	Речинець до св. Рукополаганя	42	73
6/7 5396	Речинець до поданя о принятє до духовн. Семінара у Львові і до Папскої Колегії в Римі	43	73
9/7 5394	Речинець вношеня подань о принятє до дяківського Інститута	44	74
19/6 4221	О »Заведеню артистичних осклень« в Кракові	45	75
20/6 5023	Заосмотрене книжочок до збираня жертв на будову церкви порученєм духовної власти	46	75
23/6 5060	Пересторога перед еміграцією до Канади	47	76

Дата і число розпорядження	З М І С Т	Число розпорядження	Сторона
6/7 5235	Дотично продажу старинностей	48	76
4/7 5401	О богослуженю для шкільної молоджки за уюокій бл. п. Єго Цс. и Корол. Високости Архикнязя Франца Фердинанда і бл. п. Єі Високости Княгині Софії Гогенберг	49	77
14/7 5544	О видавництвах товариства св. Ап. Павла у Львові . . .	50	78
15/7 5459	Вплинувші квоти яко Петрів гріш для св. Отця	50	78
Ч. IX.			
28 326/орд.	О молитвах в часі війни	51	81
Ч. X.			
98 332/орд.	Зарядження і власти по причині війни	52	85
10/8 5693	О підставах до одержаня субвенції на будови сьвятинь . . .	53	87
1/8 5966	Формулярі для справоздань з деканальних візитаций . . .	54	87
Ч. XI.			
16/8 333/орд.	Дальші зарядження на теперішний час війни	55	89
Ч. XII.			
23/8 341/орд.	О кончині св. Отця Пія Папи X.	56	91
Ч. XIII.			
30/8 344/орд.	О забезпеченю маєтків церковних	57	95

Дата і число розпорядження	З М І С Т	Число розпорядження	Сторона
	Ч. XIV.		
8/8 347/орд.	О виборі нового Папи Римского	58	97
	Ч XV.		
30/11 6848	Порядок неділь, праздників і Богослужень від нового року 1915 до Благовіщення Пресв. Богородици	59	101
31/8 6346	О складках грошових на військо	60	103
17/8 6139	Іменоване Дра Тадея Шидловского консерватором	61	104
17/8 6289	О здержаню виплати на консервації	62	105
31/8 6313	Нострифікація австрійських богословських докторських дипломів на університеті в Будапешті	63	106

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХИИ.

Рѣнь 1914.

Выдано 5. лютого

Ч. 1.

Ч. 1.

Ч. 7746/13. Речинець до предкладаня справозданъ зъ деканальныхъ посѣщень.

Епископскій Ординаріятъ симъ постановляе, щобы Всечеснй Уряды деканальнй предкладали справозданя зъ переведеныхъ деканальныхъ посѣщень Епископской Консистоіи найпѣзнѣйше до 10. липня, зглядно 20. сѣчня кожного року.

Прочіе постановы, якими будуть вѣведеніе змѣны дотычно справозданъ зъ дек. посѣщень, будуть оголошеніе пѣзнѣйше.

Вѣдъ гр. кат. Еписк. Ординаріята.

Перемышль дня 27. грудня 1913.

Ч. 2.

Ч. 8199/13. Въ справѣ акту уродженя бл. п. о. Петра Максимовича.

Панъ Германъ Германъ зъ Вѣдня, пошукуе свѣдоцтво крещенія Петра Максимовича бувшого пароха въ Негрибцѣ, дек. Перемыско-загородского, уродженого около р. 1772.

Поруцае ся Всч. Ур. нар. переглянути книги метрыкальнй уроджыхъ, и если де актъ сей знайде ся, — о томъ сюди донести.

За вынайдене сего акту общою и. Германъ, вѣдповѣдне вынадгороджене.

Вѣдъ гр. кат. Еписк. Консистеріи

Перемышль, дня 17. сѣчня 1914.

Ч. 3.

Ч. 229. Заказъ самовѣльного демольованя деревяныхъ Церквей и каплицъ.

Ц. к. центральна Комісія для збереженя памятникѣвъ прислала тутъ слѣдуючу допись:

„Abschrift. Z. 5285 ex 1913. Betreff: Erhaltung aller alten Holzkirchen und Synagogen Galiziens und der Bukowina. An das Präsidium der k. k. Statthalterei in Lemberg.

Der Höchste Protektor der Zentralkommission Seine k. u. k. Hoheit der durchlauchtigste Herr Erzherzog Franz Ferdinand, Generalinspektor der gesamten bewaffneten Macht geruhte zu Höchstem Bedauern die Wahrnehmung zu machen, dass sich in letzterer Zeit die Fälle von Demolierungen alter Holzkirchen — denen Höchstderselbe ein ganz besonderes Interesse entgegenzubringen geruhen — ganz bedeutend mehren.

Man beehrt sich dem k. k. Präsidium zur Kenntnis zu bringen, dass Seine keiserliche Hoheit die möglichst unveränderte Erhaltung aller alten Holzkirchen und Synagogen Galiziens und der Bukowina wünschen. Das heisst, derartiges Objekt darf, um Missbräuchen und Missverständnissen vorzubeugen, ohne Genehmigung und ohne ausdrücklichsste Bewilligung der Zentralkommission niedrigerissen werden, wenn auch dessen Wertlosigkeit zweifellos erscheinen sollte. Die Demolierungsbewilligung muss unter Vorlage einer fotografischen Aufnahme grundsätzlich in jedem Falle bei der Zentralkommission eingeholt werden.

Das k. k. Präsidium wird somit dringend ersucht eine diesbezügliche (resp. Zirkularerlass) deren Abschrift (in der Landessprache) der Zentralkommission zur Kenntnissnahme vorzulegen wäre, unverzüglich an alle k. k. politischen Behörden, an das Landesgendarmarie Kommando, an alle Ordinariate, an alle Pfarrämter und an alle israelitischen Kultusgemeinden ergehen zu lassen. Der Vicepräsident: Lanckoroński m. p.“

Подаючи до вѣдомости се письмо пригадуе ся поновно дотычнй розпорядки въ той справѣ выданй а именно рѣшене зъ дня 25. грудня 1913, Ч. 9688 (Вѣстн. ч. XIII. зъ 29. XII. 1913.)

Въ виду того, що деякй Комітеты парохіяльнй, приступаючи до будовы новыхъ церквей, демольовали старй самовѣльно безъ дозволу П. Т. Консерваторѣвъ, черезъ що запропастивъ ся неоденъ памятникъ збереженя достойнй, заказуе Епископска Консистерія демольовати або реставровати деревянй церкви

и каплицѣ безъ одержаня выразного позволеня по мысли высше наведенои дописи ц. к. центр. Комісії для захованя памятникѣвъ.

Всч. ОО. Парохи и Завѣдателѣ парохій мають чувати надѣ виконанемъ сего рѣшеня пѣдѣ личною отвѣчалностію.

Вѣдѣ гр. кат. Еп. Консистеріи.

Перемышль, дня 12. сѣчня 1914.

Ч. 4.

Ч. 10397. О прошеняхъ о розѣшеня на мясній стравы кромѣ и въ часѣ посту.

Зѣ причины що вношене прошенъ о дізпензы вѣдѣ постѣвъ частѣйше ту впливають, особенно если храмовый празникъ припадае на день поста, и то въ остатной хвили, Епп. Ординаріятъ повѣдомляе Всч. священство, що на будуче можна вносити прошеня на мясній стравы лише на середы кромѣ посту и на середы и понедѣлки въ часѣ рѣчныхъ постѣвъ.

Прошеня мають бути внесені найдалше на 8 днѣвъ напередѣ. Прошеня о розѣшеня на мясній стравы на всѣ пятницѣ въ роцѣ якъ такожь на празники Воздвиженія Ч. Креста, Усѣкновеніе чесной Головы св. Іоана Хр. и першій дни чотирохъ рѣчныхъ постѣвъ вносити не вѣльно.

Всч. ОО. настоятелѣ деканатѣвъ на найблишѣмъ соборѣ декан. звернуть увагу содеканального клира на тое розпоряджене.

Вѣдѣ гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемышль дня 17. сѣчня 1914.

Ч. 5.

Ч. 749. Конкурсъ на запомогу зѣ фондациі Романа Алексевича для вѣдѣвъ и сирѣтъ по сѣвященникахъ перемыской Епархіи.

Еп. Консистерія, яко управителька запомогового фонду им. Романа Алексевича для вѣдѣвъ и сирѣтъ по сѣвященникахъ Перемыской Епархіи оголошует симъ конкурсъ на одноразову запомогу въ квотѣ 120 К. Управненими до одержаня сей запомоги суть вдовы по сѣвященникахъ руской народности Перемыской епархіи, котрій выкажуть ся:

1) що придержують ся свого обряду и народности и вѣдуть жите моральне;

2) що суть убогі и не посѣдають приватного майна движимого и недвижимого;

3) що не мають можности зъ причини приклонного вѣку и слабого здоровля заробляти самостойно на свое удержане.

Дотычній прошеня належить въ речинци до 10. марця 1914. за посередництвомъ уряд. декан. предложити.

Водъ гр. кат. Еп. Консистеріи.

Перемышль, дня 28. сѣчня 1913.

Ч. 6.

Ч. 10199/13. О наданю богослуж стіпендіи зъ фондаціи б. п. Архіпресв. Григорія Шашкевича.

Переmysка гр. кат. катедральна Капитула надала богослужебній стипендія зъ фондаціи бл. п. Архипрезвитера Григорія Шашкевича на р. 1914 слѣдующимъ Іереямъ:

1. Добрянському Михаилу парохови въ Ясеницѣ замковѣй.
2. Котысови Володимиру парохови въ Звинячи.
3. Спрысови Еразмови Александрови, сотрудику въ Радымиѣ.
4. Сембратовичови Анатолю сотрудику въ Крыници.
5. Стрыйскому Николаю, сотрудику въ Себечовѣ.
6. Волошину Николаю, сотрудику въ Ожомли.
7. Соболевскому Михаилу, сотрудику въ Новѣй веси.
8. Кишакевичови Николаю, сотрудику въ Борятинѣ.
9. Волошиньскому Іоану, сотрудику въ Липѣ.
10. Шаркови Любомирови, сотрудику катедральному.

Водъ гр. кат. Еп. Консистеріи.

Перемышль, дня 24. грудня 1913.

Ч. 7.

Ч. 745. Речинець испытю квалификаційного на катихитѣвъ школъ выдѣловыхъ.

Въ дняхъ 12, 13. и 14. мая и въ дняхъ 5, 6. и 7. жовтня 1914. водбуле ся испытъ квалификаційный на катихитѣвъ школъ выдѣловыхъ.

Предметы испытю суть тѣ, якѣ въ реченыхъ школахъ выкладають ся а именно: исторія библійна, догматика и етика въ обемѣ катихизма, литургика, короткій поглядъ на исторію церковну и катихитика. На данный тематъ вироблять кандидаты экзурту а на довѣльао выбранный тематъ выголосять пробный выкладъ.

Намѣрляючі до того испытю приступити мають свой прошеня о прилуцене до испытю внести въ первѣмъ речинци до 25. цвѣтня а въ другѣмъ до 20. вересня 1914.

Водъ Еп. гр. кат. Ординаріята.

Перемышль дня 3. Лютого 1913.

Ч. 746. Речинець конкурсового испытю о душпастырскій бенефіціи.

Конкурсові испытю о душпастырскій бенефіціи вѣдбудуть ся въ слѣдующихъ двоухъ речинцяхъ: 1) Въ дняхъ 12. 13. и 14. мая 1914 и 2) въ дняхъ 5. 6. и 7. жовтня 1914.

Кандидаты бажаючи поѣдати ся конкурсовому испытю мають при I. речинци внести свои прошеня о припущенѣ до испытю найдальше до дня 30. цѣвѣтня, а при II. речинци до дня 20. вересня с. р.

Священники приступаючи до конкурсового испытю по разѣ першій мають залучити до своихъ прошенъ грамоту першого своего поставленя въ душпастырствѣ.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консистеріи.

Перемышль, дня 3. лютого 1914.

Ч. 634. Въ справѣ поѣнесеня фреквенци въ школахъ народныхъ черезъ удѣляне бѣднымъ ученикамъ одежи, приборѣвъ школьныхъ и поживы.

Ц. к. Рада школьна краєва вѣднесла ся ту п. дн. 22. Сѣчня 1914. Ч. 813/914 зъ прошенемъ, шобы Всч. Духовенство поперло єи акцію, поѣднату обѣжникомъ, вѣднанимъ черезъ тую власть п. дн. 22. Сѣчня 1914 Ч. 813/III до всѣхъ ц. к. Радъ школьныхъ окружныхъ. Обѣжникъ сей подали краєві часописи а такожь буде вѣнъ звѣстный Всч. Духовенству душпастырскому яко належачому зъ уряду до Радъ школьныхъ мѣсцевыхъ.

Ц. к. Рада школьна краєва намѣряє поѣнести фреквенцію въ школахъ народныхъ особливо въ такъ прикрѣмъ теперѣшнѣмъ часѣ черезъ удѣляне убогимъ ученикамъ одежи, приборѣвъ школьныхъ и поживы. До той цѣли могутъ послужити мѣсцеві фонды школьні особливо сумы, зѣбраніи яко кары школьні а такожь фонды убогихъ, утвореніи зъ грошевыхъ каръ, накладанихъ въ поступовано администраційнѣмъ и судовѣмъ. Кромѣ того выпадає, шобы Рады повѣтові и Рады громадскіи причиняли ся до того важного дѣла своими запомогами, котрымъ прийдуть до помочи приватніи жертвы и складки, збираніи для той цѣли.

Зъ такихъ фондѣвъ побиралабы убога молодѣжь школьна одѣжь, обуве, кнѣжки и приборы школьні а такожь и певне прокормленѣ по можности тепле якъ н. пр. молоко, або чай зъ кусникомъ хлѣба. Достарчуванемъ теплои поживы може заняти ся Рада школьна мѣсцева, зарядъ школы, зверхнѣсть громадска або инніи чинники въ громадѣ, або мѣгбы до того бути завязанныи окремыи комитетѣ.

Тую благородну и правдиво христіянську справу поручає Епископскій Ординаріатъ Всеч. Духовенству якъ найгорячѣйше. Належитъ ю передовсѣмъ

въ проповѣдяхъ порушати и попірати, загрѣваючи парохіянъ, причиняти ся по возможности до помагання убогѣй молодежи школьнѣй въ науцѣ и просвѣтѣ, черезъ що сповняе ся дѣла милосерній взглядомъ ближнього. Такожъ Еписк. Ординаріятъ не сумнѣває ся, що Всеч. Духовенство всѣми силами буде пособляти тѣй справѣ такожъ внѣ церкви при кождѣй случайности.

Всч. школьноординаріат. оо. комисарѣвъ взыває ся, чтобы при посѣщеняхъ школъ звертали свою увагу на тую справу и въ своихъ справозданяхъ повѣдомляли Еписк. Ординаріятъ, въ якомъ видѣ тоє дѣло въ данѣй громадѣ переводить ся и яку участь въ нѣмъ берутъ оо. душпастирѣ.

Вѣдъ Еп. гр. кат. Ординаріята
Перемишль, дня 2. лютого 1914

ХРОНІКА.

Въ пропозицію принятї:

- Ч. 10355/13. На парохію Дальова, 1. Вахнявинъ Володимиръ, 2. Каламунецкій Петро, 3. Баницкій Іосифъ.
- Ч. 10356/13. На парохію Красне 1. Шумило Мих. 2. Трешневскій Мих. 3. Луцкій Петро 4. Макаръ Стефанъ 5. Олексинъ Василій.
- Ч. 10353/13. На парохію Новосѣльцѣ 1. Полянскій Генрикъ 2. Голѣчекъ Іоанъ 3. Боднаръ Володимиръ 4. Лазурко Петро. 5. Хотынецкій Стефанъ Журавецкій Володимиръ.
- Ч. 10357/13. На парохію Крапина 1. Копыстянскій Евгений 2. Гайда Стефанъ 3. Іесинъ Іоанъ 4. Изайчикъ Романъ.
- Ч. 10358/13. На парохію Ялинъ 1. Полянскій Богданъ 2. Малярчикъ Алексей 3. Трешневскій Александеръ.
- Ч. 10359/13. На парохію Пилы 1. Боднаръ Володимиръ 2. Флюнтъ Зеновій 3. Тысовичъ Николай 4. Тустановскій Кирилъ 5. Пизюръ Андрей.
- Ч. 10360/13. На парохію Цетуля: 1. Накловичъ Мих. 2. Ничай Стеф. 3. Юрчакъ Петро 4. Андрейчикъ Петро 5. Тарчанинъ Михаилъ 6. Гучко Василій 7. Гѣрнякъ Мих. 8. Тымчукъ Іоанъ 9. Пизюръ Андрей.
- Ч. 10361/13. На парохію Порудно: 1. Гробельскій Брониславъ 2. Жукъ Михаилъ.
- Ч. 10362/13. На парохію Бахѣръ: 1. Волянскій Стеф. 2. Галянка Петро 3. Антоичъ Василій.
- Ч. 10363/13. На парохію Святкова: 1. Каламунецкій Петро 2. Дуркотъ Александеръ 3. Копыстянскій Евгений 4. Мышковскій Маріянъ 5. Жукъ Михаилъ.
- Ч. 10585/13. На парохію Куинь: 1. Фартухъ Василій 2. Утриско Володимиръ 3. Пелехъ Іосифъ 4. Сприсъ Григорій 5. Дуркотъ Ал. 6. Ольшанскій Володимиръ 7. Дуцько Юліянъ 8. Долошицкій Миронъ.

- Ч. 10586/13. На парохію Горинець: 1. Ильницькій Северинъ 2. Левицкій Лаврентій 3. Ничай Стефанъ 4. Мартиновичъ Орестъ 5. Черкавскій Мирославъ 6. Гучко Василій 7. Гѳрнякъ Михаилъ 8. Трешневскій Александеръ 9. Гарасовскій Станиславъ 10. Тысовичъ Николай 11. Гарабачъ Стефанъ 12. Стецишинъ Михаилъ.
- Ч. 10366/13. На парохію Брухналь: 1. Кочиркевичъ Андрей 2. Шумыло Михаилъ 3. Накловичъ Михаилъ 4. Чижевичъ Симеонъ 5. Крайчикъ Ем. 6. Ковальчинъ Іоанъ 7. Полянскій Богданъ 8. Венгриновичъ Волод. (молод.) 9. Голѳчекъ Іоанъ 10. Ничай Стефанъ 11. Мартиновичъ Орестъ 12. Вѳтикъ Стефанъ 13. Кузичъ Василій 14. Шеховичъ І. 15. Бѳлинскій Стефанъ.
- Ч. 10590/13. На парохію Мацина велика: Гринчукъ Іоанъ.
- Ч. 10593/13. На парохію Угрынѳвъ: 1. Котисъ Даниїль 2. Гробельскій Брониславъ 3. Кашубинскій Іоанъ.
- Ч. 10594/13. На парохію Чирна: 1. Мохнацкій Володимиръ 2. Лонатякъ Николай 3. Ковальчинъ Іоанъ,
- Ч. 10365/13. На парохію Баличи: 1. Полянскій Генрикъ 2. Савицкій Петро 3. Мартиновичъ Орестъ 4. Кузичъ Василій 5. Твердохлѳбъ Антоній 6. Боднаръ Волод. 7. Гринчукъ Іоанъ 8. Гарасовскій Станиславъ 9. Гробельскій Брониславъ 10. Лазурко Петро 11. Пизюръ Андрей 12. Журавецкій Володимиръ 13. Тымчукъ Іоанъ.
- Ч. 10588/13. На парохію Боратынъ: 1. Ильницькій Северинъ 2. Полянскій Богданъ 3. Ничай Стефанъ 4. Юрчакъ Петро 5. Гѳрнякъ Михаилъ 6. Хотинецкій Стефанъ.
- Ч. 691/13. На парохію Сокаль: I. Волосянскій Іоанъ II. Мекелита Петро III. Гоцкій Брониславъ.

Презенты получили:

- Ч. 377. о. Трешневскій Александеръ на парохію Ялинъ.
- Ч. 356. о. Кашубинскій Іоанъ на парохію Угрынѳвъ.
- Ч. 152. о. Долошицкій Миронъ на парохію Кунинъ.
- Ч. 248. о. Вахнянинъ Володимиръ на парохію Дальова.
- Ч. 410. о. Трешневскій Михаилъ на парохію Красне.
- Ч. 508. о. Вендзиловичъ Даміянъ на парохію Солинка.
- Ч. 646. о. Хотинецкій Стефанъ на парохію Новосѳльці.
- Ч. 558. о. Чичула Іоанъ на парохію Днѳстрикъ дубовий.
- Ч. 100. о. Флюнтъ Зиновій на парохію Коблянська воля.

Именованя:

- Ч. 10042/13. Всеч. о. Гойдышъ Володимиръ парохъ въ Девятери им. I. м. деканомъ потелицкимъ, а Всч. о. Тустановскій Лонгинъ парохъ въ Волькахъ мазовецкихъ II. м. деканомъ потелицкимъ.
- Ч. 8. Всеч. о. Гойдышъ Волод. им. орд. школьн. комисаремъ до школъ середныхъ въ Равѣ руской.

Завѣдательства получили:

- Ч. 10640/13 о. Копко Павелъ парохіи въ Малновѣ.
- Ч. 10568/13 о. Чайковскій Кирилъ въ Павлокомѣ
- Ч. 10521/13 о. Спрысъ Еразмъ въ Поруднѣ.
- Ч. 342. о. Урускій Іоанъ въ Краковѣ.

Сопомочництва получили:

- Ч. 10548/13. о. Стрыйскій Николай въ Фульштинѣ.
- Ч. 10648/13. о. Вѣтикъ Стефанъ доѣздж. въ Ваневичахъ.
- Ч. 10710. о. Грушкевичъ Константинъ въ Дошнѣ.
- Ч. 10712. о. Грыцай Николай въ Вацовичахъ зъ осѣдкомъ въ Рыхтычахъ.
- Ч. 10713. о. Михалиха Андрей въ Себечовѣ.
- Ч. 10709. о. Цѣховлясъ Василій въ Бирчи и доѣжд. въ Березицѣ.
- Ч. 10711. о. Баранецкій Николай въ Медвничехъ.

Сотрудництва получили:

- Ч. 10603/13. о. Марисякъ Маріанъ ч. св. В. В. при катедр.-храмѣ въ Перемышли.
- Ч. 10677. о. Мокрѣвскій Матвій въ Радымнѣ.
- Ч. 10568. Всеч. о. Калужняцкій Владиславъ парохъ въ Павлокомѣ перенесенный въ сталый станъ супочинку.

Некрольогія.

- о. Вархолякъ Анатолій въ пенсіи уп. 18/12 1913.
- о. Калиничъ Максимъ парохъ въ Жукотынѣ уп. 28/12. 1913.
- о. Левицкій Петро парохъ Кракова уп. 9/1 1914.

Души ихъ поручають ся молитвамъ прч. клира.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консистеріи
Перемышль, дня 4. лютого 1914.

Ал. Зубрицкій
Канцлеръ.

† КОНСТАНТИНЪ
Епископъ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХИИ.

Рѣнь 1914.

Выдано 12. лютого

Ч. II.

Ч. 10.

Ч. 30/Орд. Архіерейске посланіе на св. великій пѣсть.

О першѣмъ и частѣмъ Причастію дѣтей.

КОНСТАНТИНЪ ЧЕХОВИЧЪ

Боною Милостію и св. Апостольского Престола благословенемъ Епископъ Перемышлій,
Самбѣрскій и Сяноцкій.

Всечестному Духовенству мірскому и монашому и всѣмъ Вѣрнымъ своей Епархii!

Миръ о Господѣ и Архіерейске благословенѣ!

Знову зближае ся часъ великого посту, часъ такъ дуже поучаючій для каждого християнина. Въ томъ часѣ Церковь св. ставитъ намъ передъ очи нашего Возлюбленного Спасителя, цѣлого покрытого ранами, опльованого, погордженого а въ кѣнци розпятого на крестѣ.

Все те терпѣвъ Спаситель за нашу душу. И навѣтъ якѣи лише одна душа на свѣтѣ була потребувала спасенія, Спаситель и за ту одну душу готовъ бувъ вѣддати Свое жите, готовъ бувъ пролити всю Свою Кровь, готовъ бувъ дати розпяти ся на крестѣ. Якъ проте цѣнною мусить бути наша душа.

Тымчасомъ якъ мало дбають люде о свои душѣ и душѣ своихъ дѣтей. Коли

тѣло наше або нашихъ дѣтей захорує, кóлько то старань докладаємо, щобы его вылѣчити, спроваджуємо лѣкарѣвъ, выдаємо на лѣкарства, не спимо по ночахъ.

Кóлько то натрудимо ся, щобы забезпечити собѣ удержанє.

Рóльникъ вже досвѣта стає и цѣлый день въ потѣ чола працює; ремѣсникъ, купецъ, урядникъ, учитель такожь цѣлыми днями а неразъ и ночами занятый и не одну невыгоду терпѣть. И такъ кождый. И добре робимо, коли стараємо ся о погребы тѣла. Богъ позволивъ, а навѣтъ наказавъ дбати и о дочаснїи справы. Але при тóмъ часто и черезъ св. Письмо и черезъ св. Церковь и черезъ нашу совѣсть упоминає насъ, що душа безмѣрно важнѣйша, якъ тѣло, що въ першóй мѣрѣ належить дбати о душу, а о тѣло лише о стóлько, о скóлько се потрѣбне до сповнення его задачѣ, яку ему Богъ назначивъ. Богъ не на те давъ намъ тѣло и всѣ иншїи добра, щобы мы въ нихъ затопили ся, але на те, щобы они помагали души щиро служити Г. Богу. „*Вамъ польза чловѣкъ*“ каже Бож. Спаситель, „*аще мїръ всѣхъ прикроуцѣтъ, а душа же своѣю отцѣтитъ? или что дастъ чловѣкъ измѣнѣ за душу своѣю*“ (Мат. 16, 26) т. зн. якїй хосєнъ чловѣкови зъ того, хотябъ вóнъ цѣлый свѣтъ позыскавъ, а погубивъ свою душу? або чимъ выкупить свою душу?

А на иншóмъ мѣсци каже: *Не скрываѣте сокровищъ на землїи, идиже черекъ и тла таятъ, и идиже тати подкопывають и крадѣтъ: скрываѣте же сокровища на неби, идиже ни черекъ ни тла таятъ, и идиже тати не подкопывають ни крадѣтъ.*“ (Мат. 6, 19. 20.)

Не збирайте собѣ скарбóвъ на земли, де ихъ нищить мóль и ржа, де злодѣѣ подкопують и крадутъ. Але збирайте собѣ скарбы на небѣ, де ихъ анѣ мóль, анѣ ржа не нищить, де злодѣѣ не подкопують и не крадутъ.

Не лише словомъ, але и примѣромъ Своимъ вказувавъ намъ Спаситель на марнóсть всего земного.

Марными уважавъ богатства тои землѣ, бо добровóльно до тои степени ихъ зрѣкъ ся, що навѣтъ не мавъ де головы приклонити. Марными уважавъ достоинства, славу у свѣта, божѣ прецѣнь бувъ бы не допустивъ до такого пониженя, якимъ була Ёго соромна смерть на крестѣ. Марными уважавъ роскошѣ, прїємности, такъ якъ Ёго жите було безнастаннымъ умертвленємъ и самовóдреченємъ, безнастанною працею.

Одно, що уважавъ за потрѣбне, се прославленє Небесного Отца и спасєне людскихъ душъ и въ тóй цѣли перетерпѣвъ такїи страшнїи муки, таку понижаючу смерть на крестѣ.

Таксамо часто Христовїи Апостолы нагадують намъ сю правду, що мы не для сеи землѣ сотворєнїи але для неба, що першимъ нашимъ обовязкомъ єсть дбати о душу, прославляти Бога. „*Нышнихъ нищїи, идиже єсть Христосъ . . . Горнїа мвдрєствѣѣте, а не зїмнїа*“ говорить св. Апостолъ Павло въ посланїю до Колосаѣвъ. (Колос. III, 1—2). Шукайте сєго, що на небѣ, де Христосъ... Роздумуйте о тóмъ,

що въ горѣ, а не о томъ, що на земли, або иншими словами: дбайте о Божій справѣ, Богу ласку, Боже слово. Дивѣть ся въ небо и поконуйте лихй, земскій пристрасти. А въ посланію до Ефреѣвъ каже: „Не ймамы задѣ прывыкающаго града, но градащаго кзыскѣвх“ (Евр. 13, 14) т. зн. не маемо ту сталого мѣста, але шукаемо будучого.

А св. Апостоль Петро, начальникъ Апостоловъ такъ пише въ посланію до вѣрныхъ: „По заѣкшимъ къ скатоумъ, и саміи свѣтїи во всімъ житїи вѣднїи:... со страхомъ житїа кѣшого крѣма житїа стѣвїте: Кїдмїи, ѣко извалїте сѣ отъ свѣтнаго кѣшого житїа... чѣстїю крокїю... Христа. (Петр. 1. 15. 17. 18. 19). т. зн. По примѣру святого, що васъ покликавъ и вы будьте святыми въ цѣломъ вашомъ житю... зѣ страхомъ переводѣть часъ вашего житя, знаючи, що вы спасли ся вѣдъ вашего попередного житя повного марности цѣнною кровїю непорочного і пречистого Агнця Христа. Тыми словами настає св. Апостоль Петро, щобы мы дбали о святѣсть нашої душї найбільше зѣ тои причини, бо цѣна єи вѣдкүүлєня є безконечна, такъ якъ єею є Кровь Самого безконечного Богочоловѣка.

И въ загалѣ всѣ святїи то словомъ то примѣромъ вказують намъ, що нашпмъ першимъ обовязкомъ єсть дбати о душу и стремѣти до Бога и до небесной вѣчїны. Але зѣ власного досвѣду знаємо, що не такъ легко приходитъ вѣдорвати серце вѣдъ землѣ, а звернути єго до Бога, що не легко поступати дорогою Божїхъ заповѣдей, що не легко виречи ся себе и взяти свѣй крестъ на себе, що не легко задержати нѣ души Богу ласку и дѣстати ся до неба.

Самъ Божеств. Спаситель се признає, коли каже: „Царствїи небесной нѣдїтел и нѣждїицы косїицїають в.“ (Мат. 11, 12) т. зн. на царство небесне треба собѣ заслуговати покаянємъ, трудомъ и напруженємъ.

И чоловѣкъ о своихъ власныхъ силахъ нѣколи не зайшовъ бы до неба, если бы Богъ въ особливїи способѣ єму не помагавъ. Сю помѣчь удѣляє Г. Богъ въ св. Тайнахъ и рѣжныхъ благословєнїяхъ и освященїяхъ церковныхъ.

Найуспѣшнѣйше однакъ средство на те, щобы удержати ся на дорожѣ праведности, находимо въ Пресв. Тайнѣ Евхаристїи.

Пресв. Евхаристїя се «хлѣбъ преестественный» «насуцный», якїи крѣпить нашу душу въ борбахъ туземного житя и заховує єи вѣдъ вѣчной погїбели. Св. Апостоль и Евангелистъ Матей (15, 32) оповѣдає, що коли Іисусъ Христосъ мавъ въ чудесный способъ насытити народъ пятьма хлѣбами и двома рыбами, сказавъ пропамятнїи слова: жаль менѣ сего народу, бо вже три днѣ перебуває зѣ мною и не має шо ѣсти; а не хочу вѣдпустити ихъ голодныхъ, щобы не ослабли на дорсѣ. Мои Дорогї! Якъ тогда Іисусъ Христосъ змилосердивъ ся надъ народомъ и въ чудесный способъ накормивъ єго тѣло, такъ знову теперъ въ чудесный способъ хоче кормити нашу душу. Спаситель нѣкого не хоче лишити голоднымъ на души, всѣхъ призываетъ до Своеи св. Трапезы, всѣмъ хоче дати

спокій, дати ласку та допомогти зайти до неба. И се запрошенє часто повтаряв и повтаре то в Своїй власній особї, то знову через св. Церковь.

Бо и чимже, якъ не запрошенемъ до св. Причастія, а радше приказомъ часто причащати ся суть слова Спасителя: „*Ѣще не сѣтеѣ плѣти Сына чловѣческаго, ѿ не питеѣ крове его, жикетѣ не ѿматеѣ къ себѣ. Ѡдѣи мою плѣть и пїеи мою Кровь, ѿматеѣ животъ вѣчный и дѣяѣ воскреснїе вѣго к послѣдній дѣнь*“ (Іоа. VI, 53—55) т. зн. Если не будете ѣсти Тѣла Сына чловѣчого, и не будете пити Его Крови, не будете мати вь собѣ житя. Кто ѣсть мое Тѣло и пєє Мою Кровь, має вѣчне житє, и я воскресу его вь послѣдній дѣнь? И ще много иншихъ слѣвъ Спасителя можна бы навести, де горячо поручає св. Причастїє; ба навѣть вь молитвѣ „*Отче нашѣ*“ каже молити ся о Него словами „*Хлѣбъ нашѣ насѣщный дѣжджъ намѣ днєсь*“. Дай намъ хлѣба потрібного для нашего сущєства: хлѣба звичайного для нашего тѣла, хлѣба евхаристїйного, св. Причастія, для нашої дулї. Церковь свята, Обручниця Христова, такожъ запрошує насъ то вь Литургїи то рѣзными розпорядженями, щоби мы кормили свою Душу Тою небесною поживою, и то, о скѣлько можна, якъ найчастїйше. На Службѣ Божїй що днѣ кличе до насъ устами священника: „*Госстраждѣмъ Божїимъ и сѣмъ вѣроу приступнїте*“; що днѣ священникъ готовъ намъ подати на ложочцѣ Прєсв. Тѣло и Кровь Христову. И кождїй може и що днѣ приступити, хто лише на души не має тяжкого грѣха и хоче черезъ св. Причастїє отримати Божу ласку, Боже благословенє.

Що до розпорядженъ, то Церковь свята многї такї розпорядженя выдавала на рѣзнихъ соборахъ и черезъ письма Вселєньскихъ Архієрєвъ, Римскихъ Папѣвъ. Вь особливїй однакъ спѣсѣбъ занявъ ся сею саравою теперѣшний св. Отець, Папа Пїй X. Вь роцѣ 1905 — якъ я Вамъ вже о томъ писавъ вь особнѣмъ пастырскѣмъ посланїю — поручивъ св. Отець, щоби до щоденного и частого св. Причастія допускати всѣхъ, що мають на души освятиючу ласку и бажають приняти Господа не для людского ока, але для Бога.

И — слава Богу — вже и вь насъ многї часто, а навѣть и щоденно горнуть ся до св. Трапєзы и черпають у Спасителя свѣтло и розраду на всѣ хвилї свого житя.

Але ще були деякї сумнѣвы дотычно часу, коли дѣти першїй разъ мають приступати до св. Причастія. Щоби тї сумнѣвы усунути, св. Отдѣцъ доповнивъ згаданє розпорядженє зъ р. 1905. другимъ розпорядженемъ, яке выдавъ вь р. 1910., вь котрѣмъ точно означивъ, вь якѣмъ вѣцѣ и пѣдъ якими условїями мають дѣти першїй разъ причащати ся, при чѣмъ єще разъ зазначивъ велику вагу частого св. Причастія и усунувъ над'ужнїя, якї вчасному першому св. Причастїю стояли на перешкодѣ.

Вправдѣ згаданє розпорядженє вь сушнихъ его частяхъ я вже оголовивъ, але що ся справа є незвычайно великою ваги, тожъ вь теперѣшнѣмъ посланїю єще разъ зверну на ню увагу.

Щиро прошу Непорочно Зачату Преч. Дѣву Марію, щобы помогла менѣ склонити Васъ до сего, щобы Вы якъ найвчаснѣйше и найчастнѣйше провадили дѣти до св. Причастія.

Дотеперь на жаль у насъ такъ бывало, що шкóльнї дѣти шли першїй разъ до св. Причастія доперва въ 10 р. житя, зглядно въ IV. роцѣ шкóльної науки, а иншї дѣти неразъ и пóзнѣйше.

Рѣдкї були случаї, дебы родичѣ провадили свою дитину скорше до св. Причастія.

Вóдъ теперь всѣ дѣти мають скорше причащати ся.

Св. Отець въ высше згаданóмъ розпорядженю кладе всѣмъ родичамъ и тымъ, що виховують дѣти, на серце, щобы провадили дитину до св. Причастія, скоро лишъ тая зачинає думати и розрóжняти добре вóдъ злого. Се дѣе ся тогды, коли дитина зачинає здавати собѣ справу зъ того, що думала, робила, говорила; коли зачинає судити о своихъ дѣлахъ, словахъ и гадкахъ, чи они добрї, чи злї; коли бачить, що одно повинна робити, хотяйбы и якъ прикро се їй приходило, друге знову залишити, хотяйбы се не знати яке миле и приємне було для неї.

Св. Отець не вводить черезъ те нѣякого нового звичаю, але пригадує и покликуює ся на волю Христа Спасителя, яку св. Церковъ сповняла уже вóдъ найдавнѣйшихъ часóвъ. Ба, що бóльше. Церковъ св. въ першихъ вѣкахъ бóльше робила, якъ теперь домагає ся, бо навѣть немоклятамъ подавала св. Причастіє, хотяй они ще не способнї цєняти тої ласки и не можуть угратити ласки, яку отримали на св. крещеню. Пóзнѣйше вышло зъ уживаня св. Причастіє немовлять; але за те наставляла св. Церковъ, щобы дѣти вести до св. Причастія, скоро лишъ прийдуть до уживаня розуму.

И такъ вселенскїй Соборъ Лятеранскїй IV. (1215. р.), на якого рѣшенє покликуює ся теперѣшнє папске розпорядженє, выразно каже, що всѣ пѣрнї, коли прийдуть до уживаня розуму, суть обовязанї приступати до св. сповѣди и до великодного св. Причастія и тó принайменше разъ въ рóкѣ.

А вселенскїй Тридентїйскїй Соборъ (1545—1563) навѣть клятву накладає на тыхъ, котрї бы перечизи сей обовязокъ, котрї бы инакше учили.

Але що зъ часомъ прїйшло до того, що рóжнї рóжно понимали, що то значить „вѣкъ розпóзнанє доброго вóдъ злого“, „вѣкъ, коли дитина приходить до уживаня розуму, и однї домагали ся, щобы дитина приходила до св. сповѣди и св. Причастія, скоро лишъ зачинає застановляти ся надъ тымъ, що робить, чи оно добре, чи зле, скоро лишъ зачинає думати, другї знову допускали дѣти до першого св. Причастія доперва тогды, коли вже добре були розвиненї и добре знали катехизмъ, тожь теперѣшнїй св. Отець, щобы усунути всякї сумнѣвы, въ своимъ розпорядженю о першóмъ св. Причастію выразно пояснивъ, якъ треба розумѣти „вѣкъ розпóзнаня“, въ котрómъ у дѣтей розпочинає ся обовязокъ

приступати до св. сповѣди и св. Причастія и поставивъ условія, підъ якими можна дитину до тыхъ се. Тайнъ допустити.

Св. Отець прихилює ся на сторону тыхъ, що підъ вѣкомъ розпѣзнаня розумѣють вѣкъ, въ котрѣмъ дитина що ино зачинає думати т. зн. десь такъ коло 7-ого року житя, після обставинъ або пѣзнѣйше або навѣтъ скорше. Вѣдъ того часу обовязана дитина принайменше разъ на рѣкъ сповѣдати ся и коло Великоднѣя причащати ся, такъ якъ дорослї вѣрнї. Що до знаня катехизму, то св. Отець ставить дуже малї вимоги.

Вистарчить, если дитина буде добре знати 6 правдъ вѣры, котрї каждый христїанинъ підъ утратою спасенїя має знати и вѣрити, если буде знати, на що чоловікъ сповѣдає ся и що за грѣхи треба жалувати, а въ кѣнци если буде знати, що то, що священникъ при св. Причастїю подає на ложочцѣ, не є звычайный хлѣбъ и вино, але самъ Богочоловѣкъ Исусъ Христосъ утаєный підъ видами хлѣба и вина, щобы знаючи се могла приступити до св. Причастїя зъ набожностїю, яка вѣдповѣдає єи вѣкови. Сї малї вѣдомости може дитинѣ подати каждый добрый отецъ, каждая добра мати.

Прецѣнь въ каждой правдиво христїаньской рѣдинѣ, скоро лишъ дитина зачне говорити, проводятъ їй молитву, звертають єи серце до Бога. Нехайбы при тѣй нѣгодѣ за каждымъ разомъ помало и розважно повторили 6 правдъ вѣры, а коли дитина зачне думати, їй се приступно пояснили, то вже вистарчить.

Не такъ то трудно навчити дитину и сповѣдати ся. Комужь лекше, якъ не родичамъ, пригадати їй грѣхи? Они найскорше будуть знати, чимъ дитина образила Бога. Нехай проте, якъ вже дитина буде мала ити до сповѣди, возьмутъ єи на якась спокѣйне мѣсце и помолившись зъ нею переходять одну заповѣдь Божу за другою и пытають ся єи, чи она тыхъ заповѣдей не переступила. Особлившу увагу нехай звертають на непослухъ, упертѣсть, крадѣжь, неправду, безстыднѣсть, гнѣвъ, не ходжене до церкви. Въ питаню що до грѣха безстыдности нехай будуть дуже обережны. Нехай въ тѣмъ зглядѣ пытають ся бѣльше менше такъ: чи зробила ты що такого, чоґобы встыдала ся передъ другими зробити, передъ татомъ, передъ мамою, передъ старшими людьми?

На поставленїи ними питаня нехай дитина вѣдповѣсть собѣ въ души и пригадавши собѣ грѣхи нехай добре ихъ запамятає, щобы могла повторити ихъ передъ священникомъ.

Коли родичѣ вже пригадали дитинѣ грѣхи, нехай збудять въ єи серци жаль за нихъ. Въ тѣй цѣли нехай скажутъ їй бѣльше менше такъ: Дорога Дитино! черезъ грѣхи образила ты Бога. Бунтовалась ся проти Того, котрый тебе сотворивъ, за тебе давъ ся розпяти на крестъ; що небудь доброго маєшь, маєшь вѣдъ Него. Той Богъ є справедливый, мусить проте карати за грѣхъ, отже и тебе покарає, если не поправишь ся. Вѣдтакъ нехай клякнутъ разомъ зъ дити-

ною передъ крестомъ и вѣдмвлять бѣльше менше такую молитву: Боже Милосерный, даруй, прости менѣ мои грѣхи. Менѣ прикро, менѣ жалѣ, що я ихъ допустивъ(ла) ся, а черезъ те Тебе образивъ(ла) и ставъ(ла) Тобѣ невдячнымъ(ою). Я вже бѣльше сего не зрблюю. Я хочу щиро поправитися. На кѣнци додалуъ »Отче нашъ« и »Богородице Дѣво.«

Опѣсля навчатъ дитину, що має сказати, якъ приступити до священника, вложать їй на серце, щоби щиро визнала всѣ грѣхи, які собѣ пригадала, а по сповѣди додала: менѣ прикро, що я сповнивъ(ла) тѣ грѣхи, бо ними образивъ(ла) Бога и заслуживъ(ла) на кару.

Ось тѣлько потребуе дитина знати о сповѣди.

Не завѣдитъ тутъ зазначити и се, що збудити въ дитинѣ жалѣ приходитъ далеко лекше, якъ у дорослыхъ, бо дитина еще не привязала ся до грѣха, та тому и лекше ей вѣдъ него вѣдорвати. Таксамо легко прійде дитинѣ визнати грѣхи, особливо, если священникъ пріязно до ней заговорить, ей захохотить и подпоможе вѣдповѣдными питаннями.

Що дотычить науки о св. Причастію, то тую належить виювати дѣтямъ бѣльше примѣромъ, якъ словами.

Въ тѣй цѣли нехай родичѣ вже завчасу беруть зѣ собою до церкви; тамъ нехай завсѣгды заховують ся якъ найприличнѣйше, нехай за кождимъ разомъ и духомъ и тѣломъ вѣддають поклѣнъ Иисусу Христу въ Пресв. Тайнѣ Евхаристіи утаѣному, нехай часто достойно причащають ся и роблять се зъ такою набожностію и скупленемъ, щоби дитина зѣ ихъ лицъ могла вѣдчитати, що хвиля св. Причастія се дуже торжественна и свята хвиля для нихъ, що дуже великого Гостя приняли до своего серця. Такимъ чиномъ збудять въ дитинѣ тугу за Иисусомъ и любовь до Него. А коли ей зауважають, нехай сейчасъ розкажуть дитинѣ, що въ Пресв. Евхаристіи подъ незначными видами хлѣба и вина жиє Самъ Иисусъ Христосъ, правдивый Богъ и правдивый человекъ, Той Самъ, що родивъ ся яко маленька дитина въ Витлеемскѣй стайни, що въ Назаретѣ бувъ послушный Своѣй Пресв. Матери, Прч. Д. Маріи и Опѣкунови св. Юсифови, що ходивъ по земли и учивъ людей, що вкѣнци зѣ любви до насъ перетерпѣвъ гѣркі страсти и страшну, соромну смерть на крестѣ. Нехай розкажуть дитинѣ, що Богочоловѣкъ Иисусъ Христосъ, коли ходивъ по земли, дуже любивъ дѣти, бравъ ихъ на руки, ихъ благословивъ и учивъ. Але еще и теперь любить дѣти и то такъ щиро, що хоче зѣ ними злучити ся въ св. Причастію. И она, дитина, коли священникъ подасть їй на ложочцѣ Пресв. Евхаристію, прійме до своей души Самого Бога, Царя небесъ, на котрого Ангелы поглядяють зѣ почетомъ, страхомъ и горячою любовью.

Въ той способъ збудити ся въ дитинѣ почитане и любовь до Спасителя и сердечне бажане Его принять. А тогда вже певно можна буде дитину завести до св. Причастія, тогда зѣ певностію ей св. Причастіе буде набожне.

Бачите, дорогі родичі, що дитина до першої св. сповіди и св. Причастія не потребує багато знати, що вы, если щиро любите Ісуса Христа и свою дитину, дуже легко можете подати потрібні вѣдомости.

А если бы вамъ самымъ тяжело було приготувити дитину до св. Тайнъ, попросіть якогось побожного, письменного чоловіка, щобы въ недѣлѣ и свята, або и въ будній днѣ печерами приготувлявъ вашу дитину. А еслибъ и се не було можливе, пойдіть до вашого Духовного Отця, а Они подбають о те, щобы ваша дитина вчасно и добре исповѣдала ся и запричащала ся.

Пам'ятайте родичі, що то вашъ першій и найсвятѣйшій обовязокъ, з якого занедбане чекає васъ кара.

Крѣмъ родичѣвъ, обовязокъ наставити на те, щобы дѣти вчасно приступали до св. Причастія, тяжить такожъ на катихитахъ, сповѣдникахъ, душпастиряхъ и учителяхъ. И они тяжело вѣдповѣдаютъ передъ Богомъ, если сего свого обовязку не прищизнують.

Рѣшати о тѣмъ, чи дитина способна прийняти св. Причастіє, чи нѣ, має отець дитини або єго заступникъ и сповѣдникъ зглядно катихитъ. Тожъ коли родичі уважають, що ихъ дитина вже достаточно приготувана до св. Причастія, нехай заведуть єи до сповѣдника, щобы сеудивъ, чи можна єи допустити, чи нѣ. При чѣмъ однакъ нехай памятають и родичі и сповѣдникъ, що мають строгій обовязокъ допустити до св. Причастія ту дитину, котра вѣдповѣдає вимогамъ, які поставивъ св. Отець, хотяйбы ще була дуже мала, отъ прим. мала доперва 7 лѣтъ.

Таке перше св. Причастіє, до якого приготували родичі або ихъ заступники, чи на ихъ просьбу хто иншій, а сповѣдникъ на него згодивъ ся, вѣдбує ся звичайно приватно, безъ торжествъ. Але годить ся, щобы родичі або ихъ заступники привели дитину до св. Причастія и самі разомъ зъ нею приступили до св. Трапезы.

Крѣмъ сего приватного першого св. Причастія буде на дальше, якъ и доси, вѣдбувати ся Торжественне св. Причастіє и то, не якъ доси було, въ 10. роцѣ житя згл. 4-ѣмъ роцѣ школьної науки, але вже въ 9-ѣмъ роцѣ житя згл. 3-ѣмъ роцѣ школьної науки разомъ зъ св. сповѣдею.

До того св. Причастія крѣмъ тихъ дѣтей, що вжо передъ тымъ приватно причащали ся, будуть приступати и ті, що ихъ отець згл. опѣкунъ и сповѣдникъ згл. катихитъ доперва въ 9-ѣмъ роцѣ житя узнають за способныхъ, такъ якъ у насъ декотрі дѣти доперва въ тѣмъ вѣцѣ приходять до розпѣзнаня доброго и злого и набувають потрібныхъ до першого св. Причастія вѣдомостей. Звичайно однакъ у насъ приходять дѣти до розуму въ 8ѣмъ роцѣ житя.

Рѣдко коли такъ лучить ся, ле бы зъ першимъ св. Причастіємъ треба було чекати ажъ до 10-ого року житя.

Торжественне перше св. Причастіє повинно вѣдбувати ся въ часѣ пасхальномъ — найлѣпше по Великодни. — Тоежь попередити має кѣлькатыжневе приготоуане щобы дѣти зъ якъ наибѣльшою набожностію могли до Него приступити.

По першомъ св. Причастію обсьязкомъ родичѣвъ, катихитѣвъ, душпастирѣвъ есть впливати на дѣти, щобы они якъ найчастѣйше, а по можности навѣть що дня причащали ся. При томъ однакъ повинні дѣтямъ лишити свободу. Нехай дѣти приступають до св. Причастія зъ внутрѣшного пересвѣдченя, не зѣ зглядѣвъ людскихъ, не приневолені. Натискъ, приневолюване вытворює звычайно облуду и лицемѣрство.

Услѣвія вымагані до частого св. Причастія дѣтей суть тѣ самы, що и для dorosлыхъ. А именно не мають мати на души тяжкого грѣха и причащати ся зъ щирои и доброй волѣ приподобати ся Богу и набути Ёго ласку въ св. Причастію, а не зѣ звычайу або лишень про людске око.

Грѣхи простительні не суть перепоню до частого св. Причастія и дитина може зъ ними навѣть щоденно причащати ся, хотяй всѣми силами належить впливаги на те, щобы дѣти и тыхъ грѣхѣвъ выстерѣгали ся. Але въ томъ зглядѣ належить поступати оглядно и зъ наибѣльшою лагодностію, щобы дитини не зразити и замѣсть пожитку, не принести їй шкоды.

„Прийдѣти ко мнѣ вси тѣржадѣющіи см и обрѣмѣнініи, и азъ спокою вѣ“ с. зн. Прийдѣть до мене всѣ, що трудите ся и зносите тягарѣ, а я васъ успокою (Мат. 11, 28), кликавъ Бож. Спаситель до людей, коли ходивъ по жидѣвскѣй землі.

И на Ёго слово зѣ всѣхъ сторѣнъ тиснувъ ся до Него народъ и дѣзнававъ помочи якъ въ душевнихъ, такъ и тѣлеснихъ потребахъ: „Всѣхъ народъ некаши прикасати см емѣ: Ако сила отъ ніго нехѣждѣши и нецѣлѣши всѣ“ (Лук. 6, 19).

Мои Дорогі! Той Самъ Спаситель, що колись запрошувавъ до Себе всѣхъ и всѣмъ помагавъ, есть и межі нами по нашихъ церквахъ на великомъ престолѣ. Якъ колись до народу, що Ёго окружавъ, такъ теперь и до насъ кличе: Прийдѣть до мене всѣ, що трудитесь и зносите тягарѣ, а я васъ успокою, потѣшу въ вашѣмъ горю, въ вашѣмъ смутку.

А хто зъ насъ не має труда, хто не поносить тягарѣвъ, хто зъ насъ не терпиль? Всѣ прецѣнь есьмо »изгнанніи сынове Евины« выгнаными дѣтьми Евы.

Кожный зъ насъ, щобы щасливо мѣгъ зайти до неба, на кождѣмъ кроцѣ мусить себе умертвляти, на кождѣмъ кроцѣ мусить задавати собѣ насильство на кождѣмъ кроцѣ мусить зводити борбу зъ злымъ духомъ, такъ якъ той вѣдвѣчний ворогъ Божій и нашъ всѣхъ силъ докладає, щобы завести насъ тамъ, де самъ находить ся, т. зн. до пекла. Въ своѣй ненависти нѣкого не минає. Въ особливій однакъ способъ засѣдає ся на дѣти, коли тѣи придуть до уживаня розуму, до розпѣзнаня доброго и злого. Ёго мучить, гризе, що тѣ дѣти такі,

невинні, такі красні передь Богомъ, що еще мають ласку освящаючу, яку отримали на св. крещеню, що рвуть ся до всего, що добре и шляхотне и для того радъ бы имъ все те забрати. — Вонъ знає, що если вже завчасу буде ихъ мати въ своихъ кайданахъ, то не такъ легко будуть могли ему вырвати ся. — Въ той его невольній роботѣ помагають ему злі люде, котрі и примѣромъ и намовами старають ся дитину водорвати вѣдь Бога, якъ такожъ и пристрасти та похоти, які вже завчасу будять ся въ дитинѣ, а які суть наслѣдкомъ грѣха, які поповнили нашій першій родичѣ въ раю.

Такъ проте вже вѣдь найраншихъ лѣтъ жите душѣ дитини є поважно загрожене. Чого бы то добрій родичѣ не жертвовали, щоби лишъ удержати дитину при житю тѣлесномъ? Зъ певностю не жалувалибъ анѣ гроша, анѣ труду анѣ безсонныхъ ночій, щоби лишъ усунути небезпечну хоробу!

Але чимъ є смерть тѣлесна напротивъ смерти душѣ?

Смерть тѣлесна для дитини, що находить ся въ Божій ласцѣ, є навѣтъ великимъ добродѣйствомъ, бо запевняє їй небо.

За те смерть душѣ є найбільшимъ зломъ, яке въ загалѣ може чоловікови приключити ся. Що прийде вашій дитинѣ зъ того, що буде жити хотяйбы и найдовше; що буде мати маетки, достатки; що осягне достоїнства, почести; що ужие всѣхъ розкошей сего житя, если при томъ всѣмъ стратить свою душу?

Щожъ робити, щоби нашу дитину заховати передь смертію душѣ, щоби удержати єи въ невинности, яку отримала на св. крещеню?

Св. Письмо (Быт. 2, 9) оповѣдає, що посередъ раю, де жили нашій першій родичѣ передь своимъ упадкомъ въ грѣхъ, стояло такъ зване »Дерево житя«.

Овочѣ зъ того дерева мали першихъ нашихъ родичѣвъ и ихъ наслѣдникѣвъ на вѣки удержувати при житю. И еслибъ Адамъ и Ева не були согрѣшили и стратили раю, нѣхто нѣколи не бувъ бы умиравъ. Каждый чоловікъ по довгѣмъ и щасливѣмъ туземномъ житю бувъ бы зъ душею и тѣломъ просто ишовъ до неба. Дерево житя, яке стояло посередъ раю є лише слабымъ прообразомъ того дерева житя, якимъ єсть Іисусъ Христосъ въ Пресв. Тайнѣ Евхаристіи, такъ якъ Пресв. Евхаристія удержує при житю душу. Тожъ якъ найскорше ведѣмъ нашій дѣти до Спасителя въ св. Причастію. Вонъ такъ радо ихъ приймає до Себе.

Въ часѣ Свого туземного житя навѣтъ вечерами, коли вже бувъ дуже змученій цѣлоденною працею и потребувавъ водпочинку, бравъ ихъ на руки, благословивъ, учивъ; а коли Апостоли не хотѣли ихъ до Него допускати, то картавъ ихъ кажучи: „Оставьте дѣтей приходити ко мнѣ и не враните ѡ нихъ, тацѣхъ во єсть царствѣ неба“ (Марк. 10, 13 14).

Тѣшилися израильскій матери, коли могли бодай на кілька хвиль зложити свои дѣти на рукахъ Спасителя. Знали они, що самъ Его любезный поглядъ на скрѣзь проникає душу дитини, туюжъ внутрѣшно перемѣняє и ушляхотнює.

Христiянскiй матери суть въ далеко щасливомъ положеню, коли ведутъ дѣти до св. Причастiя, якъ матери израильскiй. Бо въ св. Причастiю Спаситель не лише бере дитину на руки, на ней поглядае, еи пестить, еи благословить, але якъ найтѣснѣйше зъ нею лучить ся. Черезъ св. Причастiе дитина лишае ся въ Спасителя, а Спаситель въ нѣй: „*Адыи мой плоть и плми мой крѣкъ, въ мнѣ привѣлаеть и дѣхъ въ нѣмъ*“ (Іоа. 6, 56). Его жите стае еи житемъ, Его усноезблене стае еи усособленемъ, Его чесноти стають еи чеснотами. Однимъ словомъ: Дитина стае цѣлкомъ подобною до Спасителя.

Черезъ Свое перебуване въ души дитини Спаситель просвѣчае еи розумъ, а волю накланяе до доброго. Дае їй силу до захованя чистоты, покоры, послуху, лагодности, саможертвы. Вливае їй любовь до молитвы, до умертвленя и робить еи вѣдопною на всѣ напады злого духа.

Не менше дае їй силу и охоту переносити всѣ болѣ, такъ якъ и дитина не одно мусить перенести, може неразъ щось такого, що намъ и на галку не прiйде. Въ виду убогого, терпячого Иисуса легко їй приходитъ зносити убожество и иншiй крестики, бо знае, що, если зъ Нимъ буде терпѣти, що зъ Нимъ и прославить ся.

Вкѣнци годить ся звернути увагу еще на одно дѣйство, яке выкликуюе Пресв. Евхаристiя въ сердцахъ дѣтей, а именно: Пресв. Евхаристiя затѣсняе взаимну любовь межи дѣтьми. Лучачи ся разомъ въ одномъ и томъ самомъ Иисусѣ Христѣ почувать ся всѣ членами одной родины, якои головою е Иисусъ Христосъ и перенимають ся тыми самими гадками, такъ, що можна о нихъ сказати, такъ якъ о першихъ христiянахъ, що въ нихъ е одно сердце и одна душа. (Дѣян. Ап. 4, 32).

О еслибъ такъ родичѣ, священники и учитель всѣхъ старанъ доложили, щобы дѣти якъ найвчаснѣйше, якъ найчастѣйше, якъ найдостойнѣйше причащали ся, выховали бы поколѣне, котре бы смѣло ставило чоло проти нынѣшного невѣрства и збпсутя, проти нынѣшной ворожнечѣ та ненависти клясовой и народной. Добре памятаймо о томъ, що доки Христосъ не буде осередкомъ всѣхъ нашихъ стремлѣнъ, бажанъ, слѣвъ и дѣлъ, и то подъ наймолодшихъ лѣтъ, доки люде вже вѣдъ розбудженя розуму не будутъ зъ Нимъ лучити ся, доти добра не буде.

Тожъ зъ Богомъ до дѣла! Нехай не буде въ насъ такой христiянской родины, де бы дѣти вчасно и часто не приступали до св. Причастiя. Годить ся прецѣнъ щобы наша дитина и свѣй розумъ и свою волю вже вѣдъ першой хвилѣ ихъ дѣлава посвятила въ св. Причастiю Тому, що еи сотворивъ, що за ней пролявъ послѣдну кашлю Своей Пресв. Крови, що безнастанно еи удержуе, о нѣй промышляе и хоче колись дати їй небесне царство.

Не чекаймо, ажъ пристрасти и злыи духъ опанують еи душу, коли вже злiй налоги придусать чесноты, якi Спаситель засадивъ на св. крещеню.

Особливо дбаймо о те, щобы дѣти, коли прійдуть до уживаня розуму не вмирали безъ принята св. передсмертныхъ Тайнъ.

Родичѣ чи ихъ заступники суть строго зобовязані до дѣтей, котрі можуть розрѣзнити добре вѣдъ злого, а тымъ самымъ и грѣшити, въ случаю небезпечної слабости вчасно покликати священика, щобы дитину исповѣдавъ, запричащавъ и удѣливъ їй св. Єлеопомазане.

„Єі стою при двѣрѣхъ и толкъ: ѡчи твоѣ вслышатъ гласъ мой и отвѣрять двѣри, и иди къ нимъ, и вѣщамъ съ ними, и той со мною“ (Апок. 3, 20). Отсе стою при дверяхъ и шукаю; если хто почуе мой голосъ и вѣдчинитъ дверѣ, вѣйдѣ до него и засядѣ зъ нимъ до вечерѣ, а вѣнъ зѣ мною.

Запрошуе ся Спаситель устами св. Отця до сердець нашихъ и нашихъ дѣтей, хоче вѣйти до нихъ, хоче прикрасити ихъ своими ласками, хоче заховати ихъ въ чистотѣ и святости, хоче бути нашимъ безнастаннымъ гостемъ.

Зъ радостію проте выбѣгнемъ Єму на стрѣчу, широко отворѣмъ Єму сердца наші и нашихъ дѣтей, часто принимаймо Єго самі, вчасно и часто ведѣмъ до Него наші дѣти, а въ той способъ знайдемо щасте и ту и тамъ.

Тутъ на земли наповнить Спаситель нашу душу невысказанымъ спокоемъ, тамъ знову въ небѣ дастъ намъ засѣсти зъ Собою на Своимъ престолѣ „Покаждающимъ лѣмъ сѣсти со мною на престолѣ моємъ“ (Апок. 3, 21), де въ безмѣрній радости и хвалѣ будемо Богу въ Троицѣ єдиному честь и славу вѣддавати Отцу и Сыну и святому Духу. Аминь.

Дано въ Перемишли въ недѣлю о Закхеѣ дня 19, Сѣчня (1. лютого) р. Б. 1914.

† КОНСТАНТИНЪ

Епископъ.

Всч. Духовенству поручаемъ повисшій листъ прочитати мѣсто проповѣди выразно, голосно, зъ вѣдповѣдными интонаціями въ церквѣ матерній въ недѣлю мясопустну, а въ слѣдуючій недѣлѣ и въ прочихъ церквахъ, если ихъ бѣльше до пархїи належить.

ОО. Катехиты школъ середныхъ и вѣдѣловыхъ могутъ пѣсля обставинъ листъ той перечитати въ недѣлю сыропустну або вѣдповѣдну ексорту выголосити.

ОО. Настоятелѣ деканатѣвъ обвѣязані пересвѣдчитися, чи той листъ бувъ вѣдповѣдно прочитаннй въ кождѣй церквѣ деканата и о томъ донесуть.

Що до захованя посту поручаемъ благорозумно поучати вѣрныхъ о приписахъ въ томъ взглядѣ оголошенихъ на Синодѣ діецезальномъ въ Перемишли въ роцѣ 1898, то есть о ухваляхъ Синоду провинціонального Львѣозского зъ р. 1891. Дебы однакожь заходила дуже важна потреба дальше идучого розрѣшеня вѣдъ посту, то удѣляемъ той власти Всеч. Духовенству, на що особенно звер-

Ч. 11.

Ч. 960. Речинець до св. Рукополаганя въ Іерей.

Кандидатѣвъ духовнаго стану покѣнчившихъ науки богословскій и желажучихъ приняти св. Рукоположене, взывае ся щобы внесли до дня 3. Марта 1914. свой поданя, самѣже явилися въ канцеляріи Еп. Консистоіи дня 9. Марта 1914. о год. 9. передъ полуднемъ по выслуханю св. Літургіи, котра о год. 8. зачинае ся.

Поданя мають (бути заосмотрені: 1) свѣдоцтвами всѣхъ наукъ школьныхъ 2) моральности 3) здоровля 4) убожества потвердженого ц. к. Староствомъ 5) вѣнчаня, если суть женаті 6) удоволена повинности вѣйсковою.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординаріята

Перемышль, дня 7. лютого 1914.

Ч. 12.

Ч. 292. Жертвы на будову гр. кат. Церкви въ Тарнѣвцяхъ ад Сливница.

Зъ покликѣмъ на тутешне рѣшене зъ 20. серпня 1913. Ч. 6338. (Ч. VIII. Епарх. Вѣстника зъ р. 1913. стор. 89.) на прошене комітету будовы новои церкви въ Тарнѣвцяхъ подае ся до вѣдомости вылынувшій на згадану цѣль жертвы въ Коронахъ: Преосв. Еп. Чеховичъ Конст. 40; о. Гинилевичъ Волод., Тисова 20; о. Гумецкій Юліанъ, Гѣйско 4; о. Добрянскій Альбинъ, Волосянка в. 2; о. Твердохлѣбъ, Сокаль 1; о. Онишкевичъ Ст., Купновичи 1; гр. к. Урядъ парохіальный, Тѣсна 2; Яремкевичъ Василь, Волче 1; Церковъ въ Тегловѣ 3; о. Дуркотъ Вол., Мысцова 10; о. Кончило Викторъ, Днѣстрикъ 5; Скарбона церковна, Хащѣвъ 2; Присташъ Василь, Перемышль 1; о. Каламунецкій, Радоцина 3; о. Бѣрецкій Іванъ, Лѣско 2; о. Ільницькій Волод., Горохѣвицѣ 5; Церковъ въ Мшанци 2; о. Заяць Іванъ, Смѣльничъ 2; Церковъ въ Порохнику 2; о. Титаръ Іванъ, Ганчова 10; о. Демянчикъ Іванъ, Скопѣвъ 2; о. Бордунъ Димитр., Выкоты 1; Брацтво церков., въ Сянѣчку 2; о. Жарскій Михаилъ, Цикѣвъ 3; о. Тимчишинъ Григор., Кропильники 25; гр. к. Урядъ пар., Ольхѣвцѣ 2; Грицевичъ Василь, Мацьковичи 1; разомъ 157 Коронъ.

Епископскій Ординаріятъ выражаючи жертводавцямъ подяку за зложеніи жертвы, тувѣдносячеся прошене высше реченого комітету будовы церкви поручае Всеч. Духовенству, всѣмъ вѣрнымъ, управамъ скарбонъ церковныхъ и брацтвамъ церковнымъ до можливого попертя.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемышль дня 31. сѣчня 1914.

Ал. Зубрицкій

Канцлеръ.

† КОНСТАНТИНЪ

Епископъ.

таємъ увагу Всч. ОО. катехитовъ, щобы вѣдповѣдно зарядили въ бурсахъ для хлопцѣвъ и институтахъ для дѣвчатъ. Въ случаяхъ розрѣшеня вѣдъ посту що до молитовъ належить заховати правило Синоду пров. Львовского.

Рѣвночасно позволяемъ Всч. ОО. Сповѣдникамъ въ парохіяхъ выше 2.000 душъ розпочинати св. сповѣдъ пасхальну вѣдъ 1. понедѣлка а въ парохіяхъ низше 2.000 душъ вѣдъ 3. понедѣлка св. великого посту. Сповѣдъ пасхальна кѣнчить ся зъ днемъ праздника Вознесеня Господня.

Заразомъ удѣляемъ всласть на часть пасхальной сповѣди розрѣшати вѣдъ грѣховъ власти Нашой задержанныхъ — кромѣ: 1) умысне челоувѣкоубійство и 2) согнане челоувѣческаго плода (*secuto effectu*) всѣмъ сповѣдникамъ.

Кромѣ того силою вѣдъ св. Апостольского Престола на пятилѣте Намъ удѣленою, удѣляемъ всѣмъ Всч. ОО. Сповѣдникамъ на цѣлый часть треваня сповѣди пасхальной, привертати каючимъ ся утрачене право, *petendi debitum conjugale, cujus jus amisit per supervenientem affinitatem e copula carnali, habita cum consanguinea vel consanguineo sive primo, sive in secundo gradu suae uxoris respective sui mariti*, що дѣлати ся має въ слѣдующій способъ: По выголошеню формы розрѣшеня св. Тайны Покаянія, (а звертаемъ увагу Всч. ОО. Сповѣдниковъ, що форма розрѣшеня має докладно высказати ся при кождѣмъ сповѣдаючѣмъ ся, инакше каючийся не одержавъ розрѣшеня) має ся сказати: »Кромѣ того властію Преосвященному Епискому . . . удѣленою, а менѣ вѣдпорученою, привертаю тобѣ право, довгъ супружескій вѣдъ своего мужа (жены) жадати, котре черезъ грѣхъ плотскій зъ сродною (зъ сроднымъ) жены твоеи (мужа твоего), поповненный утративъ еси. Въ имя Отца † и Сына † и святого Духа † Аминь«.

Такожь удѣляемъ до кѣнца бѣжучого року 1914 власть всѣмъ Сповѣдникамъ розрѣшати вѣдъ грѣховъ задержанныхъ, вынявши два высше сказаніи, на часть посту передъ Рождествомъ Христовымъ, а безъ ограниченя въ слѣдующихъ случаяхъ:

- 1) при сповѣди женщины передъ пологомъ;
- 2) при сповѣди загальной, если тая сповѣдъ загальна есть конечна;
- 3) при сповѣди жениховъ передъ вѣнчанемъ, если вже нема часу до

Насъ вѣднести ся.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 1. лютого 1914.

† КОНСТАНТИНЪ
Епископъ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХИИ.

Рѣнь 1914.

Выдано 9. Цвѣтня

Ч. III.

Ч. 13.

Ч. 1262. О товариствѣ священниковъ подъ покровомъ св. Йосифа въ Горици (St. Joseph-Priesterverein in Görz.)

Центральна управа товариства священниковъ подъ покровомъ св. Йосифа въ Горици предложила ту справозданѣ за р. 1913. въ якомъ помежи иншомъ подае слѣдующе:

„Zu den charitativen Standesvereinen gehört auch der St. Joseph-Priesterverein in Görz, welcher den Zweck hat, erholungs- und kurbedürftigen Priestern in seinen Häusern passende und billige Unterkunft und Pflege zu bieten. Er besitzt gegenwärtig drei Erholungshäuser für Priester, in Görz, Meran und Ika. Diese wurden im Jahre 1913 von 422 Priestern und 15 Klerikern durch 15.662 Verpflegungstage benützt. Davon entfielen auf das Haus in

Görz	37	Priester,	1	Kleriker,	1916	Verpflegungstage
Meran	107	„	6	„	5140	„
Ika	278	„	8	„	8606	„

422 Priester, 15 Kleriker, 15.662 Verpflegungstage

Im Jahre 1913 sind dem Vereine beigetreten: 2 Stifter, 5 Gründer, 235 lebenslängliche und 76 beitragende Mitglieder. Der Gesamtstand am Ende des Jahres war: 16 Ehrenmitglieder, 122 Stifter und Gründer, 1691 lebenslängliche und 796 beitragende Mitglieder zusammen 2625. Dies ergibt gegenüber dem Vorjahre einen Zuwachs von 201 Mitgliedern. Leider mußten viele beitragende Mitglieder aus dem Verzeichnis gestrichen werden, weil sie seit zwei Jahren den kleinen Jahresbeitrag trotz mehrmaliger Erinnerung nicht einsandten.

Man möge doch nicht vergessen, daß der Verein auch der Unterstützung bedarf,

wenn er seinen Zweck erfüllen soll. Es stehen ihm außer den Erträgen des Stammkapitals keine anderen Einnahmen zu Verfügung, als die Beiträge der Mitglieder. Denn die Vereinshäuser werfen bei den verhältnismäßig niedrigen Pensionspreisen keinen Gewinn ab; ihre Erhaltung, Einrichtung und Ausgestaltung erfordert vielmehr jährlich große Summen. Sowohl für den Verein als für die einzelnen Mitglieder selbst ist es vorteilhafter, wenn sie den Vereinsbetrag von 50 K auf einmal entrichten, das heißt als lebenslängliche Mitglieder beitreten. Wem dies jedoch nicht möglich ist, kann auch durch jährliche Beiträge am Vereine sich beteiligen und dann jederzeit auch lebenslängliches Mitglied werden, wenn er den bereits gezahlten Betrag auf 50 K ergänzt. Wer durch 20 Jahre regelmäßig seinen Beitrag leistet, wird dadurch von selbst lebenslängliches Mitglied und von weiterer Zahlung befreit.

Da nach § 18, der Statuten die Verwaltung der Vereinshäuser, insbesondere die Aufnahme in dieselben, dem Zentralvorstande zusteht, möge der Ordnung halber jeder hochwürdige Herr, der in einem solchen Hause längere Zeit Aufenthalt nehmen will, hievon den Zentralvorstand vorher verständigen. Dies ist schon aus dem Grunde notwendig, um die Gewähr zu haben, daß er ein freies Zimmer bekomme. Wenn es sich um einen längeren Kurverweil für Kranke handelt, ist auch die vorherige Einsendung eines ärztlichen Zeugnisses erforderlich, aus dem die Art und der Grad der Krankheit ersichtlich ist und beurteilt werden kann, ob für den betreffenden Aufnahmswerber das Haus geeignet ist oder nicht.

Es muß immer wieder betont werden, daß die Vereinshäuser für Schwerkranke, insbesondere für Tuberkulöse, nicht bestimmt und eingerichtet sind. Solche Kranke tun jedenfalls besser, wenn sie eigens für sie bestimmte Anstalten aufsuchen. Es gibt leider noch viele andere Arten von Krankheiten, wie zum Beispiel Katarrhe der Atmungs- und Sprechorgane, Nervosität, Neurasthenie, allgemeine Schwäche usw., Krankheiten, von denen jeder Priester befallen und zeitweilig in seiner Berufstätigkeit gehindert werden kann. Zur Wiederherstellung der Arbeitsfähigkeit und überhaupt zur Kräftigung der Gesundheit sollen nun die in günstigem Klima und schöner Gegend gelegenen, wohleingerichteten Kurhäuser des St. Joseph-Priestervereines dienen. Ihre Notwendigkeit und ihren Nutzen beweist am besten der starke Besuch derselben und findet der Vereinsvorstand in zahlreichen Zuschriften geheilter dankbarer Priester bestätigt.

Der Zentralvorstand erachtet es für angezeigt, eine für den Verein sehr wichtige Angelegenheit hier zur Sprache zu bringen.

Eine Zusammenstellung über den Besuch der drei Vereinshäuser in den letztvergangenen fünf Jahren ergibt, daß der Besuch in Görz und Meran eine mäßige, in Ika dagegen eine rapide Zunahme aufweist. Letzterer Umstand erklärt sich einerseits aus der in den letzten Jahren durchgeführten Erweiterung des Hauses in Ika, andererseits aber aus dem modernen Zug zum Meere, insbesondere zur Adria. Alle an der Adria gelegenen Kurorte — und deren gibt es nicht wenige — erfreuen sich eines stetig zunehmenden Besuches. In der Tat verfügt keine Meeresküste über einen so reichen Schatz von natürlichen Heilmitteln, wie die Adria. Sie verdankt diesen Vorzug ihrem südlichen Klima und der Gestalt ihrer Küste.

Ein Vergleich der Adria mit der Nord- und Ostsee ergibt in vieler Hinsicht bedeutende Unterschiede. Die Luft- und Wassertemperatur der Adria ist höher als jene der Nordsee, zum Beispiel im Mai um 8° und im September um 4°. Von allen Meeren Europas hat die Adria den größten Salzgehalt. Das Baden in den kalten Meeren des Nordens ist immer nur auf wenige Minuten beschränkt und vielfach von den Gezeiten (Ebbe und Flut)

abhängig, dagegen gestattet es die Temperatur der Adria vom Frühjahr bis in den Spätherbst zu jeder Tageszeit eine halbe Stunde und länger im Wasser zu bleiben.

Die Seeluft ist reiner als die Luft des Binnenlandes und diese Reinheit ist ein wichtiger Heilfaktor bei allen Krankheiten. Dazu kommt noch die Gleichmäßigkeit der Luftwärme und die Sonnenstrahlung, die vereint mit der intensiven Lichtwirkung einen mächtigen Einfluß auf den menschlichen Organismus ausübt.

Sonnenschein gibt Gesundheit und Lebensfreude, belebt Pflanzen und Tiere, tötet schädliche Bakterien, gestattet auch im Winter den Aufenthalt im Freien.

In den meisten Fällen ist daher ein kürzerer oder längerer Aufenthalt an den Gestaden des südlichen Meeres das beste Mittel zur Erholung und Kräftigung der Gesundheit. Daraus erklärt es sich, daß das Erholungshaus in Ika im Frühjahr, Sommer und Herbst wegen der Seebäder am meisten in Anspruch genommen wird. Besonders im letzten Sommer war der Andrang dorthin ein enormer. Das Haus bietet für 35 Herren einzelne Zimmer, an manchen Tagen aber waren 50 Herren zu Tische. Eine weitere Ausgestaltung des Hauses zu einem Grand-Hotel erscheint nicht ratsam. Somit bleibt nichts anderes übrig, als an die Errichtung eines zweiten Erholungsheimes am Meere zu denken. Da wäre vor allem die Platzfrage zu lösen. Es wird nicht leicht sein, einen allen Anforderungen entsprechenden Platz zu finden. Der betreffende Ort müßte in gesunder, schöner Gegend liegen und leicht erreichbar sein. Wegen Beschaffung der Lebensmittel, Arzt und Apotheke müßte es ein größerer Ort, wenigstens von einem solchen nicht zu weit entfernt, sein. Das Haus selbst braucht eine ruhige, von unangenehmer Nachbarschaft nicht gestörte Lage. Das Hauptgewicht wäre jedoch auf ein idaeles Seebad zu legen. Der Besitz müßte also unmittelbar bis ans Meer reichen, der Stand und Meeresboden sandig, das Wasser rein sein,

In sorgender Voraussicht für die Zukunft hat nun der Vereinsvorstand im vergangenen Herbst mehrere in Betracht kommende Plätze an der istrischen, kroatischen und dalmatinischen Küste, sowie auf den Inseln Ugliano, Arbe und Veglia besichtigt, er konnte sich jedoch noch für keinen derselben entscheiden.

Die Aufbringung der notwendigen Geldmittel, wie überhaupt das ganze Projekt ist übrigens der Beratung und Beschlußfassung einer Generalversammlung vorbehalten; vorstehende Ausführungen wollen lediglich Vorschläge sein und die Mitglieder zu einem Meinungsaustausch und zur Äußerung ihrer Ansichten anregen.

Um noch einen kurzen Rückblick auf die Vereinstätigkeit im abgelaufenen Jahre zu werfen und einzelne Einnahme- und Ausgabeposten in der Jahresrechnung zu erklären sei erwähnt, daß der Zubau in Ika fertiggestellt und dabei auch die innere und äussere Renovierung des gesamten Gebäudes vorgenommen wurde. Das Haus hat dadurch bedeutend an Wert und Komfort gewonnen und wird nun auf lange Zeit hinaus dem Vereine keine grösseren Auslagen verursachen.

Ebenso wurden die notwendigsten und dringendsten Reparaturen am Rudolphinum in Görz vorgenommen. Hier bleibt noch manches zu tun übrig.

In Meran wurde im Wege einer am 28. April 1913 abgehaltenen freiwilligen Feilbietung eine Grundparzelle, die in dem Garten des Filipinums einen Einschnitt macht, um den Preis von 16.800 K (448 Quadratklafter á 37 K 50 h) angekauft. Der Einschnitt soll zum Garten des Filipinums hinzugefügt, der übrige Teil als Baugrund wieder verkauft werden. Der Zentralvorstand ging hiebei in Gemäßheit eines Beschlusses der letzten Generalversammlung vor.

Allen Wohltätern, Freunden und Förderern des Vereines, insbesondere den Herren Diözesanvertretern sagt den innigsten Dank und bittet sie um fernere freundliche Unterstützung.
Der Zentralvorstand“.

Зъ покликомъ на тутешне рѣшене зъ 17. лютого 1891. Ч. 973 (Вѣсти. Епарх. Ч. V. зъ р. 1891.) котрымъ удѣлено до загальної вѣдомости статутъ реченого товариства, пригадуе ся, що члени основателѣ складають одноразово найменше 200 К., члени доживотнї одноразово 50 К. а члени спомагаючї найменше 2 К. рѣчно и що тѣлько тї мають право користати зъ добродѣйствъ примѣщене въ однѣмъ зъ домѣвъ товариства, котрї бодай вѣдъ 6 мѣсяцѣвъ суть его членами доживотними. Заступникамъ товариства для Епархїи перемыскѣй с Ви. о. Іоанъ Савчинъ катехитъ ц. к. гїмназїи въ Перемышли и адресъ товариства єсть: Zentralvorstand des H. Joseph-Priestervereines in Görz (Rudolphinum) oester. Küstenland.

Зъ огляду на гуманну цѣль товариства и евентуальну користь въ потребѣ, поручає ся оно Всч. Епарх. Духовенству.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консистерїи.

Перемышь дня 31. марця 1914.

Ч. 14.

Ч. 1056. Науки духовнї выдаєя о. Корнилїя Кузика.

Науки духовнї Часть II. выданї Всч. о. Корнилїемъ Кузикомъ, парохомъ въ Радымнѣ; дохѣдъ зъ розпродажи котрыхъ назначеный на сплату довгѣвъ за побудоване величавої церкви въ Радымнѣ — поручають ся Всч. Клирови до закупна зъ наддатками якъ жертва на церковь. Цѣна примѣрника 2 К.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консистерїи.

Перемышь дня 31. марця 1914.

Ч. 15.

Ч. 1289. О літургїйнѣмъ винѣ.

По причинѣ зайшовшого случая, що до св. Літургїи употреблене було непевне вино, поручає ся Всч. оо. Душпастирямъ закуповати бѣльшими скѣлькостями (не фляшками) вино літургїйне у фірмъ певныхъ, христїанськихъ (Народной торговлѣ) и переховувати въ безпечнѣмъ мѣстци супроти можливої замѣни за инше.

Порадно бы було, щобы въ деканатѣ священники по кѣлькохъ спроваджували разомъ вино до св. Літургїи и mezi себе дѣлили.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консистерїи.

Перемышь дня 9. марця 1914.

Ч. 16.

Ч. 2093. Вплынувші квоты яко Петровъ грѣшь для св. Отця.

Яко даръ любви для св. Отця надѣслали:

а) въ р. 1913.	Гр. к. Урядъ парохіальный въ Коровици	.	.	12 К. 30 с.
	„ „ катедр. Урядъ въ Перемышли	.	.	21 „ 08 „
	„ „ Урядъ парохіальный въ Полонной	.	.	7 „ 74 „
	„ „ „ „ „ Выкотахъ	.	.	5 „ — „
	„ „ „ „ „ Ульвѣвку деканату Варяж.	.	.	5 „ — „
б) въ р. 1914.	Гр. к. Урядъ парохіальный въ Выкотахъ	.	.	5 „ — „
	„ „ „ „ „ Коровици	.	.	12 „ 20 „
	„ „ катедр. Урядъ парох. „ Перемышли	.	.	15 „ 35 „
	Разомъ	.	.	83 К. 67 с.

Зъ покликѣмъ на тутешне рѣшене зъ 22. грудня 1902 Ч. 258/орд. (Вѣст. епар. Ч. XII. зъ р. 1902) пригадуе ся всему Всч. Клирови душпастирскому, щобы въ день Богоявленя занявъ ся збиранемъ въ церквахъ жертвъ яко Петрового гроша для Св. Отця, по понередномъ водповѣдномъ поученю и такови переславъ до потычного Уряду деканального въ мѣсяцю лютомъ кожного року.

Всч. оо. Деканы зволятъ всѣ зѣбраніи жертвы зъ точнымъ выказомъ душпастирствъ надѣслати до Еписк. Консистеріи зъ кѣнцемъ лютого и надъ виконанемъ того розпорядженя чувати.

Якъ зъ выше поданого выказу выплывае жертвы на тую цѣль прислани зъ такъ просторои епархіи суть не высказано малий. Длятого належитъ въ томъ роцѣ зарядити збиране жертвъ въ Недѣлю Томину, заповѣвши напередъ. Зѣбраніи жертвы оо. деканы зъ выказами ту пришлютъ до дня 15. мая 1914.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемышль дня 11. марта 1914.

Ч. 17.

Ч. 1885. О приписахъ въ осягненю докторату теологічного.

Выс. ц. к. Министерство вѣроисповѣданъ и просвѣти зъ дня 11. лютого 1914. Ч. 3834 удѣлило слѣдующе до вѣдомости:

„Erlassung einer Zusatzbestimmung zu § 1 der Verordnung des Ministers für Kultus und Unterricht vom 8. April 1903, R. G. Bl. Nr. 97, durch welche für die theologischen Fakultäten der k. k. Universitäten in Wien, Prag, Graz, Innsbruck, Krakau und Lemberg, sowie die k. k. theologischen Fakultäten in Olmütz und Salzburg bezüglich der Erlangung des theologischen Doktorates neue Bestimmungen erlassen wurden.“

Auf Grund der mit Allerhöchster Entschliebung vom 26. Jänner 1914 erhaltenen Ermächtigung erlasse ich zu § 1 der oberwähnten Verordnung nachfolgende Zusatzbestimmung:

„Den aus den Ländern der ungarischen Krone stammenden Kandidaten kann über ihr Aufsuchen von dem betreffenden Professorenkollegium gestattet werden, sich nebst der Vorlage einer wissenschaftlichen Abhandlung und der vorgeschriebenen Ablegung von drei strengen Prüfungen noch einer vierten strengen Prüfung aus jener Fachgruppe, welche der Gegenstand der wissenschaftlichen Abhandlung entnommen ist, zu unterziehen. Hussarek m. p.“

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консистеріи.

Перемышль дня 7. марта 1914.

Ч. 18.

Ч. 2294. Станъ касы вдов. сир. Института.

за часть вѣдъ 1. жовтня до 31. грудня 1913.

А) ФОНДЪ КОРЕННЫЙ.

Приходъ	Готѣвка		цѣн. паперы		Розходъ	Готѣвка		цѣн. паперы	
	Кор.	с.	Кор.	с.		Кор.	с.	Кор.	с.
1. Переносъ .	103063	66	386010	—	1. Переносъ .	973	—	51000	—
2. о. Криса Іоанъ	200	—	—	—	2. Выдано зъ касы вильосовані 4% Листы Заставнї Банку Краєвого С. Ш. Ч. 11721 на 1000 К. и С. П. Ч. 14371 на 200 К.	—	—	1200	—
3. За два вильосо- ванї 4% Листы Заставнї Банку Краєвого С. Ш. Ч. 11721 на 1000 К. и С. П. Ч. 14371 на 200 К. .	1200	—	—	—	3. На закупно 4½% Листовъ Застав- ныхъ Банку Зе- мельного гипотеч- ного С. Ш. Ч. 599 на 1000 К. и С. П. Ч. 1630 на 200 К.	1112	—	—	—
4. Закуплено два Листы Заставнї Банку Земель- ного гипотечно- го С. Ш. Ч. 599 на 1000 К. и С. П. Ч. 1630 на 200 К зъ вѣдсотками вѣдъ 1. лїчня 1913 пльвучими	—	—	1200	—	4. Выдано зъ касы вильосованї 3% Листъ Заставнї Обще-Австр. Кред. Заведеня зъ р. 1880 С. 3830 Ч. 49 .	—	—	200	—
5. За Требники бл. п. Шацкевича .	120	—	—	—	5. СС. Василянки сплаченыхъ зъ скрипту довжного	—	—	1000	—
6. о. Бѣдикъ Іоанъ	100	—	—	—					
7. о. Гутъ Алексей	120	—	—	—					
8. о. Вильчанскїй Михаилъ .	50	—	—	—					
9. о. Баницкїй Іосифъ .	100	—	—	—	всего .	2085	—	53400	—
10. За вильосова- нїй 3% Листъ Заставнї Обще Австр. Кред. За- веденя зъ р. 1880 С. 3830 Ч. 49 по потрученю ку- понѣвъ за рр. 1911 и 1912 .	190	—	—	—					
11. Gewinnstschein вѣдъ 3% Листу Заставного Обще Австр. Кред. Заведеня зъ р. 1880 С. 3830 Ч. 49 .	—	—	30	—					
всего .	105143	66	387240	—					
розходъ .	2085	—	53400	—					
остае .	103058	66	333840	—					

Б) ФОНДЪ РЕЗЕРВОВЫИ.

П р и х о д ъ	Готѳвка		Р о з х о д ъ	Готѳвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
1. Переносъ	20292	76	1. Переносъ	9139	23
2. о. Криса Іоанъ	6	68			
3. о. Чайковскій Кирилъ	250	—			
4. о. Трешневскій Андрей	36	30			
5. о. Городецкій Іоанъ	100	—			
6. о. Накловичъ Ромуальдъ	182	75			
7. о. Паппъ Орестъ	40	—			
8. о. Гуть Алексей	47	—			
9. о. Михайловъ Даниилъ	41	—			
10. о. Баницкій Іосифъ	50	—			
			всего	9139	23
всего	21046	49			
розходъ	9139	23			
остае	11907	26			

В) ФОНДЪ РОЗПОРЯДИМЫИ.

П р и х о д ъ	Готѳвка		П р и х о д ъ	Готѳвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
1. Переносъ	44326	21	Андрей, Хомякъ Володимиръ, Залескій Василій, Рудавскій Інокентій и Кравичъ Зенонъ.		
2. о. Селецкій Кирилъ	20	—			
3. о. Радошицкій Михаилъ	20	—			
4. Деканатъ Дрогобыцкій именно зложили по 20 К. оо.: Крил. Лавровскій Антоній, Иванусѳвъ Николай, Федоровичъ Кароль, Левицкій Милошъ-Юрій (дв. им.), Хилъкъ Антоній, Слоньскій Антоній, и Моравскій Еронимъ.	140	—	6. о. Фартухъ Василій	60	—
			7. Деканатъ Старосольскій именно зложили по 20 К. оо.: Коростеньскій Северинъ, Дуркотъ Михаилъ, Тымчукъ Іоанъ, Бордунъ Димитрій, Шемердякъ Іоанъ, Була Михаилъ, Грицикевичъ Константинъ, Лапичакъ Викторъ а о. Киричинскій Ілія зложивъ 40 К.	200	—
5. Деканатъ Перемиско-Загородскій именно зложили по 20 К. оо.: Кузикъ Корнилій, Гасько Людвикъ, Борисевичъ Андрей, Сорокевичъ Іоанъ, Гайдукевичъ	180	—	8. о. Ивановскій Николай	21	—
			9. о. Мельникъ Іоанъ	20	—
			10. Деканатъ Сяноцкій	70	—

П р и х о д ъ	Готѣвка		П р и х о д ъ	Готѣвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
именно зложили по 20 К. оо: Сембратовичъ Юліанъ, Саламонъ Онисимъ и По- ляньскій Константинъ а о. Полянскій Богданъ 10 К.			кій Андрей, Тымчишинъ Григорій, Онишкевичъ Стефанъ, Прухницкій Андрей, Косоноцкій Я- ковъ, Пасъчинскій Не- сторъ, Гнатишакъ Кор- нилій, Ковальскій Айталъ, Накловичъ Михаилъ, Бо- рисъ Симеонъ и Царе- вичъ Гервазій надто зло- жили о. Кульчицкій 21 К. о. Кузьмъ Василий 21 К. 05 с. и о. Городискій Михаиль 40 К.		
11. Деканатъ Устрицкій . именно зложили по 20 К. оо: Лучечко Петро, Не- гребецкій Юліанъ, Вой- товичъ Теодосій, Миля- ничъ Николай, Панькѣв- скій Николай, Мельникъ Артемій, Билиньскій Ю- сифъ, Попель Михаилъ и Дубъ Юсифъ.	180	—	17. Деканатъ Куликѣвскій . именно зложили по 20 К. оо: Грушкевичъ Констан- тинъ, Кмицикевичъ Са- винъ, Козакъ Теодоръ и Мацюракъ Северинъ.	80	—
12. о. Каламунецкій Петро .	60	—	18. Деканатъ Олещицкій . именно зложили оо: Чер- нецкій Василий 40 К., Федоновичъ Левъ 20 К. и Котысъ Данииль 15 К. 03 с.	55	03
13. о. Метелля Северинъ .	40	—	19. Деканатъ Самбѣрскій . именно зложили по 20 К. оо: Мацускій Левъ, Бе- рескій Стефанъ, Ганасе- вичъ Іоанъ, Кордасевичъ Викторъ, Хотынецкій Стефанъ, Татомиръ Ю- ліанъ, Бережнишкій А- лександръ, Чайковскій Теофилъ, Боберскій Ни- колай, Лисикевичъ Іоанъ, Гординьскій Димитрій, Татомиръ Іоанъ и Впр. о. Крилошанинъ Францъ Рабъй.	260	—
14. Деканатъ Бирчаньскій . именно зложили по 20 К. оо: Пержило Григорій, Галянка Петро, Богускій Іоанъ, Юрчакевичъ Емі- ліанъ, Усцкій Мирославъ, Савойка Теодоръ, Кузь- макъ Михаилъ, Калуж- няцкій Орестъ, Калуж- няцкій Владыславъ, Сем- братовичъ Евгений, Сол- тикевичъ Орестъ, Жар- скій Іоанъ и Гандякъ Михаиль а Копистянь- скій Орестъ 21 К.	281	—	20. о. Лаврецкій Василий .	60	—
15. Деканатъ Мокрянскій . именно зложили о. Хоти- нецкій Константинъ 21 К. а о. Децко Андрей 20 К.	41	—	21. За купоны вѣдъ Листѣвъ Заставныхъ Банку гипо- течного	728	50
16. Деканатъ Комарнянскій именно зложили по 20 К. оо: Стецевъ Романъ, Кульчицкій Симеонъ, Гермакъ Казиміръ, Ма- настирскій Леонтій, Бо- днаръ Володимиръ, Ры- хлевскій Володимиръ, Клишь Григорій, Савиц-	442	05	22 Деканатъ Варяжскій .	161	05

Приходъ	Готѣвка		Приходъ	Готѣвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
именно зложили по 20 К. оо: Лаврецкій Василій, Фартухъ Василій, Гисовскій Петро, Чараецкій Андрей, Кашубинскій Іоанъ, Ковшевичъ Михаилъ и Ковшевичъ Юрій а о. Бирка Іоанъ 21 К. 05 с.			28. Деканатъ Перемыско-Загородскій именно зложили по 20 К. оо.: Бачинскій Володимиръ и Мировичъ Діонисій.	40	
23. Деканатъ Канчуцкій . именно зложили по 20 К. оо: Карневичъ Іоанъ, Буликъ Никита, Зятикъ Максимъ, Ивасѣвка Алексей, Камѣньскій Іоанъ, Венгриновичъ Діонисій, Лопатякъ Николай, Вознякъ Евгений, Шумило Тома и Кушинѣръ Евстахій а о. Антоновъ Андрей 26 К. 68 с.	226	68	29. о. Пелехъ Іосифъ	60	
24. о. Селецкій Кирилъ	20		30. о. Скоморовичъ Пантелеймонъ	20	
25. Деканатъ Любачѣвскій . именно зложили по 20 К. оо: Метелля Северинъ, Костекъ Іоанъ, Козенка Александеръ, Кокуревичъ Михаилъ, Гучко Василій, Подляшецкій Іоанъ, Сиротинскій Орестъ, Федеронко Стефанъ, Савчинъ Антоній, Долошицкій Миронъ и Гринивецкій Емилианъ, надто зложили: о. Лесакъ Іоанъ 80 К., о. Чичиловичъ Симеонъ 40 К. и о. Островскій Юліанъ 6 К. 68 с.	346	68	31. Деканатъ Дрогобыцкій . именно зложили по 20 К. оо.: Куновскій Іеронимъ, Скобельскій Теофилъ, Дръ Скобельскій Левъ, Левицкій Милошъ Юрій, (дв. им.) Отто Іоанъ Златоустъ, Теофилъ Хоминскій, Калужняцкій Ігнатій, Рудавскій Іоанъ, Журавецкій Михаилъ, Скородинскій Тадей и Кикта Павелъ, надто зложили о. Грабовеньскій Іоанъ 30 К., о. Рудавскій Антоній 21 К. 15 с. и о. Сендзикъ Іоанъ 15 К. 03 с.	286	18
26. Впр. о. Чабанъ Назарій	20		32. о. Мартиновичъ Орестъ	20	
27. Деканатъ Порохницкій . именно зложили по 20 К. оо.: Наконечный Андрей, Андрейчикъ Петро, Падохъ Георгій, Бодревичъ Давидъ, Дигдалевичъ Антоній и Хилякъ Анатолій.	120		33. о. Журавецкій Володимиръ	20	
			34. Деканатъ Мостискій . именно зложили по 20 К. оо.: Вербицкій Георгій, Шехѣвичъ Іоанъ, Боднаръ Михаилъ, Черкавскій Іосифъ, Тиховичъ Іосифъ, Перчинскій Петро и Накловичъ Ромуальдъ, надто зложили о. Максимовичъ Григорій 1 К. 10 с. и о. Куцѣль Романъ 1 К.	142	10
			35. о. Пасѣчинскій Теодоръ Яковъ (дв. им.)	20	
			36. Деканатъ Дуклянскій . именно зложили по 20 К. оо.: Котисъ Емилианъ,	281	15

П р и х о д ь	Готѣвка		П р и х о д ь	Готѣвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
Чеснокъ Захарія, Копы- стянскій Корнелій, Дур- котъ Володимиръ, Дур- котъ Максиміліянъ, Мит- ковскій Іоанъ, Феленчакъ Николай, Каламунецкій Петро, Мышковскій Ма- ріянъ, Коциловскій Ки- рилъ и Пирѣгъ Даніилъ, надто зложили о. Копы- стянскій Стефанъ 20 К. 15 с. и о. Сѣлецкій А- лександръ 40 К.			вичь Симеонъ, Кишиктъ Стефанъ, Вислоцкій Игна- тій и Лещишакъ Никифоръ надто зложили: о. Со- заянскій Іоанъ 21 К. и о. Плятекъ Юліянъ 25 К.		
37. Деканатъ Дрогобыцкій . именно зложили по 20 К. оо.: Коростеньскій Во- лодимиръ и Михъ Юліянъ, а Хиляктъ Стефанъ 80 К.	120		45. Деканатъ Затварницкій . именно зложили по 20 К. оо.: Кузевъ Іоанъ, Ко- тысь Атанасій, Соро- ковскій Станиславъ, над- то зложили: о. Ксзбуръ Стефанъ 18 К. 56 с. и о. Саевичъ Іосифъ 33 с.	78	89
38. о. Лехицкій Захарія .	20		46. Деканатъ Судово-Вишень- скій именно зложили по 20 К. оо.: Кондрацкій Василій, Кордасевичъ Романъ, Брановскій Антоній, Ты- ховскій Левъ, Козакъ Анатолій, Круликовскій Іосифъ, Козій Констан- тинъ и Волошинъ Николай.	160	
39. Банкъ Краєвий за купо- ны вѣдъ Листѣвъ Застав- ныхъ платні 31. гру- дня 1913.	525	88	47. о. Чайковскій Романъ .	20	
40. Деканатъ Добромильскій именно зложили по 20 К. оо.: Полянскій Генриктъ, Рейнаровичъ Іосифъ, Бур- мичъ Николай, Макаръ Стефанъ и Банахъ Іоанъ надто зложили о. Тим- чишинъ Михаилъ 3 К. 75 с. и о. Лысяктъ Мирославъ 1 К.	104	75	48. о. Лѣщиньскій Іосифъ .	40	
41. % вѣдъ Листѣвъ Застав- ныхъ Галицкого ТОВА- риства Кредитового Зем- ского за II-ій пѣврѣктъ 1913	2553	02	49. Деканатъ Мушиньскій . именно зложили по 20 К. оо.: Фицица Михаилъ, Цапиньскій Петро, Кач- марчикъ Теофилъ, Слан- довичъ Петро, Яминьскій Филяретъ, Прислопскій Романъ, Дороцкій Ми- хаилъ, Хиляктъ Димитрій, Билиньскій Николай, Ру- синактъ Іоанъ, Гнатишакъ Гавріилъ, Сембратовичъ Анатолій, Дуркотъ Іоанъ Хризостомъ, Дуцько Ю- ліянъ, Грынчукъ Іоанъ, Мохнацкій Діонисій, Со- белевскій Михаилъ, Ко- зловскій Володимиръ, Смолинскій Василій, Вен- гриновичъ Емилиянъ, Ку-	599	
42. % вѣдъ довгу СС. Васи- ліянокъ вѣ Перемышли за рѣктъ 1913.	842				
43. о. Гнатишакъ Іоанъ .	20				
44. Деканатъ Мокрянскій . именно зложили по 20 К. оо.: Юзьяктъ Михаилъ, Савицкій Петро, Чижо-	166				

П р и х ђ л њ	Готѡвка		Р о з х ђ д њ	Готѡвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
рило Василій-Константинъ (дв. им.) и Мохнацкій Володимиръ, надто зложили: о. Подляшецкій Константинъ 15 К., о. Качмаръ Юанъ 60 К. а оо.: Дуркотъ Юанъ Хризостомъ Крилошанинъ Копыстянскій Григорій и Константиновиъ Антоній по 28 К.			1. Переносъ	37912	71
			2. Удѣлені переддатки	2372	—
			3. Издержки Комисіи шкон- трующей	90	—
			4. Штемплѣ и квиты	16	26
			5. Порто		36
			6. Ремунація за II-ий пѡв- рѡкъ 1913.: Касіерьъ	200	—
50. Фундація бл. п. Юана Лавровского за рѡкъ 1913	2000	—	Контрольоръ	150	—
51. Впр. и Всв. Капитула за рѡкъ 1913.	300	—	Секретаръ	100	—
52. Всч. о. Копко Максимъ	20	—	Ликвидаторъ	100	—
53. % вѡдѣ Листѡвъ Заставныхъ Товариства Кредитового Земского	1086	32	Канцелярія Консистерска	50	—
54. % вѡдѣ книжочокъ щадничихъ за рѡкъ 1913	5180	53	Услуга	30	—
			всего	4102	33
всего	62905	02	розхѡдъ	41021	33
остае	21883	69			

П О В Т О Р Е Н Ё .

Дня 31. грудня 1913. має бути въ касѣ:

I. Фондъ коренный	готѡвка	103.058 К. 66 с., цѣнны папери	333840 К. — с.
II. » резервовый	»	11.907 » 26 » » »	— » — »
III. » розпорядимый	»	21.883 » 69 » » »	— » — »

Всего готѡкою 136.849 К. 61 с., ц. паперами 333840 К. — с.

Відповідно до того справоздання найдено в касі:

I) В. цінних паперах:	.	.	333840 К.	— с.
II) 1. на книж. щадничих	.	»Віри«	Ч. 1592	10299 К 26 с.
2. » » »	.	»	» 2466	5406 » 29 »
3. » » »	.	»Нивы«	» 17	7119 » 95 »
4. » » »	.	»Руской Щадницѣ«	» 9550	49605 » 64 »
5. » » »	.	»	» 10278	49667 » 02 »
6. » » »	.	Wiener Bank-Verein	» 2284	9517 » 82 »
7. » » »	.	»	» 2283	655 » 23 »
8. готовими грбнами	.	.	.	4578 » 20 »
		разомъ	.	136849 К. 61 с.

С. Мацюракъ
секретарь.

М. Подолинскій
предсѣдатель.

М. Копко
касирь.

Водъ гр. кат. Еп. Консисто́риі
Перемишль дня 21. марта 1914.

Ч. 18.

Ч. 2208. Рескриптъ ц. к. Министерства справъ внутрѣшнихъ въ справѣ выдаванія сторонамъ витягѣвъ метрикальныхъ.

»В наслідок рескрипту ц. к. Міністерства справъ внутрѣшнихъ з 10. падолиста 1913 ч. 2112 поручає ся ц. к. Староству аби О. М. С. в III. на залучене его питанє, спрямованє безпосередно до ц. к. Міністерства заявило що слідує:

О дуплікатах метрик може бути мова лиш в віднесеню до самих книг метрикальних. На витяги метрикальні виставлені на підставі сих книг не можна розтягати понятя дуплікатів, триплікатів і т. д. а всі на підставі якогось впису метрикального виставлені посвідченя метрикальні мають той сам характер. Се виходить з призначеня і ціли метрик вглядно вписів метрикальних, ціли тоті означені є на вступі до цсарского патенту з 20. лютого 1874 (Зб. уст. Йосифіньских IV. ч. 113.).

Розпорядженя нормуючого виданє дуплікатів метрикальних нема, видано лише декотрі приписи, відносячі ся до виставлюваня посвідчень метрикальних до маючих ся ужити формулярів і т. п.

З того що висше сказанє, оказуєсь, що до виставлюваня витягів метрикальних, також коли ходить о повтаряючі ся витяги з тих самих вписів метрикальних, не потреба дозволеня ц. к. Намісництва.

Ведучий метрки обовязаний є евентуально навіть кількакратно виставити витяг метрикальний на жаданє кожної сторони, котра в данім случаю має інтерес правний в посіданю такого витягу.

З того що сказано оказуєсь дальше, що так перший як і всі слідуючі витяги підлягають тій самій належності стемпчевій, а іменно по одній короні за кожний витяг метрикальний призначений до ужитку сторони (vide цїс. патент з 9. лютого 1850 В. з. д. ч. 50 П. Т. 73 і увагу до тої позиції тарифи.)

Подаючи повисший рескрипт до вѣдомости Всечестнымъ Ур. парох. поручає ся при видаваню сторонамъ витягівъ метрикальнихъ після него поступати.

Водъ гр. кат. Еписк. Консистеріи.

Перемышль дня 23 марта 1914.

Ч. 19.

Ч. 2785. Конкурсъ на опорожненій парохіи.

Зъ речинцемъ виошеня прошенъ до 20. мая 1914 выставляють ся на конкурсъ слѣдуючій опорожненій парохіи:

1.) Горянка,	деканатата	Балигородского	наданя	приватного.
2.) Крыве ад Тѣсна	»	»	Патрона	право починає.
3.) Рябе	»	»	»	»
4.) Терка	»	»	наданя	приватного.
5.) Бахоръ	»	Бирчаньско́го	»	»
6.) Павлокома	»	»	»	»
7.) Долины	»	Бѣцкого	»	»
8.) Гусне выжне	»	Высочаньского	»	»
9.) Яблонка выжна	»	»	Патрона	право починає.
10.) Гаѣ	»	Дрогобыцкого	наданя	приватного.
11.) Трускавецъ	»	»	»	цѣсарского.
12.) Мацина вел.	»	Бѣцкого	»	приватного.
(Убѣгаючій ся о тую парохію мають передъ каноничною институцією зложити писемну заяву, що годять ся на вылучене доч. «Роздѣле» водъ матернои церкви въ Мацинѣ великѣй.)				
13.) Жукотинъ	деканата	Жукотиньского	Патрона	право починає.
14.) Мшанецъ	»	»	»	»
15.) Береги гѣр.	»	Затварницкого	наданя	приватного.
16.) Хмѣль	»	»	Патрона	право починає.
17.) Михалевичи	»	Комарняньского	наданя	приватного.
18.) Ванѣвка	»	Коросняньского	»	»
19.) Чорнорѣки	»	»	»	»
20.) Вороблячинъ	»	Любачѣвского	наданя	приватного.
21.) Плазѣвъ	»	»	»	»
22.) Малнѣвъ	»	Мостиского		
23.) Миликъ	»	Мушиньского	цѣсарского	наданя.
24.) Белзецъ	»	Потелицкого	свобѣдного	наданя.
25.) Верхрата	»	»	Патрона	право починає.
26.) Рава руска	»	»	»	приватного наданя.

27.) Коблянська воля	деканата	Самбѳрського	духовного наданя.
28.) Коростно	»	Устрицкого	цѳсарского „
29.) Грушѳвъ	»	Яворѳвского	приватного „
30.) Краковець	»	„	„ „
31.) Майдань	»	Ярославского	„ „
32.) Липовець	»	Яслиского	духовного наданя.
33.) Поляны суров.	»	„	приватного „
34.) Пулавы	»	„	„ „
35.) Яворникъ	»	„	надає громада мѳсцева.
36.) Ясель	»	„	приватного наданя.
37.) Кракѳвъ	»	„	цѳсарского „

Речинець розумѳе ся въ сей способѳ, що прошеня передъ днемъ 20. мая 1914. мають бути зъ дотычныхъ Урядѳвъ деканальныхъ такъ выслані, щобы найпѳзнѳйше въ дни 20. мая 1914. були Еп. Консистеріи предложені.

Прошеня не заэсмотрені потрібными залучниками (особенно свѳдоцтвами зъ испиту конкурсового, а на парохіи цѳсарского наданя и всѳми свѳдоцтвами), якъ и такі, котрибы по дни 20. мая 1914 гутъ вплынули, будуть звернені безуспѳшно.

Вѳдъ гр. кат. Еп. Консистеріи.

Перемышль дня 6. цвѳтня 1914.

Ч. 20.

Ч. 2788. Уплата належитости за Уставъ церковный.

Зъ покликѳмъ на тутешні рѳшеня зъ 24. жовтня 1912. Ч. 8163. (Ч. XII. Вѳстн. Еп. зъ р. 1912. стор. 129) и 24 сѳчня 1913. Ч. 608. (Ч. I. Вѳст. еп. зъ р. 1913. стор. 4) взывае ся Всеч. Уряды парохіяльні, котри дотеперь не зложили належитости за уставъ церковный въ р. 1912, 1913 и 1914, щобы посредствомъ Всеч. Урядѳвъ деканальныхъ залѳгаючі належитости по 50 сот. за одинъ примѳрникъ безпроволочно до кѳнця мая 1914. вырѳвнали а то въ цѳли переслания до Всесвѳтлѳйшой гр. кат. Митроп. Консистеріи, котрой накладѳмъ уставъ церковный печатае ся.

На уплату такъ дрѳбнои належитости за одинъ рѳкъ каждой хвилѳ стати скарбѳну каждой матерной церкѳви. Треба лише трохи памяти и почутя обовязку, щобы сю дрѳбну квоту въ своимъ часѳ уплатити. При добрѳй воли неможливою естъ рѳчею залягати въ тѳмъ зглядѳ. Хотя ту о малу розходится квоту, то точнѳсть въ си уплатѳ становитъ певну ознаку точности въ выконаню обовязкѳвъ стану. Ажъ прикро естъ накликавати до точности въ тѳмъ зглядѳ а стыдно за довгъ передъ властю, котра дае що року накладѳ на печатане Устава церковного.

Що до устава церковного на слѳдуючі роки поручае ся, щобы Всеч. ОО. Душпастьрѳ до кѳнця червня каждого року посредствомъ своего Уряду де-

канального предкладали ту замовлени, кóлько примѣрникóвъ Устава церковного на слѣдуючій рóкъ для своєї парохіи потребовати будуть? а належитóсть за уставъ церковный на новій рóкъ складали до кóнця листопада зъ горы.

Примѣчаея, що належитóсть можна до Уряду деканального пересылати значками почтовыми.

Всеч. ОО. Деканы зволють зъ своєї стороны припильнувати виконане тутешного розпорядженя.

Вóдъ гр. кат. Еп. Консистеріи.

Перемышль дня 6. цвѣтня 1914.

Ч. 21.

Ч. 2692. Конкурсь на посаду гр. к. катихита при школахъ народныхъ въ Добромили.

Ц. к. Рада шкóльна окружна въ Добромили оголошує н. дн. 31. Марта 1914. Ч. 961. конкурсь на посаду гр. кат. катихита при школахъ народныхъ въ Добромили зъ речинцемъ убѣгання ся до 15. Мая 1914.

Тое подає ся до вѣдомости Всч. Духовенства.

Вóдъ гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемышль дня 8. цвѣтня 1914.

ХРОНИКА.

Именованя.

- Ч. 705. Впр. и Всесвѣт. о. Мрыць Михаилъ крылошанинъ Капітулы — им. орд. Комисаремъ до испитóвъ кваліфікаційныхъ при учительскóй семинаріи въ Перемышли.
- Ч. 706. Впр. и Всесвѣтл. о. Мрыць Михаилъ им. орд. Комисаремъ для всѣхъ шкóлъ въ Перемышли и шкóлъ середныхъ въ Решовѣ и Тарновѣ.
- Ч. 563. Впр. и Всесвѣт. о. Мрыць Михаилъ — орд. вóдпоручникомъ до ц. к. Рады шк. окружнóй въ Перемышли.
- Ч. 666. Всеч. о. Кушликъ Емгеній — заступникомъ катихита при прив. гíмназіи въ Яворовѣ.
- Ч. 2471. Всеч. о. Кручковскій Михаилъ парохъ въ Нагачовѣ им. завѣдателемъ деканата Яворóвского на мѣсце дотеперѣшного декана Всч. о. Волосяньского Іоана, переселившегося ся до иншого деканату.

Каноничну институцію получили:

- Ч. 1776. о. Трешневскій Михаилъ на парохію Красне.
- Ч. 1777. о. Кашубинскій Іоанъ на парохію Угрыновѣ.
- Ч. 1794. о. Долошицкій Миронъ на парохію Кунинѣ.

- Ч. 1795. о. Гарасовскій Станиславъ на парохію Баличи.
Ч. 1796. о. Хотынскій Стефанъ на парохію Новосѣльцѣ.
Ч. 1797. о. Венгриновичъ Даміанъ на парохію Солинка.
Ч. 2595. о. Стецишинъ Михаилъ на парохію Горинець.
Ч. 2596. о. Трешневскій Александеръ на парохію Ялинъ.
Ч. 2597. о. Ямѣньскій Филяретъ на парохію Войкова.
Ч. 2600. о. Волосяньскій Іоанъ на парохію Сокаль.
Ч. 2626. о. Чичула Іоанъ на парохію Днѣстрикъ дубовый.
Ч. 2675. о. Зубрицкій Михаилъ на парохію Береги долѣшній.

Завѣдательства получили:

- Ч. 1567. о. Цегеликъ Іоанъ парохіи Карликѡвъ.
Ч. 1794. о. Долошицкій Александеръ парохіи Вороблячинъ.
Ч. 1796. о. Гладышъ Іоанъ парохіи Гусне выжне.
Ч. 2600. о. Твердохлѣбъ Антоній парохіи Краковецъ.
Ч. 2675. о. Лучечко Петро парохіи Мшанецъ.
Ч. 2472. о. Матковскій Василій парохіи Верхрата.
Ч. 2379. о. Круцько Семенъ парохіи Трускавецъ.

Въ пропозицію принятъ:

- Ч. 2599. На парохію Доброгостѡвъ I. Хтей Алексей, II. Мскелита Петро, III. Утриско Володимиръ.
Ч. 2606. На парохію Мосты великій: 1. Жарскій Іоанъ 2. Фартухъ Василій 3. Утриско Володимиръ 4. Кордасевичъ Анатолий 5. Манастирскій Юстинъ 6. Савчакъ Викторъ 7. Сѣнкевичъ Александеръ 8. Хоминскій Евгений 9. Гоцкій Брониславъ 10. Лучечко Петро 11. Пясецкій Левъ 12. Полянскій Вас. 13. Чучкевичъ Юліанъ 14. Трешневскій Емиліянъ 15. Луцкій Петро 16. Татомиръ Мих. 17. Ковальскій Іоанъ 18. Карпякъ Мих. 19. Бодревичъ Данииль 20. Гадзевичъ Онуфрій 21. Ничай Стефанъ 22. Мариновичъ Іосифъ 23. Олексинъ Василій 24. Твердохлѣбъ Антоній 25. Гѡрнякъ Мих.

Некрологія.

- О. Калужняцкій Владиславъ въ пенсіи уп. 3/3 1914.
» Ленчикъ Іосифъ парохъ Яблонцѣ выж. уп. 8/3 1914.
» Рудаевскій Антоній парохъ въ Гаяхъ уп. 11/3 1914.
» Скородынскій Таддей парохъ въ Трускавци уп. 16/3 1914.
» Плешкевичъ Василій парохъ въ Верхратѣ уп. 21/3 1914.
» Коцюба Модестъ парохъ въ Грушатичахъ уп. 30/3 1914.

Души ихъ поручають ся молитвамъ Всеч. Клира.

Вѡдъ гр. кат. Еп. Консистоіи.
Перемышль дня 8. цвѣтня 1914.

Ал. Зубрицкій
Канцлеръ.

† КОНСТАНТИНЪ
Епископъ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХИИ.

Рѣнь 1914.

Выдано 15. Мая

Ч. IV

Ч. 22.

Ч. 40/орд. Въ справѣ диспензы вѣдь посту для краевой обороны, жандармерии и скарбовой сторожи.

Еп. Ординаріатъ получивъ слѣдующе письмо:

„**Beatissime Pater!** Leo Cardinalis de Skrbensky, Archiepiscopus Pragensis, qua Praeses Conferentiarum Episcopatus Austriaci, ad pedes Sanctitatis Vestrae provolutus, quae sequuntur humilime exponere audet:

Per gratiosissimum indultum Sanctitatis Vestrae Eminentissimo quondam Archiepiscopo Viennensi Antonio Cardinali Gruscha, qua Praesidi Conferentiarum Episcopatus Austriaci, per rescriptum S. Congregationis gen. S. R. et U. Inquisitionis dd. 15 Martii 1906 intimatum, Sanctitas Vestra benignissime ad septennium Episcopis Austriae concedere dignata est, ut sic dictis Custodibus rei publicae (Gensdarmeria) arma gerentibus ea ieiunii et abstinentiae a carnibus venia detur, quae vi Apostolicae facultatis vagae militiae a Vicario Apostolico Castrensi concedi assolet.

Porro vi rescripti S. Officii dd. 22 Augusti 1907, Sanctitatis Vestra clementissime indulgere coluit, quatenus singuli Episcopi Austriae, pro eorum prudenti arbitrio et conscientia ad septennium dispensare valeant milites militiae stabili adscriptos et de iure curae cleri civilis subditos, qui actu inserviunt in castris vel praesidiis, a lege abstinentiae a carnibus, duobus tantum diebus exceptis, nempe previgilio Nativitatis D. N. Jesu Christi et Feria VI in Parasceve.

Quoad dispensationem autem a ieiunii lege nihil obstare quominus Episcopi sequantur doctrinas probatorum auctorum super exemptione militum ab ea lege ratione laboris.

Denique gaudent Episcopi Austraci per benignissimum indultum die 12 Martii 1908

vi rescripti S. R. et U. I. intimatum ad septennium facultate dispensandi super praecepto ieiunii et abstinentiae a carnibus (excepta Feria VI in Parasceve et Vigilia Nativitatis D. N. Jesu Christi) etiam custodes rerum ad exigenda publica vectigalia spectantium (Finanzwache).

Cum septennium quoad gratiosam dispensationem tum Custodum rei publicae arma gerentium, tum militum militiae stabili adscriptorum, tum Custodum rerum ad exigenda publica vectigalia spectantium mox expiret, humillimus Orator nomine Episcoporum Austriae exorat, ut Sanctitas Vestrata memoratum ieiunii et abstinentiae Indultum pro militia stabili et pro Custodibus rerum ad exigenda publica vectigalia spectantium benignissime prorogare dignetur.

Die 17 Januarii 1914 S. Congregatio Concilii, auctoritate SS. mi. D. N., attentis expositis, expetitam prorogationis gratiam in terminis et forma praecedentium rescriptorum benigne concessit ad aliud septennium. C. Card. Gennari, m. p. Praef. Q. Giorgi, m. p. Secr.“

Тоє удѣляє ся Всч. Духовенству до вѣдомости и до оголошеня, де єсть залога краєвои оборони, або жандармерии або скарбовои сторожи.

Водъ гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемышль дня 27. марца 1914.

Ч. 23.

Ч. 2414. О нострификаци римскихъ богословскихъ дипломовъ докторскихъ.

Въ справѣ нострификаци римскихъ богословскихъ дипломовъ докторскихъ подає ся Всч. Клирови слѣдующій рескриптъ Выс. и. к. Министерства вѣроисп. и просвѣты зъ дня 16. марта 1914 Ч. 8639 до вѣдомости:

„Z. 8639. Wien, am 16. März 1914. Nostrifikation römischer theologischer Doktordiplome. An das Dekanat der theologischen Fakultät der k. k. Universität in..... Mit Rücksicht auf die Neuorganisation des Collegium bei Sancta Maria sopra Minerva und die Umwandlung desselben in das Collegium Pontificium internationale Angelicum sowie unter Bedachtnahme auf die Bestimmungen des § 3 und des § 5 vorletzter Absatz der Min. Vdg. vom 8. April 1903 R. G. Bl. Nr. 94, M. V. Bl. Nr. 21 finde ich den Ministerialerlaß vom 6. September 1895, Z. 1717/K. U. M., M. V. Bl. Nr. 33 (mit welchem ein einheitlicher Vorgang bei der Festsetzung der Bedingungen für die nach Maßgabe des h. o. Erlasses vom 6. Juni 1850, Z. 4513 R. G. Bl. Nr. 240, vorzunehmende Nostrifikation von an den päpstlichen Universitäten und Collegien in Rom erworbenen theologischen Doktordiplomen festgesetzt wurde), teilweise ergänzt und abgeändert zu erneuern und sonach anzuordnen wie folgt:

Die theologischen Fakultäten sind ermächtigt, die an der **Gregorianischen Universität**, am **römischen Seminar bei St. Appolinar** und an dem **Collegium Urbanum de propaganda fide** sowie am **Collegium Pontificium internationale Angelicum des Dominikanerordens** in Rom erworbenen theologischen Doktordiplome ohne Einholung der gemäß § 3. des Erlasses vom 6. Juni 1850, Z. 45113 R. G. Bl. Nr. 240 vorgeschriebenen h. o. Genehmigung zu nostrifizieren, wenn die Bewerber

1.) das Gymnasium ordnungsmäßig absolviert und ein staatsgiltiges Maturitätszeugnis vorgelegt;

2.) die theologischen Studien entweder an einer österreichischen theologischen Fakultät, an einer theologischen Diözesanlehranstalt, einer theologischen autorisierten Hauslehranstalt oder an einer der obgenannten theologischen Anstalten in Rom ordnungsmäßig zurückgelegt haben;

3.) sich an jener theologischen Fakultät, an welcher sie die Nostrifikation anstreben, nach Maßgabe der geltenden theologischen Rigorosenordnung einer strengen Prüfung aus dem Kirchenrechte und der Kirchengeschichte mit gutem Erfolge unterziehen und vor ihrer Zulassung zu diesem Rigorosum eine wissenschaftliche Abhandlung nach Maßgabe der Bestimmungen der Min, Vdg. vom 8. April 1903 R. G. Bl. Nr. 97 vorlegen.

Jene Kandidaten, welche auch das Doktorat oder das Lizentiat aus dem Kirchenrechte nachweisen, haben lediglich eine strenge Prüfung aus der Kirchengeschichte mit gutem Erfolge abzulegen.

Ausserdem haben alle Bewerber den Nachweis zu liefern, daß sie eine erfolgreiche Prüfung aus der arabischen und syrochaldäischen Sprache abgelegt haben.

Im Falle des Vorhandenseins unter der 1.) und 2.) angeführten Voraussetzungen wird Kandidaten, welche an der juridischen Fakultät bei St. Apollinar, an der Gregorianischen Universität oder am Collegium Pontificum internationale Angelicum lediglich das Doktorat juris canonici erworben haben, wenn sie an einer hierländischen theologischen Fakultät die strengen Prüfungen behufs Erlangung des theologischen Doktorgrades ablegen, die strenge Prüfung aus dem Kirchenrechte erlassen.

In besonders rücksichtswerten Fällen, wie insbesondere bei Nachweis hervorragender wissenschaftlicher Leistungen können weitergehende Begünstigungen h. o. in Antrag gebracht werden.

Ueber die von den theologischen Fakultäten hienach vollzogenen Nostrifikationen ist am Schlusse eines jeden Studienjahres anher zu berichten.

Die Bestimmungen dieses Erlasses haben in Hinkunft an Stelle jener des Erlasses vom 6. Dezember 1895, Z. 17171/K. U. M., M. V. Bl. Nr. 33 zugelten.“

Водъ гр. кат. Еп. Консistoriи.

Перемышль дня 31. марця 1914.

Ч. 24.

Ч. 1992. О недѣльныхъ проповѣдяхъ о. Юрія Кмита.

»Недѣльні проповѣди« уложеніи и выданіи Всч. о. Юріємъ Кмитомъ парохомъ въ Чайковичахъ, поручають ся Всч. Духовенству.

Водъ гр. кат. Еп. Консistoriи.

Перемышль дня 27. марця 1914.

Ч. 25.

Ч. 3106. Станъ касы вдов. сир. Института
за часть вѣдъ 22. сѣчня до 31. марта 1914.

А) ФОНДЪ КОРЕННЫЙ.

Прихѣдъ	Готѣвка		цѣн. папери		Розхѣдъ	Готѣвка		цѣн. папери	
	Кор.	с.	Кор.	с.		Кор.	с.	Кор.	с.
1. Переносъ .	103058	66	333840	—	1. Выдано зъ касы 4% Листи Заставнїи Товариства Кредитового Земского въ цѣли конверзи на 4½% Листи Заставнїи Земельного Банку гипотечного				
2. Впр. о. Митратъ Миронъ Подолинскїи жертвуе Листи Заставнїи Товариства Кредитового Земского 4% Сер. IV. Ч. 18900 съ купонами текучими вѣдъ 1. сѣчня 1914, по случаю 25 лѣтнего юбилею Предсѣдательства въ Институтѣ вдовъ и сирѣтъ .				1000					50000
3. о. Баранецкїи Николай .	200	—							
4. За требнїки б.ч. п. Пашкевича .	70	—							
5. СС. Василянки на сплату довгу .	500	—							
6. Впр. о. почетнїи Крилошанинъ Антонїи Лавровскїи жертвуе два Листи Заставнїи 4½% Земельного Банку гипотечного Сер. II. Ч. 306 на 200 К. и С. II. Ч. 971 на 200 К				400					
7. о. Паславскїи Михаилъ .	60	—							
8. о. Жукъ Викторъ .	100	—							
9. о. Хруць Григорїи .	200	—							
10. о. Венгриновичъ Емїлянъ .	200	—							
11. о. Волошинъ Николай .	300	—							
12. Сконвертовано 4½% Листи Заставнїи Банку Земельного .				47000					
всего .	104688	66	382240	—					50000
розхѣдъ .				50000					
остае .	104688	66	332240	—					

Б) ФОНДЪ РЕЗЕРВОВЫЙ.

П р и х о д ъ	Г о т о в к а		П р и х о д ъ	Г о т о в к а	
	Кор.	с.		Кор.	с.
1. Переносъ	11907	26	мовскій Николай зложивъ 15 К.		
2. Деканатъ Балигородскій именно зложили по 20 К. оо.: Вензиловичъ Юліанъ, Гукевичъ Володимиръ, Кузьмакъ Іосифъ, Чайковскій Володимиръ, Малецкій Онуфрій, Федорякъ Антоній, Клить Теофиль, Устьяновскій Мирославъ, Осѣдачь Михаилъ и Щирба Михаилъ а о. Гамерскій Іоанъ зложивъ 27 К.	227		11. о. Левицкій Володимиръ .	20	
3. Деканатъ Жукотинскій именно зложили по 20 К. оо.: Зубрицкій Михаилъ, Яремкевичъ Василій, Калиничъ Максимъ, Присташъ Юліанъ-Миронъ, Господаревскій Іоанъ, Полянскій Александеръ, Присташъ Ілія и Фидикъ Василій.	180		12. Деканатъ Мокрянскій вѣдъ о. Сенечка Іоана	20	
4. о. Кмитъ Полевкитъ .	691		13. о. Венгриновичъ Володимиръ	20	
5. о. Романецъ Григорій .	20		14. Деканатъ Потелицкій именно зложили по 20 К. оо.: Гойдишь Володимиръ, Горницкій Евгений, Иванусикъ Симеонъ, Леонтовичъ Адріанъ и Осъмѣловскій Николай а о. Артимшинъ Александеръ зложивъ 27 К. 01 с.	127	01
6. о. Крайчикъ Ілія .	45		15. о. Мащоракъ Стефанъ .	20	
7. $\frac{1}{2}$ вѣдъ Листѣвъ Заставнихъ Земельного Банку гипотечного за II. пѣвръкъ 1913.	1568	25	16. о. Скубинъ Іоанъ .	21	
8. о. Несторовичъ Левъ .	20		17. о. Яремкевичъ Юліанъ .	20	
9. о. Шведзицкій Антоній-Владиславъ	26	52	18. о. Чехоличъ Іосифъ .	20	
10. Деканатъ Угнѣвскій именно зложили по 20 К. оо.: Омелянскій Евгений, Каровець Григорій, Папъ Володимиръ, Яцѣвъ Антоній, Сиротинскій Іоанъ и Брунецъ Алексей а о. Гу-	135		19. Деканатъ Мокрянскій вѣдъ о. Мальярчика Алексея	23	
			20. Деканатъ Высочанскій именно: зложили: о. Прухницкій Михаилъ 41 К., о. Полянскій Николай 55 К. 29 с., о. Касюракъ Евстахій 22 К. 85 с., о. Борковскій Яковъ 42 К. 05 с., о. Гичко Михаилъ 43 К. 05 с. а по 20 К. зложили оо.: Петровскій Михаилъ, Гладышь Іоанъ, Вахнянинъ Несторъ, Хтьей Алексей и Гомза Емиліанъ.	304	24
			21. Деканатъ Высочанскій вѣдъ о. Куновского Маркила.	20	

П р и х ђ д њ	Готѡвка		Р о з х ђ д њ	Готѡвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
22. о. Бѣликъ Іоанъ . . .	80	—	1. Для доповненя роздѣльной квоты до фонда розпорядимого	8500	—
23. Деканатъ Порохницкій . вѡдъ о. Демянчика Іоана.	20	—			
24. о. Виковичъ Алексей . . .	65	20	2. Ошибка зайшовша при обчисленю $\frac{1}{2}$ вѡдъ книжочокъ щадничихъ за рѡкъ 1913	115	—
25. о. Малярчикъ Алексей . . .	20	—			
26. о. Димитрій Габла	25	—			
27. Деканатъ Жовковскій . . . именно зложили по 20 К. оо.: Антоневиць Маріянъ и Демчукъ Матвій.	40	—			
28. о. Горолецкій Іоанъ	148	—			
29. о. Демцьо Михаилъ	129	67			
30. о. Горницкій Володимиръ . . .	20	—			
31. Деканатъ Угнѡвскій именно зложили по 20 К. оо.: Гробельскій Брониславъ и Тисъ Прокопій	40	—			
32. Деканатъ Старосамбѡрскій . . . именно зложили по 20 К. оо.: Кушнѣръ Едвардъ и Ортинскій Филаретъ.	40	—			
33. Зворотъ зъ деканату Самбѡрскаго	172	—			
34. о. Коцюба Модестъ	64	—			
всего	15615	06	всего	8615	—
розхѡдъ	8615	—			
остае	7000	06			

В. ФОНДЪ РОЗПОРЯДИМЫЙ.

Приходъ	Готѣвка		Розходъ	Готѣвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
1. Переносъ	21883	69	1. Вдовамъ и сиротамъ за- помога порядочна	27092	72
2. Эксцеленція Преосвящен- ный Епископъ Киръ Кон- стантинъ Чеховичъ	200	—	2. Милостивнѣ одноразовѣ	2440	—
3. о. Гукевичъ Алексей	10	—	3. Зачеты для вдовъ на 1914	1539	36
4. о. Гмитрик Иларіонъ	20	—	4. Купонъ текучій	21	25
5. о. Жукъ Викторъ	20	—	5. Издержки Комисіи шкон- трующей	90	—
6. о. Хотинецкій Стефанъ	40	—	6. Порто почтове и высылка грошій	42	99
7. о. Гарасовскій Станиславъ	40	—			
8. о. Трешневскій Михаилъ	40	—			
9. о. Кашубинскій Іоанъ	40	—			
10. о. Вендзиловичъ Даміянъ	40	—			
11. о. Долошицкій Миронъ	40	—			
12. о. Чертежинскій Дмитрій	60	—			
13. о. Качмаръ Михаилъ Станиславъ	20	—			
14. о. Стецишинъ Михаилъ	40	—			
15. о. Трешневскій Алексан- деръ	40	—			
16. о. Волосянскій Іоанъ	40	—			
17. о. Чичула Іоанъ	40	—			
18. Зубрицкій Михаилъ	40	—			
19. Деканатъ Самбѣрскій именно зложили по 20 К. Впр. о. Крил. Левъ Козан- евичъ, и оо. Берескій Стефанъ, Билинскій Юліанъ, Петрикъ Володимиръ, Ви- тикъ Стефанъ и Ильниц- кій Генрикъ.	120	—			
20. Ортинскій Іоанъ зъ А- мерики	20	—			
21. Зъ фонду резервоваго	8500	—			
всего	31293	69			
розходъ	31226	34			
остае	67	35			

П О В Т О Р Е Н Ё.

Дня 31. марта 1914. має бути въ касѣ:

I. Фондъ коренный	готовка	104688 К. 66 с., цѣнный папери	322240 К. — с.
II. » резервный	»	7000 » 06 » » »	— » — »
III. » розпорядимый	»	67 » 35 » » »	— » — »

Всего готовкою 111756 К. 07 с., ц. паперами 332240 К. — с.

Водноводно до того справозданя найдено въ касѣ:

I) Въ цѣнныхъ паперахъ		332240 К. — с.	
II) 1. на книж. щадничихъ	»Вѣры«	Ч. 1592	10299 К. 46 с.
2. » »	»	» 2466	5406 » 29 »
3. » »	»Нивы«	» 17	7119 » 95 »
4. » »	»Руской Шцадницѣ«	» 9550	37805 » 64 »
5. » »	» »	» 10278	49667 » 02 »
6. » »	Wiener Bank-Verein	» 2701	1296 » — »
7. готовыми грѣшми			161 » 17 »
	разомъ		111756 К. 07 с.

С. Мацюракъ
секретарь.

М. Подолинскій
предсѣдатель.

М. Копко
касиеръ.

Водъ гр. кат. Еписк. Консистеріи.
Перемышль дня 24. цвѣтня 1914

Х Р О Н И К А.

Именованя.

- Ч. 91/орд. Св. Отецъ зволивъ найласкавше грамотою зъ 13/3 1914 Ч. 69908 надати Всечесн. о. Василю Волошиньскому парохови въ Вербянахъ дек. Яворѣвского, достоинство Свого почетного Шамбеляна (Camesiere d' opere in abito paonario di Sua Santita).
- Ч. 2503. Всч. о. Кручковскій Михаилъ завѣдатель дек. Яворѣвского, им. орд. водпоручникомъ до ц. к. Рады шк. окружной въ Яворѣ. — Всч. о. Левицкій Левъ парохъ въ Яворѣ, им. орд. комисаремъ для шкѣлъ середнихъ и выдѣловыхъ въ Яворѣ. — Всч. о. Скубишъ Іоанъ, орд. шкѣль. комисаремъ для шкѣлъ дек. Яворѣвского.
- Ч. 2259. Всч. о. Господаревскій Іоанъ парохъ въ Галѣвцѣ, орд. шкѣль. комисаремъ для шкѣлъ дек. Жукотиньского.

Некрольога.

- О. Пухиръ Андрей пар. въ Карликовѣ уп. 19/2 1914.
» Мацюракъ Николай пар. въ Тростянци уп. 13/4 1914.
» Баницкій Іосифъ пар. въ Лѣщинахъ уп. 4/5 1914.
Души ихъ поручають ся молитвамъ Всч. Клира.

Водъ гр. кат. Еп. Консистеріи.
Перемышль дня 14. мая 1914.

Ал. Зубрицкій
Канцлеръ.

† КОНСТАНТИНЪ
Епископъ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХИИ.

Рѣнь 1914.

Выдано 15. Червця

Ч. V.

Ч. 26.

Ч. 270/орд. О подорожи Епископа до Риму.

Константинъ Чеховичъ

Божю Милостію и св. Ап. Престола благословенемъ епископъ Перемысній,
Самбѣрсній и Сянѣцкій.

Всечесному духовенству мірскому и монашому и всѣмъ вѣрнымъ епархіи

Миръ о Господѣ и Архіерейске благословенѣ!

Пѣсля узаконеній Церкви католицкои епископы суть обязаніи въ певніи, точно означеніи часы, удавати ся до Риму, вѣдбути такъ зване посѣщене пороговѣ Апостоловѣ (visitatio liminum Apostolorum), представити ся св. Отцу, Папѣ Римскому и предложити справозданѣ о станѣ своѣи епархіи.

Для епископовѣ нашихъ околицъ єсть приписанѣ, щобы що пять лѣтъ въ повисшій цѣли до Риму прибували.

Остатный разъ вѣдбувъ я тою подорожѣ до Риму въ осени 1908, тожъ принадавѣ для мене обовязокъ поновной подорожи въ р. 1913. Однако зѣ причинѣ вѣдъ мене цѣлкомъ незалежныхъ менѣ було неможливе въ осени минувшого року на довшій часъ виѣхати зѣ краю, длятого повѣдомивѣ я о тѣмъ св. Конгрегацію о розширеню вѣры, предложивѣ мое справозданѣ и просивѣ о вѣдложено мого прибутя до Риму на першу половину року 1914. Св. Конгрегація узнала поданіи мною причины за дуже важніи и вѣдповѣла, щобимѣ прибувъ до Риму пѣзнѣйше, коли тоє буде догѣдне.

Зъ початкомъ мая выбрався я въ дорогу и прибувъ дня 6-го мая рано до вѣчнаго мѣста. Вже 12. мая назначено менѣ авдиенцію у св. Отца.

Станувши по годинѣ 10 ой передъ Намѣсникомъ Хрестовымъ Папою Піемъ X, котрого я бѣльше якъ пять лѣтъ не бачивъ, побачивъ я, що св. Отець помимо приклонного вѣку, бо власне втоди кѣнчивъ 79 лѣтъ житя, є повный силъ тѣлесныхъ, а особенно душевныхъ.

Принявъ мене св. Отець дуже ласкаво, правливо по вѣтцѣвски, и въ довшій розмовѣ пѣзнавъ я що насъ и нашій справи знає дуже докладно. Знає наше положене религійне и церковне, знає о тыхъ струяхъ, якій тутъ дѣлаютъ, щобы привязане до св. католицкой Церкви пѣдорвати, знає о нашѣмъ положеню народнѣмъ, а навѣтъ материяльнѣмъ. Выражавъ ся зъ признанемъ о насъ и нашихъ працяхъ на поли церковнѣмъ и надъ спасенемъ дунь вѣрныхъ, запевнивъ о Своей щирої любви до насъ. Подивляти потреба, якъ той святой Старець Своимъ умомъ и Своимъ великимъ сердцемъ обнимає справи Церкви и народѣвъ цѣлого свѣта, якъ посередъ великаньскихъ праць и рѣжныхъ трудностей и клопотѣвъ умно и смѣло кермує лодею хрестовою, якъ зъ довѣрїемъ и певностию глядитъ въ будучнѣсть и на дальшу дѣяльнѣсть Церкви св. католицкой, котра що разъ дальше, що разъ ширше розпростиряєся.

При кѣнці авдиенції попросивъ я о позволене представити тыхъ, котрій зъ мною до Риму прибули: Всев. о. Митрата В. Левицкого, члена тутешной Капітулы, и мою сестру. Радо св. Отець на тоє позволивъ, а коли явили ся, до нихъ щиро промовивъ и поблагословивъ.

Не могу поминути мовчанемъ еще одной обставины.

Всев. Капітула тутешна предложила прошене о побѣльшене числа престолѣвъ упривилеованыхъ въ тутешной катедральной церкви, такъ якъ по причинѣ числа Крылошанъ и прочого священства часто рѣвночасно бѣльше службъ Б. заупокѣйныхъ водправляєся.

Такъ якъ таке побѣльшене рѣдко коли удѣляєся, за порадою, отриманою въ св. Конгрегации о розширеню вѣры, предложивъ я тую просьбу въ часѣ авдиенції.

Радо св. Отець на се згодився и въ дотычнѣмъ актѣ власноручно зволивъ тоє позволене выписати, а письмо тоє буде великою, славною и вѣчною памятою для тутешной катедральной церкви.

При кѣнці авдиенції св. Отець зволивъ удѣлити Свого Апостольского благословеньства менѣ, Капітулѣ, всему священству и всѣмъ вѣрнымъ. А въ кѣнці прашаючи мене, сказавъ: »Моли ся за мене«. Тожъ въ пѣднесенѣмъ, радѣснѣмъ успособленю опускавъ я авдиенциональну комнату Пія П. X., и тыми радѣсними чувствами дѣлюся зъ вами, Всеч. дорогій братя, и всѣми вами, вѣрній моєи епархїи.

Мы, духовній, тымъ щирѣйше и пыльнѣйше прашоимо на славу Божу,

на скрѣплене и поглублене вѣры помежи нашимъ вѣрующимъ и вѣрнымъ, а намъ повѣреннымъ, рѣднымъ намъ рускимъ народомъ, вы, возлюбленіи вѣрніи, идѣть за наукою св. католицкои Церкви, що разъ бѣльше поступайте въ пѣзнаню Сѣ науки, Нею голошенихъ, непоколебимыхъ, взнеслыхъ и вѣчныхъ правдъ, що разъ щирѣйше працюйте надъ собою, надъ поправою своего жита и надъ злобуетемъ собѣ Царства Божого. А всѣ разомъ лучѣмся въ горячѣй любви и вѣрности до св. единої спасительной, католицкои Церкви, всѣ разомъ рѣшучо водпираймо всѣ зли зати, котри бы тую вѣрность для св. Церкви Христовой пѣдорвати старалися, въ любви и вѣрности до Сѣ видимой Головы, Папы римского, всѣ разомъ молѣмся горячо за св. Отца, якъ тоѣ менѣ поручивъ, щобы Господь всемогучій утримувавъ Папу Пія X. въ найлѣпшѣмъ здоровію въ найдовшій лѣта!

Пріймѣть зъ вѣрою Апостольске благословеньство, яке вамъ черезъ мене св. Отець передавъ, и най тоѣ благословеньство умножить у васъ ласкі Божі для вашого дочачного и вѣчного блага. Листъ той поручаемо прочитати въ найблизшу недѣлю въ кождѣй церквѣ тутешной епархіи по евангелію мѣсто проповѣди, а оо. катихитамъ прочитати молодѣжи школьной замѣсть ексгорты.

Благодать Божя зъ вами. Аминь.

Дано въ Перемышля, дня 28. мая (11 червця) р. Б. 1914.

† КОНСТАНТИНЪ
Епископъ.

Ч. 27.

Ч. 271/орд. Моленя о погоду.

Нашъ народъ, переважно рѣльництву водданий, по послѣднихъ двохъ незвычайно слѣтнихъ рокахъ стоить надъ пропастью руины економичной, терпять велику нужду. Голодъ и его посестры — спидемичніи хоробы заглядають до хать нашего народу, въ крайній нуждѣ находячого ся. — Если сегорѣчний урожаѣ не поправлять матеріальнаго быту нашего краю, дуже сумніи и нещасніи наслѣдки грозилибы населеню рѣльничому и зъ зарѣбку жиючому.

Надѣя наша лише на безмѣрне Боже милосердіе, котре умоляти горячо о потѣшене є обовязкомъ всѣхъ вѣрныхъ!

Понеже и теперъ дощѣ за часто перепадають, подобно якъ Высокопреосвященній Митрополитальній Ординаріятъ и Мы завзываемо Всч. духовеньство, щобы ажъ до усталеня погоды крѣмѣ своихъ приватныхъ молитовъ о добру погоду и умножене плодѣвъ земныхъ додавало при кождѣй св. літургіи чито въ повседневній чито въ недѣльній и святочній дни службу »во время безведрія« а въ недѣльній и святочній дни по заамвонній молитвѣ при выставленю Найсв. Дарѣвъ водправляло супликацію.

Вѣдъ гр. кат. Еписк. Ординаріяту
Перемышля, 11. червня 1914.

Ч. 28.

Ч. 1957. Въ справѣ покритя даховъ деревяныхъ церквей.

Ц. к. державный урядъ памятниковъ у Вѣдни (к. к. Staatsdenkmalamt Wien, IV., Favoritenstrasse Nr. 15.) приславъ тутъ подъ днемъ 24. лютого 1914, число 6898 ex 1913 слѣдующе письмо:

„Betreff Dachdeckung von Holzkirchen. An das hochwürdigste gr. kat. bischöfliche Ordinariat in Przemyśl. In obiger Angelegenheit werden nachstehende allgemeine Grundsätze zur Kenntnis gebracht:

A.) War die alte Holzkirche mit Schindeln gedeckt, so wird sich bei Erneuerung der Dachdeckung, immer in erster Linie Schindeldeckung empfehlen. Nur wo sich Schindeldeckung, sei es aus Holzangel in der betreffenden Gegend, sei es aus irgend einem anderen Grunde als ganz unmöglich erweisen sollte, können Schuppen, bezw. Taschenzigel oder Kupfer verwendet werden. Die letzterwähnte Dachdeckung kann selbstverständlich nur dann in Betracht gezogen werden, wenn sich die Kirchenwände und der Dachstuhl in gutem Zustande befinden und genügend stark sind, um die erhöhte Last zu ertragen. Im Gegenfalle würden Stützen, bezw. ein neuer Dachstuhl sich notwendig erweisen, wobei allerdings die Kirchensilhouette Gefahr läuft, verändert zu werden. Deshalb wären in derartigen Fällen mit den bezüglichlichen Arbeiten nur erfahrene Baumeister zu betrauen.

B.) Unter keinen Umständen dürfen Eisenblech, Dachpappe, Eternit und dergl. verwendet werden. Nachdem jedoch in letzter Zeit Asbit-Fabriken ihre Agenten nach Galizien entsendet hatten, um den Pfarrern die Kirchen-Dachdeckung mit diesem Materiale zu empfehlen, welche Reklamagitation besonders im Bezirke Wadowice sehr intensiv sein soll.

Das hochwürdigste Ordinariat wird sohin dringend und höflichst ersucht, an die unterstehende Geistlichkeit (Pfarrämter) entsprechende Weisungen im obigen Sinne ergehen lassen, sowie dasselbe darauf aufmerksam machen zu wollen, dass in eventuell noch zweifelhaften Fällen stets die Entscheidung der Zentralkommission anzurufen wäre. Der Präsident: i. v. Schubert-Suldern.“

Тое удляе ся Всч. Духовенству до вѣдомости и захованя.

Водъ гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 9. червня 1914.

Ч. 29.

Ч. 4811. Водправа заупок. Богослуженя за б. п. цѣсаря Фердинанда.

На основѣ рескрипту ц. к. Краевой Рады школьной въ Львовѣ зъ 9. червня 1914. Ч. 8083/IV. Еписк. Ординаріятъ поручае, щобы Всеч. оо. катихиты публичныхъ школъ всякихъ категорій сего року водправили поминальне Богослужене за упокой б. п. Цѣсаря Фердинанда въ дни 27. червня для школьной молодежи, понеже 28-го припадае въ недѣлю а 29-го такожь выпадае свято лат. обряду.

Водъ гр. кат. Еписк. Ординаріята

Перемышль, дня 12. червня 1914.

Ч. 2945. О молитвѣ забобонной.

Дойшло до вѣдомости Еп. Ординаріату, що въ тутешній Епархіи розсылає ся письмами певного рода молитва, починаюча ся словами: «О Господи Іисусе! умилосерди ся надъ цѣлымъ міромъ» зъ порученємъ переписати туюжъ 9 разѣ и розсылати ю що дня по одной своимъ знакомымъ зъ рѣвночаснымъ запевненіємъ, що по виконаню того порученя, сповнять ся желаня высилаючого.

Понеже сего рода обѣтница, може ширити межи мало образованными вѣрными суевѣрство, проте Еп. Ординаріатъ взыває Всч. ОО. душпастирѣвъ, щобы перестерегли своихъ вѣрныхъ передъ того рода забобономъ, поручили имъ, щобы въ разѣ евентуального одержаня вышше сказаной молитвы, або еи подобной, той молитвы не переписували, нѣкому зѣ знакомыхъ не розсилали еи, ино щобы такі письма нищили, палили.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординаріата.

Перемышль, дня 9. червня 1914.

Ч. 31.

Ч. 4659. Конкурсъ на посаду катихита при ц. к. Гимназіи въ Сяноцѣ.

Ц. к. Рада школьная красва оголошує п. дн. 31. Мая 1914. Ч. 9399/IV конкурсъ на посаду катихита при ц. к. гимназіи въ Сяноцѣ. Кандидаты, убігаючій ся о тую посаду, мають свой прошеня внести посредствомъ своей власти найдалше до дня 23. Червня 1914.

Тое подає ся до вѣдомости Всч. Духовенства.

Вѣдъ гр. кат. Еписк. Ординаріата.

Перемышль, дня 10. червня 1914.

Ч. 32.

Ч. 4774. Въ справѣ датъ до епар. шематизму на р. 1915.

Зъ покликомъ на тутешній рѣшеня зъ 21. червня 1913 Ч. 5150 (Ч. VI Вѣст. еп. зъ р. 1913) и 25. грудня 1913 Ч. 7751 (Ч. XIII Вѣст. еп. зъ р. 1913) Еписк. Консисторія поручає, щобы 1) каждый самостѣйный Всч. о. душпастирѣ точно выповнивъ долученый и печатанный блянкетъ «выказъ датъ до епарх. шематизму на р. 1915 и таковой конечно до кѣнца червня с. р. до своего Урялу деканального переславъ. 2) Всч. оо. деканы, а) вѣзвали всѣхъ въ деканатѣ мешкаючихъ самостѣйныхъ оо. катихитѣвъ и священникѣвъ емеритѣвъ и надѣ-

лених аліmentaцією до предложена дати що до року родженя и рукоположеня, стану вольного, женатого вдовичого, и мѣсяця замешканя; б) зобрані ад 1 и 2 выказы належито провѣрили, посля данои потреби вчасно споводовали доповнене або справлене похибокъ чи браковъ въ выказахъ, и всѣ выказы конечно до кѡнца лѣтня с. р. ту предложили разомъ зъ вѡдповѣднымъ сумаричнымъ выказомъ. —

Примѣчае ся, що въ 9-й рубрицѣ выказу належить вѣрно заподати, чи сотрудникъ есть системизованый чи приватный, зглядно управляючий або excurrendo? а въ 16-й рубрицѣ належить подати число силъ учительскихъ и дѣтей посля вѣроисповѣданя и обряду въ кождой школѣ окремо на основѣ стану зъ 1. червня 1914.

Вѡдъ гр. кат. Еп. Консистеріи.

Перемишль дня 9. червня 1914.

Ч. 33.

Ч. 4082. Вѡдозва о жертвы на церковъ въ Махнѡвку ад Корчминь.

Дня 22. цвѣтня с. р. згорѣла дочерна церковъ въ Махнѡвку ад Корчминь. Урядъ парохіяльный, доносячи о той пожежи, просить о заряджене складокъ на будову новои церкви.

Въ узглядненю того, що огонь зничивъ половину села, школу и церковъ та що парохіяне не въ силѣ теперъ причинити ся конкуренційными датками до будовы церкви, а цѣлый фондъ на будову новои церкви вже разомъ зъ асекурацією выносить всего 7000 К., — Епископска Консистерія, прихилиючи ся до прошеня парохіяльного Уряду въ Корчминѣ, поручае сю велику потребу згадаanoi громады звѣснои жертволюбивости Всеч. духовенства и вѣрныхъ, а то тымъ бѡльше, що проволока будовы церкви въ Махнѡвку черезъ мѣсяцѣй обставины могла бы бути получена зъ шкодою для сѣв. обряду.

Жертвы належить присылати на руки парохіяльного Уряду въ Корчминѣ, п. Корчѡвъ.

Вѡдъ гр. кат. Еп. Консистеріи.

Перемишль дня 13. червня 1914.

Ч. 34.

Ч. 4731. Въ справѣ контролѣ надъ емиграцією и заграничныхъ прогульокъ.

Президія ц. к. Намѣсництва надѡслала слѣдуючий рескриптъ зъ дня 1. червня 1914 Ч. 1236/пр:

»До Всесвѣтлинного Епископского гр. кат. Ординаріату у Перемишли. В наслѣдокъ рескрипту Пана Міністра Вірсіснѡвѣданъ і Просвѣти з дня 27. мая

1914, Ч. 19103 маю честь упрашати Всесвітнійший Ординарят, щоби гадку уладження прогульки путників поза границі Держави, зі згляду на заходячу в таких разях можливість неуправненого виходу австрійских підданих обовязаних до служби військової схотів аранжерам того рода прогульок звернути увагу на обставину, що згляди публичні вимагають як найстислішого стосованя приписів поліційних що до еміграції, передовсім однак приписів нацпортєвих і що в наслідок того австрійскі піддані обовязані до служби військової, що беруть участь в таких прогульках, не будуть при нагоді переступленя границі звильнені від обовязку вилегітимованя ся належитими документами подорожі.* —

Лежить проте в інтересі самих путників заосмотрити ся завчасу в приписані документи подорожні зглядно инні папери легітимацийні, з котрих мож пізнати, що через переступлене границі не наступить нарушене обовязку служби військової. — За ц. к. Намісника: Шеліговский. «

О томъ повѣдомляе ся Ви. Духовенство и поручае ся о томъ розпорядженю интересованыхъ поинформовати.

Водъ гр. кат. Еписк. Ординаріату

Перемшль, дня 12. червня 1914.

Х Р О Н І К А.

Увільненя водъ испита конкурсового получили.

- Ч. 372. Всч. о. Захаріясевичь Антоній парохъ въ Вышатицахъ.
- Ч. 651. » » Лесакъ Іоанъ парохъ въ Щутковѣ.
- Ч. 1002. » » Бурмичь Николай парохъ въ Панортѣ.
- Ч. 1388. » » Виковичь Алексей парохъ въ Ольховцяхъ.
- Ч. 1417. » » Жукъ Юрій парохъ въ Вербищѣ.
- Ч. 1514. » » Горолецкій Іоанъ парохъ въ Новицѣ.
- Ч. 2073. » » Погорецкій Петро парохъ въ Бѣлинѣ вел.
- Ч. 2427. » » Стояловскій Іоанъ парохъ въ Яворѣ.
- Ч. 2607. » » Чертежинскій Димитрій парохъ въ Бѣбрицѣ.
- Ч. 2516. » » Калинскій Іоанъ парохъ въ Зубковѣ.
- Ч. 3337. » » Гура Даміянъ парохъ въ Каменцѣ Старесело.
- Ч. 3311. » » Хоминскій Евгений экспозитъ въ Островѣ.
- Ч. 3729. » » Стукачь Павло парохъ въ Смольнику.
- Ч. 3680. » » Калимонъ Григорій парохъ въ Рышковѣй воли.
- Ч. 3837. » » Мельникъ Артемій парохъ въ Нановѣй.
- Ч. 3998. » » Гомза Емилианъ парохъ въ Багноватомъ.

- Ч. 4066. Всч. о. Сиротинській Вікторъ парохъ въ Каменцѣ новій.
Ч. 4191. » » Косоноцкій Яковъ парохъ въ Подольцяхъ.

Завѣдательства получили:

- Ч. 3234. о. Накловичъ Михайлъ парохіи въ Тростянці дек. Яворовского.
Ч. 3310. о. Вильчанській Михайлъ парохіи Мшанецъ.
Ч. 2375. о. Сенета Богданъ парохіи Вислокъ нижній.
Ч. 3743. о. Ковальчинъ Іоанъ парохіи Суровиця.
Ч. 4531. о. Жубридъ Михайлъ парохіи Пулавы.

Сотрудництва получили:

- Ч. 2659. о. Флюнтъ Зиновій управ. въ Грабѣ зъ правомъ завѣдателя.
Ч. 2454. о. Шарко Любомиръ въ Куликовѣ.
Ч. 3120. о. Лучечко Петро въ Олешичахъ.
Ч. 3720. о. Гринишинъ Ілія управ. въ Яслискій воли.
Ч. 4166. о. Подляшецкій Константинъ управ. въ Синявѣ.

Каноничну институцію получили:

- Ч. 3375. Всч. о. Кочиркевичъ Андрей на парохію Брухналь.
Ч. 3376. » » Тарчанинъ Михайлъ на парохію Цетуля.
Ч. 4531. » » Вахнянинъ Володимиръ на парохію Дальова.
Ч. 4532. » » Гринчукъ Іоанъ на парохію Мацьєва.

Некрольогія.

- о. Билинській Іосифъ парохъ въ Устрикахъ доль. уп. 15/5 1914.
о. Стрыйській Іоанъ Схоліярхъ Капітулы уп. 29/5 1914.
Души ихъ поручають ся молитвамъ Всч. Клира.

Водъ гр. кат. Еп. Консистоіи.
Перемышль дня 13. червня 1914.

Ал. Зубрицкій
Канцлеръ,

† КОНСТАНТИНЪ
Епископъ,

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХИИ.

Рѣнь 1914.

Выдано 1. Липня

Ч. VI.

Ч. 35.

**Ч. 5353. О богослуженю за упокой Его цѣс. и кор. Высокости
Найдостойнѣйшого Архікнязя Наслѣдника Престола Франца Фердинанда
и Еи Высокости княгинѣ Софіи Гогенбергъ.**

Тяжкимъ ударомъ навѣщена зѣстала Австро-Угорска монархія и Найяснѣйшій нами горячо возлюбленный сѣдоглавый Монархъ нашъ Цѣсарь и Король Францъ Іосифъ I.

Якъ зъ часописей Всечестній Отцѣ уже довѣдалися, дня 28. червня с. р. передъ полуднемъ злочинною и безбожною рукою въ Сараевѣ замордованіи зѣстали Его цѣс. и кор. Высокость Найдостойнѣйшій Архікнязь и Престолонаслѣдникъ Францъ Фердинандъ и Его Найдостойнѣйша Супруга, Еи Высокость Софія княгиня Гогенбергъ.

Въ тѣмъ превеликомъ безмежнѣмъ горю погруженіи все народи могучои державы Австро-Угорскои, а неменше рускій народъ, що въ горячо возлюбленѣмъ своимъ Цѣсари и Найдостойнѣйшѣй Его Родинѣ, Габсбургскѣй Династїи, знайшовъ свое одиноке понятие и щасливый

розвѣй всѣхъ своихъ религійныхъ, обрядовыхъ и культурныхъ змаганъ, звертає своѣ зѣрѣ до того »отъ ономуже приїде помощь моя . . .« и въ горячихъ молитвахъ шукати буде усмиреня жалю и крѣпости на будуче.

Прото заряджаємъ, щобы Всч. духовенство заразъ по одержаню сего розпорядженя въ вѣдповѣднѣй дорозѣ оголосило вѣрнымъ, въ котрѣмъ дни тыжня вѣдслужить заупокѣйне богослужене за бл. п. Єго цѣс. и кор. Высокѣсть Архикнязя Наслѣдника Престола Франца Фердинанда и Єи Высокѣсть Софію княгиню Гогенбергъ, и запросило на тоє богослужене всѣ мѣсцевѣ власти и заряды шкѣль.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консистеріи.

Перемышль дня 1. липня 1914.

† КОНСТАНТИНЪ

Епископъ.

Ал. Зубрицкій

Канцлеръ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

Рѣкъ 1914.

Выдано 6. Липня

Ч. VII.

Ч. 36.

Ч. 4867. Норма для справозданъ зъ деканальной визитаціи.

Особливими помѣчниками епископа, якї помагають ему справувати наглядъ въ епархіи, суть деканы. О нихъ въ каноничѣмъ правѣ влучно говорить ся, що суть «окомъ и ухомъ епископа въ деканатѣ.» Зъ практики мусить ся зробити спостережене, що не одному злу въ деканатѣ зарадивъ деканъ, коли завчасу справу розслѣдивъ и вѣрно донѣстъ о нѣй епископови або самъ на мѣсци своимъ впливомъ, въ межахъ батьковскаго чи братнього упомнѣня и добродушнаго представленя, до зла не допустивъ.

Средствомъ до розвинѣня сеи великои дѣяльности деканѣвъ суть деканскій визитаціи парохій въ деканатѣ и предкладане епископови точнаго справозданя зъ каждою переведеною визитаціи. Уставадавство Тридентскаго Собора (сес. XXIV. о реф. гл. 3) приписуе се яко строгій обовязокъ. У насъ те саме повтаряе провинціальный Соборъ Замойскій зъ р. 1720 въ тит. IX. а послѣдній провинціальный Соборъ Львѣвскій зъ р. 1891 въ тит. VII, гл. V, 6, приписуе, щоби деканъ кождаго рону всѣ парохіи свога денанату звизитувавъ и точно справоздане о ихъ станѣ епископови предложивъ.

Щоби улукшити канцелярійне дѣловодство, Еп. Ординаріятъ рѣшенемъ зъ 27. грудня 1913 Ч. 7746/13 (Вѣст. Епарх. зъ р. 1914 ст. 1) зарядивъ, щоби Всеч. ОО. Деканы предкладали справозданя зъ переведеныхъ дек. визитацій въ двохъ речинцяхъ, а именно: до 20. сѣчня и 10. липня кождаго року.

Позаякъ дотеперь уживанї «протоколы вѣдправленаго посѣщеня деканального» не дають точнаго образу дѣйствнаго стану визитованои парохіи и сво-

имъ форматомъ суть недогдні, проте симъ зноситъ ся ихъ, а запроваджує ся слѣдуючі формулярѣ для справозданъ зъ дек. визитацій:

І. Формуляръ для справозданя зъ дек. визитаціи матернои церкви.

Ч. _____

Деканатъ _____ Парох. Церковъ (Експозитура) въ _____

Справоздане

зъ деканьскои визитаціи переведенои въ матернои _____ дня _____ 19
визитаторомъ О. _____ деканомъ (мѣстодеканомъ)

Послѣдну деканьску визитацію переведено дня _____ 19 Полагоджено
рѣшенемъ Еп. Консистоіи зъ дня _____ 19 Ч. _____

Титулъ церкви парохіальной _____

Кѣлько дочернихъ церквей и де _____

Чи суть въ окрузѣ парохіи богослужебніи каплицѣ, кѣлько и де? _____

Кѣлько школъ въ парохіи, якого типу школа въ мѣсцевости матернои, якій выкл.
языкъ и кѣлько силъ? _____

Число гр. кат. душъ въ парохіи на пѣдставѣ послѣднои конскрипціи (и точного
спису парохіянъ, status animarum).

І. Визитація церкви.

1. Чи Найсвятѣйшіи Тайны переходять ся въ видѣ чистыхъ, чотиру-
угольныхъ частицъ, выкрѣеныхъ зъ просфоры спеченои зъ найлучшои пменичнои
муки и чи що 14 днѣвъ водновляють ся? чи нема округѣвъ зъ частицъ въ да-
рохранительници або въ кивотѣ або на престолѣ?

2. Чи дарохранительница, въ якѣй переходять ся Найсв. Тайны, есть
добре позолочена, чиста и одѣта бѣлою суконкою?

3. Чи кивотъ внутрь есть выложеный металевою плитою або позолоче-
ный або выложеный бѣлою шовковою матерією и чисто удержуваный? Чи замы-
кає ся цѣльно на ключъ, а ключъ чи есть схованый и де?

4. Чи пѣдъ дарохранительницю есть чистый илитонъ?

5. Чи горить вѣчне свѣтло передъ Найсвятѣйшими Тайнами?

6. Чи находится ся въ закрестіи на стѣнѣ табличка зъ написею »Вѣд-
новлено Найсвятѣйшіи Тайны«, на якѣй записує ся день водновлення?

7. Чи великій престолъ, если бувъ Епископомъ посвященный, має ненару-
шеніи печати св. моцѣвъ, зглядно если не бувъ Епископомъ посвященный, чи есть
на нѣмъ антиминосъ зъ ненарушенными св. моцями а незатертымъ письмомъ, ти-
тломъ престола и четкимъ пѣдписомъ Епископа?

8. Чи на великомъ престолѣ находятъ ся три бѣліи, льняныи, чистіи об-
русы розложеніи одинъ на другѣмъ, а mezi верхнымъ а середнымъ антиминосъ

розложеной въ тѣмъ мѣсци, де приходитъ дискосъ и чаша въ часѣ литургизаня, если престолъ не бувъ освяченъ Епискомъ?

9. Чи на велик. престолѣ находятъ ся хорошо оправлене Євангеліе, пѣдъ Євангеліемъ чистый зложеный илитонъ, зъ правои стороны ручный крестъ, зъ лѣвои служебникъ въ добромъ станѣ на подуницѣ або пультѣ, що найменше шѣсть бѣльшихъ лѣхтарѣвъ зъ свѣчами, лучшого сорта, зъ котрыхъ що найменше двѣ мають бути зъ пчѣльного воску, якѣ доужны свѣтити ся при кождѣмъ литургизаню?

10. Чи ложечка до причащаня есть добре позолочена, чисто удержувана и переходувана въ зложенѣмъ илитонѣ пѣдъ Євангеліемъ або въ вѣднѣмъ торбинцѣ?

11. Чи на престолѣ не находятъ ся деякѣ иншы рѣчи, пр. книжки, грошѣ, колпакъ и прч. якѣ тамъ не мають мѣсця?

12. Чи надъ великимъ престоломъ находятъ ся »пѣднебесное«? Чи престолъ украшуе ся вѣдповѣдно до торжества цвѣтами?

13. Чи жертвенникъ для проскомидіи есть накрытый чистымъ обрусомъ, чи есть на нѣмъ крестъ и двѣ свѣчки, чи есть остре копіе, чи агнцѣ и частицѣ старанно выкравають ся зъ просфоры на вѣдповѣднѣмъ дощѣнцѣ, чи есть таца, збаночки на воду и вино чисто удержуваны, чи есть чинъ проскомидіи, молитвы по св. причастію?

14. Чи есть умывальница до умываня рукъ? чи есть ручникъ? чи есть оправлена молитва »Умью« повѣшена коло умывальницѣ?

15. Чи чашѣ, дискосы и звѣзды суть посвячены, добре позолочены, чисто удержуваны и кѣлько ихъ есть?

16. Кѣлько есть литургичныхъ престолѣвъ кромѣ великого престола, якѣ ихъ тигулы, чи суть по припису и чисто удержуваны шо до обрусѣвъ, антимиаса и восковыхъ свѣчѣвъ на взѣръ великого престола?

17. Чи св. миро, шо року вѣдновлене, переходуе ся въ металлическихъ мирницяхъ въ вѣдповѣднѣмъ замкненѣмъ мѣсци? Чи есть досыть свѣжого елеса для оглашенныхъ и хорыхъ? чи есть досыть чистой вѣдповѣдной ваты?

18. Чи есть бурса для хорыхъ? Чи ложечка и дискосъ до причастія хорыхъ есть добре позолочены внутри, чи замыкае ся, чи чисто удержуваный, чи не слѣдно округѣвъ? Чи илитонъ и очистникъ чистый? чи сусудъ на якѣмъ благословитъ ся елей для хорыхъ, вѣдповѣднѣмъ и чисто удержуваный?

19. Чи дарооказательница зъ посвяченымъ мелхизедекомъ чисто удержана?

20. Чи есть иконостасъ и чи пѣсля приписѣвъ обряду?

21. Чи нема якихъ невѣдповѣдныхъ образѣвъ въ иконостасѣ або на стѣнахъ въ церквѣ або до ношеня на процесію?

22. Чи суть якѣ св. моцѣ, чи переходуютъ ся вѣдповѣдно въ реликвіярахъ въ церквѣ або закрестіи и чи суть грамоты, якѣ свѣдчилибы о ихъ правдивости?

23. Чи єсть закрестія зъ шафами и комодами до переховуваня рѣчей церковныхъ, одна, чи двѣ?

24. Чи церковні ризи выстарчають до богослужень? чи суть ризи старинні, маючі вже музеальну вартість, чи суть ризи подертї, котрі можна бы еще черезъ направу заховати вѣдъ знищеня?

25. Кѣлько повныхъ гарнитурѣвъ добрыхъ фелонѣвъ, кѣлько неповныхъ гарнитурѣвъ, чи суть и дальматики? чи все зложено вѣ порядку на своемъ мѣсци.

26. Чи фелоны позначенї числами, якї вѣдповѣдають числамъ вѣ инвентари церковномъ?

27. Чи єсть достаточна скѣлькѣсть церковного бѣля т. е. стихарѣвъ, наплечникѣвъ, обрусѣвъ, илитонѣвъ, ручникѣвъ, очистникѣвъ?

28. Чи илитоны и очистники до чашѣ пере зъ першої воды священикъ? Кто пере церковне бѣле, чи чисто? Кто передъ пранемъ и змѣною обрусѣвъ здѣймає а потѣмъ закладає антиминосъ?

29. Чи суть всѣ церковні книги, вѣ якѣмъ станѣ? Чи суть колѣноприклонні молитвы и до св. Іосифа Обручника наклієні на текстури? Чи єсть помяникъ усопшихъ ерѣвѣвъ мѣсця?

30. Чи суть вѣ добромъ станѣ прочї конечно потрібні церковні рѣчи, якъ: тетраподъ належито устроєній, кадильницѣ, лодки на кадило, ручні дзвѣнки, крестъ процесійный, хоругви, катафаликъ пѣдъ домовину усопшої особы, плащаниця, бальдахимъ, лампа до посѣщеня хорихъ, павуки, пульта, сосудъ зъ свяченою водою, кропило и прч.?

31. Чи єсть вѣ корабли на видномъ мѣсци сповѣдальниця? кѣлько ихъ єсть?

32. Чи єсть амвонъ?

33. Чи церковь мурована, деревляна, коли построєна, чи стѣны мальованї, чи не за мала, яка пѣдлога, якїй суфитъ, кѣлько входовыхъ дверей, чи вѣкна отвирають ся?

34. Чи часто пѣдлога мѣє ся и замѣтає ся, чи нема павутины и порохѣвъ на престолахъ, образахъ, стѣнахъ и лавкахъ?

35. Якїй дахъ на церквѣ, бляшанный, зъ дахѣвки, гонтѣвъ?

36. Чи єсть огорожене коло церкви, чи замыкає ся на ключъ? Чи церковь обсажена деревами?

37. Чи не пасє ся худобы на цвинтари коло церкви? кто збирає траву и якимъ титуломъ?

38. Чи удержує ся нѣчну сторожу коло церкви?

39. Чи має церковь якї привилеї, пр. вѣлпусты, престолы упривилеованї и прч. (даты дотычныхъ грамотъ)?

40. Чи церковь не потребує репарациї, якої?

II. Визитація дзвониць.

1. Чи дзвониця окремо, чи разомъ зъ церквою?
2. Кільки дзвонівъ и якъ великі? Чи всѣ поблагословені?
3. Чи не потреба репарації дзвониць, або справленя новихъ дзвонівъ?

III. Визитація кладбища до хороненя усопшихъ.

1. Чи кладбище єсть огорожене, на церковъ заинтабульоване, поблагословене, непереповнене, деревами обсажене? чи коло церкви, чи окремо?
2. Чи єсть вѣдѣлене мѣсце нешоблагословене для хороненя некрещенихъ, самоубійниківъ и акаатоликівъ, якихъ пѣсля закона зъ 25. мая 1868 мусить ся ховати на парохіяльнѣмъ кладбищи?
3. Чи середъ кладбища находить ся бѣльшій крестъ?
4. Чи не пасе ся худобы на кладбищи? кто збирає траву и якимъ титуломъ?
5. Чи єсть трупарня?

IV. Визитація науки религiи.

1. Якій успѣхъ оказавъ ся по перепытаню науки религiи въ церквѣ?
2. Якій успѣхъ оказавъ ся по перепытаню науки религiи въ школѣ, зглядно въ школахъ?
3. Чи наука религiи вѣдбуває ся правильно въ церквѣ? въ школѣ зглядно въ школахъ? кто учить въ школѣ, зглядно въ школахъ? єсли свѣтска особа, чи має мисію вѣдъ єпископа?
4. Чи провадить ся дневникъ науки религiи въ церквѣ? и въ школѣ, зглядно въ школахъ?
5. Чи єсть яка захоронка для дѣтей въ мѣсцевости матерной церкви? пѣдъ чимъ проводомъ?

V. Визитація церковныхъ брацтва.

1. Якi суть церковні брацтва и чи канонично засновані? якими грамотами?
2. Чи єсть брацтво тверезости канонично засноване?
3. Якій привилеѣ мають брацтва? які вѣдпусты?
4. Чи єсть кожде брацтво уконституоване пѣсля статута? чи єсть оживлене? кѣлько членѣвъ числить кожде брацтво?
5. Якій єсть мастокъ брацтва? на яку цѣль обертає ся, чи нема надужитя?

VI. Визитація маєтку чисто церковного.

1. Чи єсть церковна скарбона на три замки, вѣдъ якихъ одинъ ключъ має о. парохъ а другі два у двохъ церковныхъ провизорѣвъ? де переховує ся?

2. Чи касові книги церковныхъ приходѣвъ и выдаткѣвъ суть перешпій, опагинованіи и Уряломъ деканальнымъ опечатаніи?

3. Чи приходи и выдатки церковніи записують ся чорниломъ, чи оловцемъ? кимъ и чи при свѣдкахъ и чи результатъ оголошує ся кѣлька разѣвъ на рѣкъ а конечно зъ концемъ року?

4. Якій приходѣтъ, якій розходѣтъ мала церковѣ за цѣлый минувшій рѣкъ вѣдѣтъ 1. сѣчня до 31. грудня?

5. Кѣлька грошей найдено въ готѣвцѣхъ? кѣлька ульокуваныхъ, де и чи певно?

6. Чи находить ся окремый фондѣ на построєне новои церкви, дзвѣницѣ и кладбища и якій?

7. Чи церковѣ обезпечена вѣдѣтъ огня, въ якѣмъ товариствѣ обезпечєня, на кѣлька, и зъ якихъ фондѣвъ покрыває ся обезпечєне?

8. Чи церковѣ, священникъ и кѣлька парохіянѣ належить до Товариства Ап. св. Петра въ Перемишлѣ для будовы церковей?

9. Чи церковѣ посѣдає які реальности? на що употребляє ся доходу зъ тыхъ реальностей?

10. Кѣлька выносить номинальна сума всѣхъ фундацій и легатѣвъ при церковѣхъ? Чи фундаційніи цѣнніи папєры суть въ порядку записаніи и зложеніи?

11. Чи церковѣ побирає доходи зъ якои спѣлки, копалєнь, цѣннихъ папєрѣвъ, або иншимъ спеціалнымъ титуломъ? кѣлька?

12. Якій суть особливийи благодѣтелѣ церкви, що жертвовали понадѣ 200 К.? Чи були надѣлені похвальными грамотами Архієрейскими?

VII. Визитація приходскихъ будынкѣвъ и майна.

1. Чи дѣмъ приходскій мурованый, деревлянный, коли поставленый, въ якѣмъ станѣ тепєрь?

2. Въ якѣмъ станѣ господарскій будынки?

3. Чи єсть окремый дѣмъ для сотрудирика, де и въ якѣмъ станѣ? дяковка?

4. Чи всѣ приходскій будынки обезпечєніи вѣдѣтъ огня, въ якѣмъ товариствѣ? на кѣлька и зъ якихъ фондѣвъ покрыває ся обезпечєне?

5. Чи єсть уконституованый парохіалный комитєтъ на пѣдставѣ краєвого закона зъ 15. сєрпня 1866 В. з. К. ч. 28 и зъ р. 1896, 1905? Кто предсѣдатєлемъ?

6. Кѣлька моргѣвъ приходского огорода, лукъ, пасовиска, поля, лѣса, въ мѣсцевости матернои церкви и дочєрныхъ.

7. Чи на вырубѣ лѣса єсть господарскій, затвержденый плянъ?

8. Чи самъ парохъ вєдє господарку, чи выпускає въ посєсію грунта?

9. Чи єсть сервитутѣе дерево на опалѣ, кѣлька и чи заинтабульованє?

10. Якій суть єще сервитуты на рѣчь єрекціи?

11. Кóлько досягають рóчний епитрахильний доходи зъ парохіи по вóдтягненю Службъ Божихъ?

12. Якій суть особливші приноси опираючі ся на звичаю мѣся?

13. Чи ерекція має якій особливші доходи и кóлько пр. зъ ставóвъ, тартакóвъ, млынóвъ, копалень и прч? якій дохóдъ зъ цѣнныхъ ерекціональныхъ паперóвъ?

14. Чи нема якихъ покривдженъ, авульзóвъ? що въ тóмъ зглядѣ здѣлано?

VIII. Визитація парохіяльної канцелярії.

1. Чи єсть точный инвентарь церковный и ерекціональный?

2. Чи цѣнні паперы на рѣчь ерекції суть точно списані и въ порядку зложені въ окремóй тецѣ?

3. Чи правильно ведутъ ся метрикальнй книги крещеныхъ, усопшихъ, вѣнчанныхъ и голошеня оповѣдей? Чи нема незаконныхъ поправокъ и вытираня?

4. Чи предкладані передъ вѣнчанемъ документи записують ся въ книзѣ оповѣдей и вѣнчанныхъ а по вѣнчаню чи складують ся до актóвъ парохіяльної регістратуры?

5. Чи веде ся книга переделилюбныхъ протоколóвъ?

6. Чи єсть книга населеня (status animarum) для цѣлои парохіи справлена на основѣ послѣдной конскрипціи? по мѣстахъ поазбучный списъ осóбъ приходячихъ въ метрикальныхъ книгахъ?

7. Чи веде ся записникъ посѣщеня хорыхъ? кóлько хорыхъ посѣтивъ самъ парохъ, кóлько сотрудинокъ въ минувшóмъ роцѣ вóдъ 1 сѣчня до 31 грудня?

8. Чи єсть книга богослужебныхъ обовязкóвъ фундаційныхъ, въ якій точно записано: титуль фундаціи, кóлько и коли має вóдправити ся Службъ Божихъ, Парастасóвъ, Панахидъ, Акафистóвъ, Молебнѣвъ и прч. коли и кто въ мнувшихъ лѣтахъ сповнявъ обовязокъ, кто пóднявъ заплату зъ %.

9. Чи веде парохъ записникъ Службъ Божихъ, такъ званныхъ «мануальныхъ», въ якомъ точно записувавъ бы кожду Службу Божу, яку самъ вóдправляе?

10. Чи веде ся книга епитрахильныхъ поборóвъ?

11. Чи находятъ ся протоколъ дѣйствій (Gestionsprotokoll) на вóдповѣднихъ друкахъ?

12. Чи веде ся записникъ почтовый?

13. Чи парохъ не залагає въ полагоджуваню урядовыхъ канцелярійныхъ справъ?

14. Чи єсть выразна, зъ рускимъ написомъ, парохіяльна печать на фарбу?

15. Чи веде ся парохіяльна лѣтопись, въ якій булабы описана исторія парохіи и особливші факта маючі значѣне для парохіи?

16. Чи єсть парохіяльна библіотека зъ точнымъ списомъ книгъ? кóлько книжокъ?

17. Чи суть въ порядку переплетенїи и зложенїи Вѣстники Епархіальнїи вѣдъ р. 1888?

18. Чи єсть сховокъ на парохїяльнїи архивъ, замкненнїи на ключъ? Чи регистратура парохїяльна въ порядку?

19. Чи суть якї старинности въ парохїи пр. будѣвлѣ, образы, книги рукописнїи? якї?

20. Чи всѣ повѣшнїи книги переходять ся замкненїи?

IX. Протоколъ зъ парохїянами.

Въ попереджающу недѣлю або свято на повѣдомлене визитатора оголосить о. парохъ въ церквѣ на спѣванѣй Службѣ Божѣй по заамвоннѣй молитвѣ день визитаціи и запроситъ до явленя ся въ приходскѣмъ домѣ передъ визитатора: патрона, провизорѣвъ, депутатѣвъ старшины громадскои, комитетовыхъ и дяка. Кромѣ сего оголосить о. парохъ, що єсли бы кто зъ парохїянъ хотѣвъ зъ визитаторомъ говорити, може зголосити ся въ домѣ приходскѣмъ по переведеню визитаціи въ церквѣ и просити о окреме послуханє, яке буде єму удѣлене. То запрошене до явленя ся въ приходскѣмъ домѣ повторно оголосить такожъ самъ визитаторъ по переведеню визитаціи въ церквѣ. — Єсли кто зъ парохїянъ зголосившихъ ся у визитатора выступитъ зъ якою жалобою на о. пароха, дяка, провизорѣвъ и прч., спише визитаторъ зъ нимъ протоколъ, завѣзвє обжалованого до оправданя, справу розслѣдитъ и поставивши конкретне внесене, акта сей справы долучитъ до сего справозданя и зазначитъ се при дотычнѣмъ питавю. Зъ прочими запрошенїи переведе визитаторъ оглядно, щоби не понижити душпастиря и не дати нагоды до неоправданныхъ жалобъ, розговѣръ въ цѣли збраня вѣдомостей въ напрямѣ слѣдующихъ питань:

1. Кто єсть патрономъ?

2. Якъ называютъ ся церковнїи провизоры? чи заприсяженїи? чи провадятъ примѣрне жите? чи зъ посвяченємъ даромъ сповняють свѣй урядъ?

3. Якъ называє ся дякъ, чи испитованнїи, яку має платню, чи належить до Товариства взаимнои помочи дякѣвъ? чи провадитъ примѣрне жите?

4. Чи всѣ приписанїи богослуженя въ недѣлѣ и торжественнїи свята вѣдправляютъ ся въ сталыхъ годинахъ и по уставу (литїя, коли приписана, утрєня зъ першимъ часомъ, спѣвана Служба Божа, вечерня въ недѣлѣ и свята, Служба преждеосвященныхъ дарѣвъ въ великомъ постѣ и прч.)?

5. Чи на спѣванѣй Службѣ Божѣй по Євангелїю буває все проповѣдь въ недѣлю и торжественнїи свята? въ великомъ постѣ спеціалнїи страстнїи проповѣди?

6. Чи катихизація въ церквѣ по вечерни або по Службѣ Божѣй правильно вѣдбуває ся?

7. Чи на завѣзване парохїянъ охочо справують ся св. тайны?

8. Чи не умеръ кто зъ парохїянъ безъ крещеня або напутїя? зъ чїєй вини?

9. Чи часто люде пристунають до св. Причастія?
10. Чи нема перетяганя въ епитрахильныхъ поборахъ?
11. Чи не мають що замѣтити що до житя священника, его жены, дѣтей и прочихъ его домовыхъ?
12. Чи выступивъ кто зъ жалобою на о. пароха? чи списано зъ нимъ протоколъ и розлѣджено справу?
13. Чи парохіяне не мають якихъ желань до своего пароха?

Х. Протоколъ зъ о. парохомъ.

1. Якъ называе ся, коли рожденый, рукополаганый, канонично поставленый въ мѣсци? Якій занимавъ передъ тымъ посады и де?
2. Чи безженный, вдовецъ, женатый и зъ кимъ? чи супруже пожити добре? чи примѣрне?
3. Кѣлько дѣтей має, чи доведенъ до стану, чи жена буде мати заосмотрене на случай вдовства? чи мужъ платитъ вкладки до енарх. товариства, „Институтъ вдовъ и сирѣтъ по священникахъ“? чи дѣмъ о. пароха веденый взѣрцево въ духу побожости?
4. Чи о. парохъ має якій особливый власти и вѣдзнаки вѣдъ церковной або свѣтской власти? якій?
5. Чи о. парохъ має якій бѣчний уряды и занятя?
6. Якъ часто сповѣдае ся, коли була послѣдна сповѣдъ?
7. Коли о. парохъ вѣдправивъ послѣднй духовнй вправы и де?
8. Чи парохъ вѣдправляє щоденно цѣле церковне правило въ скороченю приписаномъ Львѣвскимъ Соборомъ зъ р. 1891? чи робить короткй розважени и читаня духовнй?
9. Якъ часто о. парохъ літургизае?
10. Чи о. парохъ поглубляє богословскй науки, чи має власну бібліотеку?
11. Якій читае часописи и журналы науковй?
12. Чи о. парохъ (завѣдатель, экспозитъ самостѣйный) править въ недѣлѣ и торжественнй свята въ сталыхъ годинахъ Службу Божу за своихъ парохіянъ?
13. Чи долучае ся каждой першой недѣлѣ мѣсяця на спѣванѣй Службѣ Божѣй службу о умирени Церквѣ? Чи бодай кѣлька разѣвъ на рѣкъ въ проповѣдяхъ узглядняе ся науку кат. Церквѣ про еднѣсть Церквѣ и про схизму?
14. Чи о. парохъ перейшовъ цѣлый катехизмъ въ катихитичныхъ проповѣдяхъ до народа въ часѣ що найменше що чотыры лѣта?
15. Чи веде ся контроля пасхальной сповѣди? кѣлько не вѣдбуло въ парохіи пасхальной сповѣди?
16. Чи дякъ и церковнй провизоры добре и примѣрно ведутъ ся?

17. Чи нема въ парохіи дикихъ або цивильныхъ супружествъ, піяньства, убійства, підпаловъ и иншої публичной соблазни? що въ томъ зглядѣ здѣлано?

18. Чи въ парохіи не ломить ся постовъ и святъ?

19. Колько случаѣвъ незаконного уродженя выказують метрикальнй книги парохіальнй въ минушомъ роцѣ?

20. Які суть мірскі товариства, пр. читальнѣ, клубы, касына въ обемѣ парохіи?

21. Чи не естъ яке зъ тыхъ товариствъ вороже для парохіи або св. гр. кат. Церкви?

22. Чи проявляють ся въ парохіи протицерковнй агитаціи? чи не насылають ся до парохіи протицерковнй агитаційнй брошуры або часписи? вѣдъ кого? які?

23. Чи о. парохъ посѣщае своихъ парохіянъ загально? коли?

24. Які суть вѣдносины о. пароха до народного учителя, зглядно учителѣвъ въ парохіи?

25. Які суть вѣдносины о. пароха до обшаровъ двѣрскихъ въ парохіи?

26. Які суть сусѣдскі вѣдносины до сусѣднихъ пароховъ? чи бувають у себе сусѣднй парохы?

27. Чи о. парохъ недѣзнавъ якого нарушеня въ своихъ парохіальныхъ правахъ черезъ сусѣда, пр. чи не окрестивъ або не похоронивъ сусѣдъ его парохіянина неправно? Що въ томъ случаю зроблено?

28. Чи не выступивъ кто зъ парохіи черезъ зголошене переходу въ ц.к. Старостѣ напѣдставѣ закона зъ 25. мая 1868 на инше вѣроисповѣдане або обрядъ?

29. Чи о. парохъ не дѣзнае якои перешкоды въ повненю своего уряду, евентуально вѣдъ кого?

30. Коли були послѣднй мисіи въ парохіи або близкѣй околицѣ?

Де всть о. сотрудникъ.

31. Чи подѣлъ працѣ въ парохіи розложеннй межи о. пароха и о. сотрудника? якъ?

32. Чи о. сотрудникъ побожно, по уставу править св. литургію и иншй церковнй богослуженя?

33. Чи о. сотрудникъ пильно ходить до школы на науку религіи и чи старанно катихизуе въ церкви а проповѣди голосить на память по належитомъ приготовленю? чи взагалѣ естъ охочій до працѣ?

34. Чи о. сотрудникъ не здраджуе якого наклону до якого пороку або чи вже не попавъ въ якій порокъ?

35. Чи о. сотрудникъ оказуе о. парохови послухъ и належиту честь особливо при людяхъ?

36. Чи о. сотрудникъ не выѣзжаетъ безъ позволеня, яке може ему за дѣла причины удѣлѣти до 3 днѣвъ о. парохъ, до 8 днѣвъ, о. деканъ, а на довше Епископъ?

37. Чи научае разумно и безъ пристрастно парохіянъ, при нагодѣ або систематично поза церквою, въ ихъ различныхъ горожаньскихъ дѣлахъ?

38. Чи о. парохъ есть зъ своего о. сотрудника доволенный?

XI. Протоколъ зъ о. сотрудникомъ.

1. Якъ называе ся, коли рожденый, рукополаганый, вѣдъ коли на мѣсци? Якій занимавъ передъ тымъ посады и де?

2. Чи безженный, вдовецъ, женатый и зъ кимъ? чи супруже пожите добре и примѣрне?

3. Кѣлько має дѣтей, якъ выховують ся, чи думае про заосмотрене жени и дѣтей на случай своей смерти? чи не залягае зъ вкладками до епарх. товариства «Институтъ вдовъ и сирѣтъ по священникахъ»? чи его дѣмъ веденый взорцево въ дусѣ побожности?

4. Якъ часто сповѣдае ся, коли була послѣдна сповѣдь?

5. Коли о. сотрудникъ вѣдправивъ послѣдній духовній вправы и де?

6. Чи о. сотрудникъ вѣдправляе щоденно цѣле церковне правило въ скорочено приписанѣмъ Львѣвскимъ Соборомъ зъ р. 1891, чи робить розважане и духовній читаня?

7. Чи щоденно о. сотрудникъ литургизае?

8. Чи о. сотрудникъ продовжае науки богословскій, чи має богословску библиотеку? чи має вже испытъ конкурсовый?

9. Якій читае часописи и науковій журналы?

10. Чи вырабляе на нисьмѣ проповѣди? якими выказавъ ся?

11. Якій суть его вѣдносини до о. пароха?

12. Де о. сотрудникъ мешкае? чи помешкане здорове и вѣдновѣдне?

13. Якъ о. парохъ дѣлѣть ся зъ о. сотрудникомъ епитрахильными поборами?

14. Що о. сотрудникъ має ще що замѣнити?

По переведеню визитаціи зазначить визитаторъ: 1) свои спостереженя неузглядненіи повысшими пытаньями особливо, чи найновѣйшіи розпорядженя Еп. Ординаріату выданіи по р. 1914., заховують ся? 2) якій выдавъ провизоричній зарядженя на мѣсци? 3) якій зарядженя Еп. Консисторіи зъ попередной визитаціи не выповнено? 4) конкретній и ясно опредѣленій внесеня, що выпадало бы и треба бы зарядити? Если до написаня сего не стане мѣсця на формулярѣ, належитъ долучити аркушь паперу.

II. Формуляръ для справозданя зъ дек. визитаціи дочерной церкви:

Парохія _____ Дочерна церковь въ _____

Справозданє

зъ деканьской визитаціи переведенои въ дочерной церк. въ _____

дня _____ 19____ визитаторомъ _____

Титуль дочерной церкви _____

Колько шкóль въ мѣсцевости дочерн., о колько силахъ, якій выкладовый языкъ?

Якъ далеко вóдъ приходского дому до дочерной церкви _____

» » » » » » школы _____

Що до питань визитаціи, все якъ въ матернóй зъ опущенемъ: VII, VIII; пóдъ IX. опустити вступъ а за те передъ питаньями помѣстити: Тутъ належитъ узгляднити поданє въ вступѣ пóдъ IX. справозданє зъ визитаціи матерной церкви; X, XI. опустити.

Поручає ся Всеч. ОО. поставленнымъ въ душпастврствѣ справы обняті питаньями въ повысшихъ формулярахъ якъ найскорше упорядкувати а Всеч. ОО. деканамъ переводити дек. визитаціи на основѣ повысшихъ формулярóвъ.

Ті нові формулярѣ можна набути за приступну цѣну въ *»Печатни гр. кат. Капитулы, въ Перемышли, ул. Шкóльна ч. 2.»*

Еп. Ординаріятъ надѣє ся що переводженє дек. визитаціи и предкладанє справоздань зъ переведеня на основѣ повысшихъ нормъ вóдповѣсть лучше цѣли дек. визитаціи, Всеч. ОО. Деканамъ улєкшитъ сповненє ихъ обовязку а Еп. Консистеріи дасть точный образъ дѣйстнаго стану визитованыхъ парохій.

Вóдъ гр. кат. Еп. Ординаріята
Перемышль, дня 12. червня 1914.

Ч. 37.

Ч. 3602. Памятки для рускихъ робóтничóвъ.

Старанемъ заслуженого нашего товариства сьв. Рафаила для охорони рускихъ робóтничóвъ у Львовѣ вышло вже друге выданє книжочки пóдъ титуломъ: *»Памятка для рускихъ робóтничóвъ въ Англїи, Аргентинѣ, Бразилїи, Канадѣ и пр. написанои нашимъ Высокопревсвѣщеннымъ Митрополитомъ Киръ Андреемъ Шептицкимъ.»* Книжочка та обймає 70 сторóнъ друку, по вступнóмъ словѣ має науку о контрактахъ робóтничихъ, запрацьованыхъ грошахъ, о небезпеченьствѣ на чужинѣ, о обовязкахъ християньскихъ и т. п. зъ додаткомъ щоденныхъ молитовъ. Сама обставина, що перше выданє тои для каждого емигранта дуже потрѣбнои и пожиточнои книжочки розкуплено въ протягу одного року, єсть найдѣпшою для неи реклямою. Тому Еписк. Ординаріятъ горячо поручає ю Всч.

Духовенству, щоби для евентуальнихъ емигрантовъ зъ округа своєї парохіи книжочку тую сироваджували и ними заосмотрювали тыхъ, що виїзджають на заробки въ чужій краї.

Замавляти можна въ товаристві сьв. Рафаїла, Львівъ ул. Коперника ч. 36.

Водъ гр. кат. Еписк. Ординаріята
Перемишль, дня 12. червня 1914.

Ч. 38.

Ч. 2665. О заснованю товариства охорони української старини.

На статутахъ затвердженихъ ц. к. Намісництвомъ повстало старанємъ нашихъ людей науки нове »товариство для охорони української старини« зъ мѣсцемъ осѣдку у Львовѣ. Цѣлею Товариства єсть якъ сама назва товариства вказує охорона и опѣка надъ памятками національної культуры и штуки; звичайнимъ членомъ стає кожда особа або інституція, котру прийме видѣль Товариства а головнимъ обовязкомъ кожного члена єсть подавати Видѣлови вѣдомости про памяткы старини. Для виконуваня чинностей Товариства покликуює Видѣль зъ помѣжъ членовъ Товариства Раду консерваторовъ. Зъ причини, що церковна старина зѣстане всегда у насъ головнимъ предметомъ розслѣдженъ науковихъ и отвѣтної опѣки, Еписк. Ординаріятъ поручає се симпатичне Товариство увазѣ Всч. Духовенства якъ найгорячѣйше. Адресъ товариства єсть: Национальний Музей, Львівъ, ул. Мохнацкого ч. 42.

Водъ гр. кат. Еписк. Ординаріята
Перемишль, 12. червня 1914.

Ч. 39.

Ч. 4503. О издавництвахъ товариства сьв. Ап. Павла у Львовѣ.

Видѣль Товариства сьв. Ап. Павла почавъ издавати просвѣтні, летучі листки, релігійно-морального змѣсту для нашихъ емигрантовъ. Доси вышло два выпуски: 1) Десять Божихъ заповѣдей для емигрантовъ. Цѣна 6 сот. — 5 фен. 2) Якъ жити на чужинѣ? Цѣна 4 сот. — 10 фен. Сі издавництва призначені для масового ширеня. Рѣвночасно повѣдомляємо, що на складѣ маємо много издавницत्वъ популярного и наукового змѣсту. Показчикъ книжокъ высылає ся водворотною почтою. Замовленя адресувати: Видѣль Товар. сьв. Ап. Павла, Львівъ, ул. Коперника ч. 36.

Тое поручає ся Всч. Духовенству.

Водъ гр. кат. Еписк. Ординаріята
Перемишль, дня 12. червня 1914.

Ч. 4676. О жертвахъ Тов. Дністеръ на богоугодні церковні духовні або споріднені цѣли.

Дирекція Товариства вз. обезп. „Дністер“ надіслала при звѣтѣ своєї дѣяльності за рѣкъ 1913-й слѣдуюче письмо зъ дня 6. червня 1914. Ч. 6096/с.

„Всесвѣтлїйшій і Високопреподобний Епископскій Ординарѣте! в Перемишли. Маємо честь предложити до Вселаскавійшої відомости звѣт і замкнене рахунків Товариства взаїмнихъ обезпечень і взаїмного кредиту „Дністер“ за 1913 рік, прийнятий і затверджений Загальними Зборами дня 21. мая с. р. —

Предложений ту звѣт доказує дальшій правильний і гарний розвій обох Товариств.

З білянсової надвижки Тов. взаїмнихъ обезпечень в сумі К 437.200. — рішили Загальні Збори по дотованю фондів резервового, пенсійного і спеціального на звороти — призначити на публичні добродїїні і загально пожиточні цїли до розпорядимости Надзираючої Ради К 20.000.—, а решту в сумі К 308.462. — на звороти членамъ в висоті 10% премій, заплачених в 1913. році.

З зиску Товариства взаїмного кредиту в сумі К 54.895 27 рішили Загальні Збори по дотованю резервовихъ фондів і виділеню 6% на дивиденду від удїлів призначити рівнож К 20.000 — на добродїїні цїли до розпорядимости Надзираючої Ради.

Надзираюча Рада призначила частию з Товариства обезпечень, частию з Товариства кредитового на богоугодні церковні, духовні або споріднені цїли; Тов. св. Петра всіхъ трехъ Епархїй К 2.400.—, Фондамъ вдів і сирїт по свѣщенникахъ К 600.—, СС. Василянкамъ і Служебницямъ К 540.—, Тов. взаїмної помочи дяківъ всіхъ трехъ Епархїй К 600.— і для Национального Музея у Львові, в якимъ хоронить ся головно церковна старовина К 6.000.—

Не вчисляючи сихъ датківъ роздїлила Надзираюча Рада вже по концѣ 1913. року на церкви К 33.824.—, Тов. взаїмної помочи дяківъ К 6.330.—, СС. Служебницямъ К 1550., Рускимъ Бурсамъ К 67.150.—, на школи К 36.801.—, а загально роздїлило Товариство по кїнець 1913. року на руські публичні добродїїні цїли К. 212.574. —“

Се удѣляємо Всечестн. Духовенству до вѣдомости зъ тымъ, що зъ всіхъ товариствъ асекураційныхъ одно наше руске товариство „Дністер“ удѣляє жертвы и то такъ значні що року на цѣли такъ близькі нашому серцю и що проте моральнымъ обовязкомъ кожного щирого Русина єсть обезпечувати будинки церковні, приходскї, шкѣльнї, громадскї, и приватнї тѣлько въ тѣмъ товариствѣ нашѣмъ и тымъ способомъ причиняти ся до щоразъ красшого его розвою. Дятого Еписк. Ординарїятъ поручає се Товариство Ви. Духовенству и вѣрнимъ якъ найгорячѣйше.

Вѣдъ гр. кат. Еписк. Ординарїята.

Перемишль, дня 12. червня 1914.

Ч. 3774. О купецкой школѣ краевой въ Перемышли.

Въ Перемышли збстала въ р. 1913. отворена краева школа купецка, котра має за задачу приготоване молодежи до стану купецкого, а тымъ самымъ причиняе ся до вытвореня подставъ для сильного стану купецкого и дае молодежи можливість до позысканя власного удержаня по 2 а взглядно по 3 лѣтахъ науки.

Понеже наша люднбсть такъ мѣйска якъ и сельска переважно не знае о такихъ школахъ и не розумѣе ихъ значеня, то на прошене Дирекціи высше реченои школы поручае ся Всч. Духовенству въ вбдповѣднй спосббъ звергати увазу своихъ парохіянъ на краеву школу купецку въ Перемышли и заохочувати ихъ до посыланя своихъ дѣтей такъ хлопцѣвъ якъ и дѣвчатъ до сей дуже практичної школы.

До сей школы може бути принята молодѣжь по укбнченю 3 клясы школы видѣловой або середной а евентуально такожь по укбнченю 4 клясы школы народной. Докладну програму можна одержати въ Дирекціи тоиже въ Перемышли ул. Ал. Дворского Ч. 14.

Вбдъ гр. кат. Еп. Ординаріята
Перемышль, дня 16. червня 1914.

ХРОНИКА.

Именованя.

- Ч. 4864. Всч. о. Гбйдышь Володимиръ парохъ въ Девятери им. деканомъ Потелицкимъ на мѣсце увбльненого на власне прошене вбдъ тои довжности дотеперѣшного декана Всч. о. Іоана Гисовского, получившого титулъ выслуженого декана Потелицкого.
- Ч. 4936. Всч. о. Стукачь Павло им. м. деканомъ Яслискимъ.
- Ч. 4890. Всч. о. Гбйдышь Волод. деканъ Потелицкій, им. Орд. Комисаремъ для справъ сервитутовыхъ.
- Ч. 4889. Всч. о. Гбйдышь Володимиръ, им. Орд. Комисаремъ для школъ деканата Потелицкого.

Завѣдательства получили:

- Ч. 3097. о. Левицкій Іосифъ въ Яслиской воли.
» 4436. о. Винницкій Романъ въ Устрикахъ дбльныхъ.

Сопомочництва получили:

- Ч. 4886. о. Малецкій Панталеймонъ управ. въ Летнѣ.
Ч. 2247. о. Гмитрасевичъ Володимиръ въ Лѣску.

Презенты получили:

- Ч. 4962. о. Луцкій Петро на парохію Яблѡнка выжна.
Ч. 4972. о. Попель Володимиръ на парохію Малнѡвъ.
Ч. 5077. о. Сенета Богданъ на парохію Коблянська воля.

Въ пропозицію принятї:

- Ч. 4961. На парохію Рава руска: 1. Утрыско Вол., 2. Хоминьскій Ев., 3. Чучкевичъ Юл., 4. Кипріянь І., 5. Антоневиць Маріанъ, 6. Дуркотъ Ал., 7. Вербенець Вол., 8. Нычай Стеф., 9. Галзевичъ Он., 10. Твердохлѣбъ Ан.
Ч. 4963. На парохію Кракѡвъ: І. Калиньскій І., ІІ. Мацюракъ Ст., ІІІ. Урускій І.
Ч. 4964. На парохію Грушѡвъ: 1. Жукъ Юрій, 2. Савчакъ В., 3. Виковиць Ал., 4. Пшепюрскій Анд., 5. Ольшаньскій Вол., 6. Кузичъ Вас., 7. Андрейчикъ Петро, 8. Вітикъ Стеф., 9. Гучко Вас., 10. Твердохлѣбъ Ант., 11. Адріановиць Ев., 12. Кійко Стефанъ, 13. Шпилька Пантал.
Ч. 4965. На парохію Бахѡръ: 1. Артимовиць Мих., 2. Гуть Ал., 3. Ткачукъ Ілія, 4. Городецькій І., 5. Галянка Петро.
Ч. 4966. На парохію Краковець: 1. Ольшаньскій Вол., 2. Котысь Вол., 3. Твердохлѣбъ Ант., 4. Черкавскій Миронъ, 5. Лѣщиньскій Іоанъ, 6. Гробельскій Брон., 7. Копко Павло.
Ч. 4967. На парохію Терка: 1. Адріановиць Ев., 2. Тустановскій Кирилъ.
Ч. 4968. На парохію Трускавецъ: І. Паньковскій Ілярій ІІ. Гинилевичъ Вол., ІІІ. Круликовскій Іосифъ.
Ч. 4970. На парохію Мацина вел.: 1. Дуцько Юл., 2. Гуть Ал., 3. Копыстяньскій Стеф.
Ч. 4971. На парохію Гаѣ: 1. Гинилевичъ Вол., 2. Шемердякъ І., 3. Утрыско Вол., 4. Кордасевичъ Вік., 5. Мельныкъ І., 6. Княжиньскій П., 7. Струсевичъ Ал. 8. Калимонъ Гр., 9. Тытарь І. 10. Савойка Т. 11. Савчакъ Вік., 12. Попель Вол., 13. Луцкій П., 14. Валюхъ І., 15. Накловичъ Мих., 16. Мышковскій Маріанъ, 17. Рудаевскій Антоній.

Некрольогія.

О. Волянській Левъ парохъ въ Яслискѡй воли, ун. 10/6 1914.

Душа его поручае ся молитвамъ Всч. Клира.

Вѡдъ гр. кат. Еп. Консистеріи.

Перемышль дня 4. липня 1914.

Ал. Зубрицкій

Кащлеръ.

† КОНСТАНТИНЪ

Епископъ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

Рѣнь 1914.

Выдано 15. Липня

Ч. VIII.

Ч. 42.

Ч. 5395. Речинець до св. Рукополаганя.

Кандидатѣвъ духовного стану, покѣнчившихъ науки богословскій а желающихъ принять св. Рукоположене взывае ся, щобы внесли до дня 6. серпня с. р. свои поданя, самі же явили ся въ ректоратѣ духоин. семинара въ Перемышли дня 12. серпня 1914 въ среду о год. 9. передъ полуднемъ по выслуханю св. Лѣтургіи, яка о 8 год. зачинае ся.

Поданя належить заосмотрити: 1) свѣдоцтвами всѣхъ наукъ школьныхъ, 2) моральности, 3) здоровля, 4) убожества потвержденного ц. к. Староствомъ, 5) вѣнчаня если суть женаті, 6) удоволеня повинности войсковой.

Вѣдъ гр. кат. Еписк. Ординаріята.

Перемышь, дня 6. липня 1914.

Ч. 43.

Ч. 5396. Речинець до поданя о принятѣ до духовн. Семинара въ Львовѣ и до Папской Колегіи въ Римѣ

Кандидаты духовного стану, намѣряющі убѣгати ся о принятѣ до дух. Семинара въ Львовѣ або до Папской Колегіи въ Римѣ мають до дня 15. вересня с. р. посредствомъ Всч. Урядѣвъ деканальныхъ предложити поданя до Еп. Консистории. Поданя вилнувші тутъ по томъ речинци будутъ звернені заразъ.

Прошеня належить заосмотрити слѣдующими належито остемпльованими свѣдоцтвами: 1) метрика крещеня и миропомазаня; 2) свѣдоцтва всѣхъ семестрѣвъ школѣ народныхъ и гимназіяльныхъ и свѣдоцтво зрѣлости; 3) свѣдоцтво здорovia, выдане лѣкаремъ повѣтовымъ або семинарскимъ зъ подтвержденемъ, що кандидатъ способный до стану духовного; 4) посвѣдчене ц. к. Староства що убѣгателъ не належить до звязи вѣсковой, або що ему прислугуе право увольненя вѣдъ чинной службы, 5) свѣдоцтво убожества подтвержене ц. к. Староствомъ.

Дня 24. вересня по выслуханю св. Літургій въ катедр. Храмѣ начинаючи ся о год. 8. рано мають кандидаты явити ся о год. 9. въ духовн. Семинари Перемыскѣ до испиту зъ головныхъ основъ св. вѣры и церковного спѣву.

Дотычно убѣгателѣвъ о принятѣ до Папской Колегіи въ Римѣ примѣчае ся що, пѣсля рѣшеня св. Конгрегаціи de Propaganda fide, до Колегіи той можна принимати лише сыхъ кандидатѣвъ, якѣ дадутъ з'обовязуючу письменну заяву, що позѣстануть въ безженствѣ.

Приняті до Папской Колегіи учити ся будуть одинъ рѣкъ філософіи и чотыры роки богословія. Въ Римѣ мають ся явити in collegio ruteno piazza Madonna dei Monti 3. дня 12. жовтня до 6 год. зъ полудня; на дорогу отримують вѣдъ Еп. Ординаріату по 100 К. Близшій інформаціи можна засягнути листовно у Всч. О. Ректора Колегіи.

Вѣдъ гр. кат. Еписк. Ординаріята.

Перемышль, 6. липня 1914.

Ч. 44.

Ч. 5394. Речинець вношеня подань о принятѣ до дяковського Института.

Въ цѣли принятя кандидатѣвъ до дяковського заведеня фундаціи бл. п. Еппа Снѣгурского въ Перемышли на рѣкъ 1914/15 вызначае ся речинець на день 1. жовтня 1914.

Условя принятя суть слѣдующіи: 1) укѣнченній 17. рѣкъ житя; 2) непорочность обычаѣвъ; 3) укѣнчена четверта, а що найменше трета кляса народныхъ школѣ зъ добрымъ успѣхомъ; 4) добрый чистый голосъ.

Кандидаты мають предложити свои неостемпльовані и заосмотрені въ потрібній свѣдоцтва прошеня Еп. Консистоіи посредствомъ своего парохіяльного Уряду, найпѣзнійше до 25. вересня 1914. а самі лично дня 1. жовтня явити ся въ дяковскѣй школѣ Института въ Перемышли.

Хто не доповнить выше наведенихъ условий, того прошене не буде узгляднене.

Замѣсть формального свѣдоцтва крещеня може дотычний Урядъ паро-

хіяльний супроводжуючи прошене кандидата подати рѳкъ, мѣсяць и день уродженя просителя, а такожъ имя и станъ вѳтця.

Вѳдъ гр. кат. Еп. Консистеріи.

Перемышль дня 9. липня 1914.

Ч. 45.

Ч. 4221. О „Заведеню артистичныхъ осклень“ въ Краковѣ.

Епископска Консистерія повѣдомляє Всч. Духовенство, що вѳдъ 15. мая 1914. истнує въ Краковѣ »Заведене артистичныхъ осклень« подъ фирмою »Вѣтражъ« (Краковъ, ул. Звежинска ч. 25.) Заведене се остає подъ управою арт. маляра С. В. Матейка.

Въ виду сего, що не маємо того рода свого заведеня — звертає ся увагу на згадану фирму. Розумѣє ся, що при свент. замовленьхъ належить жадати проєктѳвъ въ дусѣ нашего церковного малярства.

Вѳдъ гр. кат. Еп. Консистеріи.

Перемышль дня 19. червня 1914.

Ч. 46.

Ч. 5023. Заосмотрене книжочокъ до збираня жертвъ на будову церкви порученемъ духовной власти.

Пѳсля приписѳвъ закона державного власть администраційна удѣляє позволене на збиране жертвъ на будову або вѳдновлене церкви въ якѳйсь мѣцевости. На случай, колибы котрыйсь комитетъ церковный желавъ собѣ вѳдповѣднй книжочки, ля колектантѳвъ виставленй, мати такожъ заосмотренй порученемъ зъ стороны Еписк. Ординаріату, поручаємо Всч. Духовенству епархіальному поучати дотычнй комитеты церковный або громады, щѳбы въ такѳй справѣ не прислали колектантѳвъ впрѳсть до канцеляріи Консистерской але тувѳдносячй ся прошеня посредствомъ Урядѳвъ парохіальныхъ писемно предкладали а рѣшене справы послѣдує въ можливо въ короткѳмъ часѣ и буде высланымъ почтою до Уряду парохіального.

Черезъ самыхъ колектантѳвъ тутъ приношенй книжкй не будутъ затверженй.

Вѳдъ гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 20. червня 1914.

Ч. 5060. Пересторога передь емиґрацією до Канады.

Воддѣль иммиґраційный Канадійскихъ державъ зъ Оттавы надбславъ ту посредствомъ Высокопреосвященного Митрополичого Ординаріату слѣдуючу вѣдзвѣ:

В О Д О З В А.

Зъ огляду на всесвѣтну финансову кризу и застой у великихъ фабрикахъ правительство канадійске констатує, що на разѣ въ державѣ є подостаткомъ ремѣсниковъ і рѣльныхъ робѣтниковъ, щобы заспокоити мѣсця працѣ въ протягу бѣжучого року. Тому радить особамъ, котрі належать до выше згаданныхъ занять та задумують ѣхати до Канады, щобы занехали сей намѣръ, доки не наступлять знова нормальнй вѣдносини въ Канадѣ. Священикъ Casgrain просивъ насъ, щобы мы официально донесли се Вашой Ексцеленціи зъ просьбою ласкаво се оголосити у всѣхъ церквахъ и такожь поинформувати про се прочихъ Преосвященныхъ Епископовъ. — Воддѣль иммиґраційный.

Подаючи се до вѣдомости Всч. Духовенства поручає ся въ найблизшу недѣлю сю вѣдзвѣ въ церквѣ по проповѣди оголосити и намѣряючихъ виѣзджаты до Канады становчо передь емиґрацією въ томъ роцѣ перестерегти.

Вѣдъ гр. кат. Еписк. Ординаріата.

Перемышль, дня 23. червня 1914.

Ч. 5235. Дотычно продажи старинностей.

Ц. к. Центральна Комисія для охороны памятниковъ письмомъ зъ дня 22. червня 1914. Ч. 3847 просить о повѣдомленє Всч. Духовенства о слѣдуючѣмъ случаю:

Kürzlich sprach der Salzburger Antiquitätenhändler Spiegel in Abwesenheit des Pfarrers im Pfarrhofe zu Kammern in Steiermark vor und fragte nach Altertümern, welche am Dachboden des Pfarrhofes oder etwa sonst wo unbeachtet aufbewahrt würden. Die Wirtschafterin des Pfarrers führte Spiegel auf den Dachboden des Hauses und der Händler besichtigte den Bodenkram; er fand sich bereit verschiedene Objekte zu kaufen, doch verhinderte die Abwesenheit des Pfarrers den Abschluss des Geschäftes. Händler Spiegel wiederholte seinen Antrag schriftlich und sprach später persönlich bei dem Pfarrer vor, der ihn jedoch kurz abfertigte und die Türe wies. Spiegel, der sich rühmt in Steiermark bei den Pfarrern viel gekauft zu haben, war in diesem Falle auf den Widerstand eines Mannes gestoßen, der sich seiner Mission als Hüter der von unseren Vorfahren übernommenen Kulturgüter voll bewusst war.

Herr Pfarrer Kössler hat durch sein energisches Auftreten bewiesen, dass es bei einiger Liebe zur Heimat und zum ererbten Alten leicht möglich ist, dem Gedanken des Heimatschutzes und der Denkmalpflege zu dienen. Das Staatsdenkmalamt hat daher Seiner Hochwürden Herrn Pfarrer Cornelius Kössler, Pfarrer in Kammern seine vollste Anerkennung und seinen verbindlichsten Dank ausgesprochen und bringt den Fall hiemit auch dem hochwürdigsten Ordinariate mit der diensthöfflichen Bitte zur Kenntnis, das hochwürdigste Ordinariat möge im Wege des Diözesanblattes dieses in jeder Hinsicht mustergiltige Vorgehen eines Pfarrers entsprechend hervorheben und im gleichen Sinne auf die unterstehende Geistlichkeit wirken, um a Hinkunft die Verschleppung heimischer Kunstschatze zu verhindern, damit die Geistlichkeit im Sinne einer zielbewussten Denkmalpflege aufgeklärt, sich ihrer volkserzieherischen Aufgabe auch nach dieser Seite hin immer mehr bewusst werde und damit sich die Fälle mehren, wo zudringliche Antiquitätenhändler von den Herren Pfarrern ähnlich behandelt werden, wie Händler Spiegel aus Salzburg von dem hochwürdigsten Herrn Cornelius Kössler, Pfarrer in Kammern.

Що подає ся до вѣдомости зъ порученѣмъ послѣдуваня наведеному случаєви и завѣдомленя о всякихъ покусахъ всякихъ гандлярѣвъ старинними останками нашої церковной и народной штуки, якї належить зберегати въ архивѣ Перемыской гр. к. Капитулы, або въ Національнѣмъ Музею въ Львовѣ.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консистеріи.

Перемышль дня 6. липня 1914.

Ч. 49.

Ч. 5401. О богослуженю для школьной молодежи за упокой бл. п. Его Цѣс. и Корол. Высокости Архикнязя Франца Фердинанда и бл. п. Еи Высокости Княгинѣ Софіи Гогенбергъ.

Поручає ся всѣмъ урядамъ парохіяльнымъ, щоби въ якъ найкоротшѣмъ часѣ зарядити для школьной молодежи вѣдправлене поминального богослуженя за упокой бл. п. Его Цѣс. и Корол. Высокости Архикнязя Франца Фердинанда и бл. п. Еи Высокости Княгинѣ Софіи Гогенбергъ. Въ той лѣли належить порозумѣти ся зъ зарядами школъ. — Ц. к. Рада школьна краєва выдала свое розпоряджене въ той справѣ п. дн. 2. липня 1914 Ч. 7641/III.

Вѣдъ гр. кат. Еписк. Ординаріята.

Перемышль, дня 4. липня 1914.

Ч. 5544. О видавництвахъ товариства св. Ап. Павла у Львовѣ.

Заходомъ Товариства св. Ап. Павла у Львовѣ выдано отсѣ нові книжкѣ:
1) »Ювильейна Книга« въ 300-сотнѣ роковины смерти Митрополита Ипатія Потія, стор. VIII + 169: цѣна 2 Кор. на яку складають ся працѣ, вѣдчиты и рефераты, що тыкають житя и дѣяльности Ип. Потія. 2) »Найбѣльшій ворогъ эмигрантовъ« (о шіянствѣ) цѣна 5 фен. Книжкѣ можна набути въ Канцелярїи Товариства Львовѣ, ул. Коперника ч. 36.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординарїята.

Перемышль, дня 14. липня 1914.

Ч. 5459. Вплынувшій квоты яко Петровъ грѣшь для св. Отца.

Яко даръ любви для св. Отца по тутешномъ рѣшеню зъ 11. марта 1914 Ч. 2093 (Ч. III. Вѣстн.) надѣслали:

Урядъ парох. въ Себечевѣ 7 К. Урядъ парох. въ Дубнѣ 18 К. 47 сот. Урядъ парох. въ Самборѣ 17 К. 06 сот. Урядъ парох. въ Стебнику 6 К. Урядъ парох. въ Вышатычахъ 4 К. Урядъ парох. въ Трѣйцѣ 8 К. 60 сот. Урядъ декан. Самборскій: вѣдъ Урядѣвъ парох. въ Чуквѣ 5 К. въ Воли Коблянскѣй 5 К. въ Корничахъ 10 К. въ Баранчичахъ 6 К. 30 сот. въ Черхавѣ 3 К. въ Торгановичахъ 2 К. въ Ольшанику 4 К. въ Берегахъ 4 К. — Урядъ декан. Куликѣвскій вѣдъ о. Конст. Грушкевича, пароха въ Куликовѣ, 10 К. вѣдъ о. Юсифа Иванця, пароха въ Ременовѣ 6 К. Урядъ декан. Яворѣвскій: вѣдъ о. Юліяна Низового, пароха въ Чернилявѣ 20 К., вѣдъ о. Михаила Кручковского, пароха въ Нагачевѣ 20 К. — Урядъ декан. Короснянскій вѣдъ о. пароха въ Бонарѣвцѣ 20 К. — Урядъ декан. Олещицкій 11 К. Урядъ декан. Сянѣцкій: вѣдъ Урядѣвъ парох.: въ Юрѣвцяхъ 8 К. 10 сот. въ Прусѣку 5 К. — Урядъ декан. Мостискій: вѣдъ Урядѣвъ парох. въ Быковѣ 17 К. 50 сот. въ Радыничахъ 10 К. въ Малновѣ 8 К. Урядъ декан. Яворѣвскій вѣдъ Уряду парох. въ Залужу 5 К. Урядъ декан. Дрогобыцкій вѣдъ Урядѣвъ парох.: въ Губичахъ 15 К. въ Гаяхъ 10 К. 08 с. въ Болохѣвцяхъ 8 К. въ Добровлянахъ 6 К. въ Доброгостовѣ 6 К. въ Борнславю, Михалевичахъ, Модричи, Оровѣмъ и Тустановичахъ по 5 К. въ Кропивнику старѣмъ,

Летни, Медничихъ, Попеляхъ и Трускавци по 4 К., въ Вацовичахъ и Рѣчицяхъ по 3 К., въ Кропивнику новѣмъ 2 К. 50 сот. въ Бильчу, Далявѣ и Лишні по 2 К. въ Рибнику 1 К. — Урядъ парох. въ Полонній 7 К. 30 сот. — Урядъ декан. Старосамбѣрскій вѣдъ о. Данила Куцѣя 5 К. 20 сот. — Урядъ декан. Угнѣвскій вѣдъ о. Володимира Паппа, пароха въ Пѣддубіяхъ 37 К. 58 сот. вѣдъ о. Панталеймона Скоморовича, пароха въ Днискыхъ 5 К. 50 сот. — Разомъ 452 К. 76 с.

Вѣдъ гр. кат. Еписк. Ординаріята.

Перемышль, липня 15. липня 1914.

Х Р О Н І К А.

Въ пропозицію принятї:

- Ч. 4969. На парохію Ванѣвка: 1. Сандовичъ Петро, 2. Титаръ Іоант, 3. Тымчинъ Михаилъ, 4. Гробельскій Михаилъ, 5. Клюка Володимиръ, 6. Дацько Михаилъ, 7. Малярчикъ Алексей, 8. Артемовичъ Михаилъ, 9. Ольшанскій Володимиръ, 10. Мышковскій Маріант, 11. Галянка Петро, 12. Олексинъ Василій, 13. Тустановскій Кирило.
- Ч. 5074. На парохію Вороблячинъ: 1. Грабець Іоант, 2. Гучко Василій, 3. Твердохлѣбъ Антоній, 4. Адріановичъ Евгеній, 5. Тустановскій Кирило, 6. Копыстянскій Стефант, 7. Гуть Алексей.
- Ч. 5076. На парохію Липовець: 1. Кульчицкій Евгеній, 2. Дуцько Юліант, 3. Венгриновичъ Володимиръ.
- Ч. 5078. На парохію Поляны суровичнї: 1. Копыстянскій Стефант.
- Ч. 5079. На парохію Михалевичї: 1. Мацюракъ Володимиръ.
- Ч. 5080. На парохію Плазѣвъ: 1. Гуть Алексей.
- Ч. 5084. На парохію Коростно: 1. Була Николай, 2. Титаръ Іоант, 3. Згорлякевичъ Францъ.
- Ч. 5086. На парохію Гусне выжне: 1. Вахнянинъ Емилиант, 2. Тустановскій Кирило.
-

Презенты получили:

- Ч. 4638. о. Манастирскій Юстинъ, на парохію Мости великій.
- Ч. 5471. о. Кошко Павло на парохію Краковецъ.
- Ч. 5501. о. Гордецкий Іоанъ на парохію Бахóръ.
- Ч. 5610. о. Хтѣй Алексей на парохію Доброгостóвъ.
- Ч. 5623. о. Кульчицкій Евгений, на парохію Липовецъ.
- Ч. 5642. о. Малярчикъ Алексей на парохію Ванѣвка.
- Ч. 5654. о. Вахнянинъ Емилианъ на парохію Гусне выжне.

Вóдъ гр. кат. Еп. Консистеріи.

Перемышль, дня 15. липня 1914.

† КОНСТАНТИНЪ

Епископъ.

Ал. Зубрицкій

Канцлеръ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

Рѣнь 1914.

Выдано 2. сепня

Ч. IX.

Ч. 51.

I.

Ч. 326/орд. О молитвах в часѣ войны.

Константин Чехович Епископ Перемиский, Самбірскій і Сяніцкій.

Всецесному Духовенству і возлюбленим вірним епархіѣ.

Мир і благословенє о Господї!

Наймилостивїйшій наш Монарх відозвав ся до всіх народів своєї держави виясняючи причини, які змусили Єго на старости лїт випомісти війну.

З надїєю на Божу поміч, з довірєм до народів, над якими від 66 лїт панує, сповняючи по християнськи Богом наложені на Него обовязки ожидає, що всі згуртуємо ся довкруги Єго престола з вірністю підданих а любовію і вдячностію дітий для оборони вітчизни. Важке слово Старця на престолї Габсбургів найшло і у нас відгомін, на який заслугує.

Маніфест Єго цс. і кор. Ап. Величества звучить так:

До моїх народів!

Моїм найцирїйшим бажанем було ті лїта, котрі Менї єще ласкою Божою суджені, присвятити ділам мира та захистити Мої народи перед тяжкими жертвами і трудами війни.

Та Провидїне судило инакше.

Затї переповненого ненавистею противника приневолюють Мене по довгих лїтах мира хватитись оружя, аби зберечи честь Моєї Монархії, охоронити єї повагу і єї могутність та забезпечити єї стан посїданя.

Королівство Сербії, що від перших початків своєї державної самостійності аж по найновіші часи зазнавало від Моїх Предків і від Мене підмоги і попертя, забуло те скоро і з невдякою вступило вже перед літами на дорогу явної ворожнечі проти Австро-Угорщини.

Коли Я по трох десятиліттях благодатної мирної праці в Босні і Герцеговині розширив Мої володарські права на сі краї, викликало отсе Моє розпоряджене в королівстві Сербії, котрого прав нічим не нарушено, вибух безмежної пристрасти і найлютішої ненависти. Моє правительство покористувалось тоді благородним правом сильнішого, та в остаточнім поблажуваню і лагідности зажадало тільки від Сербії зменшення єї війська до мирного стану, як також приречення, що на будуче поводити ме ся мирно і приязно.

Коли Сербія перед двома роками вела борбу з турецькою державою, Моє правительство, кермуючи ся тим самим духом поміркованя, обмежилось до береження найважніших житєвих умовиї Монархії. Сему становищи мала Сербія в першій ряді завдячити, що осягнула ціль війни.

Отся надія, що сербське королівство оцінить терпеливість і миролюбність Мого правительства та додержить свого слова, не здійснила ся.

Все висше бє полумя ненависти против Мене і Мого Дому, все яснійше виступає змаганє, аби насильно відірвати невідлучні області Австро-Угорщини.

Злочинні крамоли сягають поза границю, аби на полудневім сході Морвархії підкопати основи державного ладу, аби той нарід, котрому Я в батьківській любові присьвячую Мою повну печаливість, захитати в єго вірности до Дому Володаря і до Вітчизни, збаламутити підрастаючу молодіж і підбурити до злочинних вчинків божевіля і головної зради.

Цілий ряд атентатів, пляново приготовлений і переведений заговор, котрого страшний успіх поцілів в саме серце Мене і Мої вірні народи, вказує на той далеко видимий кровавий слід скритих підривів, що в Сербії запоряджено і звідтам ведено.

Отсю невиносиму крамолу мусить ся здержати, сим безнастанним визовом Сербії маєсь покласти конець, коли честь і гідність Моєї Монархії мають остати ненарушені, та єї державний, господарський і військовий розвиток має бути збережений перед постійними потрясеннями.

Надармо намагало ся Моє правительство ще востатнє осягнути сю ціль мирними способами, та Сербію серіозним упімненєм спонукати, аби з тої дороги завернула. Сербія відказала уміркованим і справедливим домаганям Мого правительства і відкинула виповненє тих обовязків, котрих виконанє творить в житю народів і держав природну і конечну підставу мира.

Тому я мушу так поступити, аби силою оружя створити конечні запоруки, що Моїм державам мають забезпечити супокій ввнутри і тривалий мир на ви.

В отсій тяжкій годині Я вповні свідомий цілої далекосяглости Моєї по-

станови та Моєї одвічальности перед Всевишнім. Я все провірив і розважив.

Із супокійною совістю ступаю на той шлях, який вказує Мені обов'язок.

Уповаю на Мої народи, що у всіх бурливих часах горнули ся завсе коло Мого Престола в згоді і вірности та завсігди були готові до найтяжших жертв за честь, величину і могучість Вітчизни.

Уповаю на австрійсько-угорську хоробру та переняту повним посвятити одушевленим оружною силою, та уповаю на Всевишнього, що пішле побіду Мому оружю.

Франц Йосиф в. р.

Штірґи в. р.

Настала хвиля, в якій жертвою майна і крові маємо доказати нашу вірність для освяченої особи нашого Найяснішого горячо любленого Монарха, для династії і престола.

Знаємо добре, що весь наш нарід совісно і сьвято сповнить свій обов'язок.

Ніхто з нас не забуде вдячности для сеї Габсбурскої Австрійської держави, в якій ми найшли свободу віри і народности і розвій нашої народної культури. Ми певні, що не найдець ся ніхто між нашими людьми, який би забув, що з державою і династією Габсбургів вяжуть нас давні і сьвяті звязи, що спільна нам доля і недоля і спільна будучність.

А сповнене обов'язку вірних підданих тим лекше, коли на престолі сидить Маєстат улюбленого нами всіми Монарха і Отця, який наш нарід вітцівською любовою пригорнув і все о-Єго добро старав ся і до того добра тільки причинив ся. Знаємо про те, що рускі полки сповнять відповідно до давних традицій свої обов'язки і хоробро підуть в бій за вітчизну.

В тій поважній хвилі Ми, ваші Єпископи і Душпастирі, відзиваємо ся до Вас жовнірів, покликаних під оруже і до Вас що дома лишаєте ся: »Нехай Боже слово, наша молитва і наші благословеньства стоять при Вас в хвилі сповнення важкого обов'язку, злученого може для многих з жертвою життя«.

Ви, що у бою що дня наражені на смерть, памятайте заховувати серце чисте від гріха, будьте все готові ставати перед Божим престолом і здати справу з цілого життя.

А Ви, що лишаєте ся дома, усильними молитвами просіть з неба о ласку і Боже благословеньство для тих, що проливають кров за вітчизну.

Моліть ся за Найяснішого нашого Пана Цісара Франц Йосифа. Побожним житєм, здержанем ся від всякого гріха, від пиянства, людської кривди, нечистоти і всякого дла, якимби Ви могли неласку божу на себе стягнути. Совісною працею, тим усильнійшою, коли лишає ся мало рук до праці, а передусім побожним відвиджуванем церкви, вимолюйте Божого благословеньства для Найяснішого Пана, для нашого війська, для тих братей наших, що будуть проливати кров за вітчизну.

На час війни розпоряджуємо слідує:

1) В кожду неділю і свята аж до скінчення війни, мають всі святих наших Епархий, так світські як і монахи прилучати до служби дня при св. літургії службу: »О побіді на вся враги во время брани«.

2) По заамвонній молитві в Неділі і Свята при виставлених св. Тайнах будуть ся співати Суплікації.

3) По кождій Службі божій так в неділі як і будні дни кождий святихник возгласить: »помолимъ ся о благовѣрнѣмъ Императори нашемъ Францъ Іосифъ и воинствѣ Его« і приклоньши коліна разом з вірними відмовить 3 Отченаш 3 Богородице Діво і Под Твою Милость за Царя і військо.

4) Церкви що дня будуть вечером отворені а отці духовні будуть заохочувати людей до відвіджуваня Ісуса Христа, укритого в св. Тайнах, і до молитов.

5) Всім святихникам поручаємо вірних заохочувати до складок на раних на війні на руки Ординариату для товариства Червоного Креста і спомогати родини тих, котрі зістали покликани, обмежаючи свої власні видатки до конечних потреб.

Духовенство не залишить інформувати родин покликаних, як мають старати ся о признану державою денну поміч в часі війни.

Благодать Господа Нашого
Ісуса Христа з вами!

Дано в Перемишли в неділю 8 по Сош. св. Д. в день пророка Ілії
^{20 червня}_{2 серпня} р. Б. 1914.

† **Константин**
Епископ.

Лист той відчитає Всч. святихенство в найблизшу неділю по Евангелію в кождій церкві.

II.

Еп. Ординарият взиває бувших питомців, що покінчали науки богословія в Перемишли в двох минувших роках шкільних, щоби безпроволочно явили ся в Перемишли для обслуги хорих.

Питомці Перемискої епархії, котрі були в Семинари у Львові і покінчили там курс санітарний, мають явитись безпроволочно в мисль порученя Всч. Ректорату Львівського в духовній Семинарії Львівській.

Від гр. кат. Еп. Ординариату.

Перемишль дня 2. серпня 1914.

Ал. Зубрицкий

Канцлер.

† **Константин**

Епископ.

Вістник

ПЕРЕМИСЬКОЇ ЕПАРХІЇ.

Рік 1914.

Видано 10. серня

Ч. X.

Ч. 52.

Ч. 332/орд. Зарядження і власти по причині війни.

Додатково до заряджень виданих при кінці тутешного послання з 2. серня 1914 Ч. 326/орд. видить ся Еп. Ординарият споводованим видати дальше слдуючі зарядження і удліти власти на час війни:

1. Оо. настоятелі душпастирств мають з амвон заохотити вірних, щоби приспішили і докінчили жнива і в час перевели засіви озимі. Заразом належить горячо завізвати щоби взаімно собі в роботах в поли помагали.

Понеже в тім згляді вийшло розпоряджене іцарске і на підставі того душпастирі мають належати до комісій, котрі мають ся установити в ціли забезпеченя робіт около жнив і управи рілі, тож Еп. Ординарият взиває Всч. духовенство, щоби той свій обовязок як найпидільнійше і як найліпше сповнило.

2. Позваляе ся на роботи в поли, если суть потрібні, в неділі і сьвята по службі Божій.

3. Розрїшаємо на омасту смальцем і солониною, а також на мясні страви на цілий час війни деби заходила оправдана потреба, іменно недостаток набїлу.

4. Взиваємо всіх оо. душпастирів рішучо, щоби на своїх становисках витрвали і тих під ніяким услївом власноіально не опускали. Тих, котрі суть на відпустках, відкликуємо до повороту на свої посади.

Еслиби зайшли случаї, що священник мусїби, завізваний властями вій-

сковими чи світськими, опустити церков і дім, має ся удати по можности там, де будуть его парохияни, споживши сьв. тайни, а єслиби не було часу на сьв. літургію, перенести до найблизшої церкви і забрати найцінніші річи з церкви, метрики, цінні папери і акти. Евентуально передати всьо сусідному сьвященикови і донести о тім до дотичного ур. дек. Еп. Консисторії і ц. к. Староства.

Б. Єслиби в якій парохії чи самостійнім сотрудництві з якої небудь причини не було місцевого душпастиря, то найблизший сусідний душпастир має таке осирочене душпастирство зараз обняти і всей час о тім дотичний уряд деканальний повідомити, котрий дальше відповідне споводує, так як уряди деканальні вже отримали з відси інструкцію.

Всч. оо. душпастирям, котрі будуть кромі своєї парохії мати і другу парохію до душпастирваня, надаємо сим власть в неділі і сьвято правити дві служби Божі, з котрої власти мають зараз користати аж до часу, як небудуть звільнені від другого душпастирства.

Спосіб поступованя слідуєчий:

1. Після відправленя першої Служби Божої, при котрій очищене з чаші належить вилити до чистої флящини, забрати чашу і очищене до другої церкви і по відправленю другої Служби Божої, очищене тоє спожити.

2. Оголосити вірним в обох церквах, що на підставі окремого уповажненя зі сторони Еп. Ординарията вільно дотичному сьвященикови правити дві Служби Божі того самого дня.

3. На другу Службу Божу не вільно брати ніякого стипендіум, іно намірене має бути за дотичних парохіян.

6. Уділяємо на час війни всім оо. сповідникам власть розрішати від всіх гріхів власти єпископа задержаних.

7. В особливий спосіб кладе ся на серце ОО. душпастирям, щоби мали опіку над сиротами і вдовами, над нелітними і хорими і своїх парохіян до взаімної щирої любови і помочи взаімної заохочували.

8. Понеже брзкло декотрих сьвящеників в душпастирстві, длятого взиваємо всіх оо. катехитів, щоби зараз донесли Еп. Ординариятowi, де перебувають, щоби їх евентуально можна вислати до помочи в душпастирстві.

Від гр. кат. Єписк. Ординарията.

Перемишль, дня 9. серпня 1914.

† Константин
Єпископ.

Ч. 5693. О підставах до одержання субвенції на будови сьвятинь.

Високе ц. к. Намістництво з дня 8. липня 1914. Ч. XI. б. 6727. уклало слідуєчий рескрипт:

»Ц. к. Міністерство Віроісповідань і Просьвіти рескриптом з дня 9. грудня 1913. Ч. 44.196 заявило, що успішному переводженю будов на ціли віроісповідні і конечному підпираню таких будов через субвенціоноване з фондів державних, або з фондів будучих в заряді державнім, стають деколи на перешкодї трудности з тої причини, що в часі прошеня о субвенції ц. к. Міністерству Віроісповідань і Просьвіти не суть знані в цілости дійсні підстави такої акції будівельної.

Підставу самої акції будівельної отже і рішення що до маючих уділити ся субвенцій становлять з природи річи проєкт будови, конторис. і віднесенє розпорядимих средств до предвидженого запотребованя.

В інтересі приспінєня материяльної помочи тих справ о скілько потребують такої помочи мусить ц. к. Міністерство Віроісповідань і Просьвіти привязувати найбільшу увагу до того, аби поодинокі до того належачі обставини були завчасу виявлені, бо пертрактації які мають ся вести в Міністерстві в ціли уділення даної субвенції, тільки тогди можуть мати види поводженя, коли згідність проєкту будови з вимогами техніки, зглядно з вимогами консервації забитків, буде доказана, або через переробленє узискана, коли висота запотребованя буде усталена і коли дані будуть відповідні дати що до висоти розпорядимих або сподіваних средств.

Ц. к. Намістництво має честь повідомити о тім Високопреподобну Консисторию з прошенем о поданє висше наведеного рескрипту міністерияльного до відомости Урядів парохіяльних з порученем відповідного поінформованя інтересованих комітетів парохіяльних а то в ціли уникненя аби квестионовані будови о скілько потребують помочи зі сторони ц. к. Міністерства, не були починані в спосіб котрий опізнювавби а навіть зовсім виключав таку поміч.»

Тое подає ся Всч. духовеньству до відомости і відповідного поступованя.

Від гр. кат. Еписк. Консисторії.

Перемишль, дня 10. серпня 1914.

Ч. 5966. Формулярі для справоздань з деканальних візитацій.

З покликом на тутешні рішення з 27. грудня 1913 Ч. 7746/13 Ч. I.

Вістн. еп. з р. 1914 і 12. червня 1914 Ч. 4767 (Ч. VII. Вістн. еп. з р. 1914) подає ся до відомости, що формулярі для справоздань з деканальних візитаций а) матерної церкви і б) дочерної церкви зістали випечатані накладом печатні гр. кат. Капітули в Перемишли і оден формуляр дотично матерної церкви продає ся по 14 сот. а дотично дочерної церкви по 10 сот.

Всч. оо. декани, наміряючі набути сі формулярі, зволють віднести ся впрост до управи печатні гр. кат. Капітули в Перемишли — ринок ч. 2.

Від гр. кат. Еп. Консисторії.

Перемишль, дня 1. серпня 1914.

Ал. Зубрицкий

Канцлер.

† КОНСТАНТИН

Епископ.

ВІСТНИК

ПЕРЕМИСЬКОЇ ЕПАРХІЇ.

Рік 1914.

Видано 21. серпня

Ч. XI.

Ч. 55.

Ч. 333/орд. Дальші зарядженя на теперішній час війни.

Часи, які тепер переживаємо, накладають на нас більші обовязки, котрі ми належито сповнимо, а Бог найдобротливіший додасть нам потрібної помочи і сили.

Перед всім будьмо витревалими в молитві, відвідуймо частійше Христа Бога в св. Тайні утаєного, заохочуймо до того вірних, а Спаситель наш вислухає наші молитви, котрі до Него за вставленем ся Пресв. Єго Матери заносити будемо, дасть нашому Найяснійшому Монархови і Єго війскам як і війскам з-нашими злученими побіду, а по днях прикрих настануть радісні, світлі літа мира, добробуту і слави.

Обережність однако каже числити ся з ріжними, хвилевими евентуальностями і на тії приготовити ся.

Може отже зайти нагла потреба забезпеченя предметів, які мають дуже цінну вартість зі зглядів штуки, історії, науки, або також значну вартість матеріяльну.

В сім згляді розпоряджаємо в мисль інтенцій Вис. ц. к. Правительства, що, єслиби така потреба зайшла, належить сего рода предмети, будучі власністю церков, зложити в яким сховку на місци, зглядно перевезти їх до такого сховку в иньшій відповідній місци в краю.

Евентуально належить їх відіслати до ц. к. Міністерства Віроісповідань

і Просвіти, при залученю сумаричного інвентаря і повідомляючи о тім телеграфічно висше сказане Міністерство.

Метрики, цінні ефекти, акта парохіяльні належить також в певнім місци сховати чи в місци, чи в сусідстві, евентуально добре забезпечені в землі о чім, кромі місцевого душпастиря, знавби єще другий, цілком певний чоловік, по можности інтелігентний.

Кромі властей, уділених під днем 9. серпня 1914. Ч. 332/орд. (Вістн. епарх. з 1914. Ч. X.) уділяємо всім Всч. Отцям, котрі ведуть душпастирства:

1. розрішати при справедливій причині від голошеня одноі або двох предлюбних оповідей;

2. розрішати від всіх трох оповідей лише в случаях, як на се право канонічне позваляє і по зложеню женихами правом церковним приписаноі присяги;

3. розрішати від часу заказаного;

4. Удлену під д. 9. серпня б. р. Ч. 332/орд. власть служити дві служби Б. одного дня розширяємо в той спосіб, що не лише оо. парохі, але і їх помічники з тоі власти користати можуть і то не лише в другій парохії, але і в тій самій, еслиби заходила оправдана причина, н. пр. потребаби одноі служби Б. для війска. Однакже поновно примічаєм, що з власти тоі лише в неділі і свята користати можна.

5. Позваляємо, еслиби заходила потреба, особливо для війска, відправити служби Б. під голим небом, на відповідно урядженім престолі чи столі, при ужитю Антимінса з церкви і при урядженю якого бальдахина над престолом

Благодать Божа з вами, дорогі братя і з нашими вірними.

Дано в Перемишли дня 16. серпня 1914

† **Константин**
Епископ.

Ал. Зубрицкий
Канцлер.

† **КОНСТАНТИН**
Епископ.

ВІСТНИК

ПЕРЕМИСЬКОЇ ЕПАРХІЇ.

Рік 1914.

Видано 26. серпня

Ч. XII.

Ч. 56.

Ч. 341/орд. О кончині св. Отця Пія Папи X.

КОНСТАНТИН ЧЕХОВИЧ

*Божою Милостию і св. Ап. Престола благословенем єпископ Перемиский,
Самбірський і Сянічний.*

Всечесному духовенству і возлюбленим вірним єпархії поздоровлене
о Бозі і Архієрейське благословенє!

Проживаємо дуже тяжкі, дуже прикрі часи. Війна охопила широкі простори Європи, війна з всіми єї тяжкими наслідками, жертвами крові і майна, з стратами душевними і дочасними.

І в тім прикрім часі не сподівано прийшла сумна і потрясаюча вість о смерті Голови Церкви католицької, Папи Пія X! Цілком несподівана! То була коротка, здавало ся, легка слабість і катаральний стан, якому св. Отець часто підпадав, особливо в часі горячої пори.

Та прийшло раптовне погіршене і по пару днів слабости, з початком 20. серпня, бо около 2 години по півночі, Папа Пій X, майже до кінця притомний, без борби передсмертноі і супокійно, віддав Богу Свою сьвяту, праведну душу.

Походив з убогої селяньскої родини і родив ся 2. червня 1835 р. в малім місточку північної Італії, Ріезе, імя его було: Йосиф Сарто. Посьвятив ся станом духовному, і служив Христу Богу яко скромний сотрудник, пізнійше парох, ревно, з пожертвоуванєм, відзначаючи ся все великою працьовитостию, скромностию і побожностию. Пізнійше, в р. 1875, зістає крилошанином і директором семинарії в Тревизо, так як тамошний єпископ пізнав в скромнім пароху знамениту силу і сьвященника, перенятого на скрізь духом Христовим, в р. 1884 зістає Єпископом в Мантуї, а в р. 1893 Кардиналом і пару днів пізнійше Патріярхою Венецким. На обох тих високих становищах розвиває тиху, сьвідому ціли і богату в плоди діяльність, а по причині Своєї доброти, приступности і милосердя для убогих тішив ся загальною любовію і почесністю вірних.

По смерті Папи Льва XIII. в році 1903 зібрані на конкляве Кардинали вибрали Кардинала Йосифа Сарто Папою дня 4. серпня 1903, котрий прийняв імя: Пій X. і коронований дня 9. серпня рядив яко Намісник Христов Церквою католицкою.

За поклик поставив Собі: »всьо обнови в Христі“ і стремів до того серед трудних обставин, серед упадку віри і моральности поміжи народами послідовно в цілій Своєй діяльности, і бачив многі плоди єї, так як жите релігійне на ново зачало відроджувати ся.

Не час тепер розводити ся ширше над так повною плодів діяльністю Пія X; згадаю лише о тім, як через Него і під Єго управою підніс ся культ Пресьв. Евхаристії, згадаю за унормоване і часте відбуванє конгресів Евхаристийних, заведене Ним частійше сьв. Причастіє і перше Причастіє дітей, що всьо в великій мірі причинило ся до піднесеня духа віри, побожности і моральности.

Що до нас Русинів то відкликую ся до мого листу до вас, мої дорогі, з дня 28. мая (11. червня) б. р. де я подав вам відомість о моєй авдієнції, яку я мав 12. мая б. р. у Папи Пія X., при котрій

б. п. сьв. Отець оказав таку любов для нас Русинів і таке знане нашого положеня і наших справ, що тое будило подивлюване, зворушене і взаїмну найгорячішу любов. А всегда Русини з вдячністю згадувати будуть, що Пій Х. установив для наших братів, перебуваючих в північній Америці і Канаді Епископів Русинів нашого обряда.

Перестало бити тое праведне і шляхотне серце, умер Папа невисказаної доброти, скромности, лагідности і любови, пішов, щоби з рук праведного Судії отримати нагороду за Свої праці, чесности, добрі дїла і терпіння, але не опустив нас; там перед престолом Христа Господа, котрого Намісником був на землі, буде просити Подателя всякого блага за Церков і вірних ЄІ.

Безперечно, що зворушеня з причини теперішньої війни, в котрій як виразив ся, так много жертв упаде, причинили ся до ослабленя того шляхотного серця і до кончини Пія Х. Тож там в небі буде просити Бога о побіду для нашої доброї і справедливої справи, о щасливий і скорий кінець війни, о благословенє для сьв. католицької Церкви, ЄІ зріст і славу.

І нам позістає молитва, тож розпоряджаю:

1. Зараз по отриманю в слїдуючу неділю лист той перечитати і заповісти торжественне, заупокойне богослуженє за душу Папи Пія Х. Понеже декотрі сьвященники мають тепер кромі своєї і другі парохії до душпастирваня, має ся тое богослуженє в кожній парохії відправити і на тое місцеві власти запросити.

2. В день богослуженя має ся три рази денно: рано, в полудне і перед вечером дзвонити, а в навечерє богослуженя вечером.

3. В ектенїях і при великім вході має ся вспоминанє Сьвятїшого Папи Римского оставляги аж до вибору нового Папи, евентуально тутешного розпорядженя.

4. В всі неділі і сьвята має ся брати також служба: »о призиванїє помощи сьв. Духа« в наміреню вибору нового Папи, о чім вірних повідомити належить.

. . .

Однако намірене: »О побіді на вся враги во время брани« має ся також безпереривно дальше брати аж до укінчення війни.

Благодать Христа Господа з вами!

Дано в Перемишли дня 10 (23) серпня р. Б. 1914.

Ал. Зубрицкий

Канцлер.

† КОНСТАНТИН

Епископ.

Ч. 57.

Ч. 344/орд. О забезпеченю маєтків церковних.

Після повідомленя ц. к. Правительства з 30. б. м. має бути забезпечене добро державне і церковне в части краю на всхід від лінії Сян-Медика-Турка-Бескід границя угорска.

З покликом на тутешне розпоряджене здня 21. серпня 1914 Ч. 333/орд. (Вістник епарх. Ч. XI. з 1914) взиває ся всіх Всч. оо. душпастирів в висше реченій полосі находячих ся, щоби належачі до церквей і парохій дорогоцінні річи забезпечили в спосіб як о тім в повисше сказанім розпорядженю постановлено.

На случай потреби забезпеченя таких річей як: метрик і актів парохіяльних в землі, належить опис місця, де ті річи зложено, предложити Еп. Ординариятю.

Дійшло до відомости Еп. Ординариятю, що не всі родини покликаних до війска резервістів користають з субвенцій, які ц. к. Правительство признає і виплачує таким родинам, а не користають лише з невідомости.

Тож поновно взиваємо всіх Всч. оо. душпастирів, щоби докладно перестудіювали дотичне правительственне розпоряджене і вкладаємо на них обовязок під відвічальностию, щоби виказ таких управнених родин собі зладили і пересвідчували ся, чи тіжже зголосили ся о субвенції і чи ті побірають, в противнім случаю, щоби таким родинам помічними були до узисканя тих субвенцій.

Також поновно взиваємо Всч. сьвященство до найревнійшого сповнюваня обовязків душпастирских і в тих парохіях, де лише яко доїзджаючі душпастирі їх сповняють, до мудрости пастирскої, до щирих і горячих молитов на інтевцію скорої і блискучої побіди наших війск, щоби ми і повірений нам нарид перебувши щасливо тяжкі хвилі чим скорше з повної груди заспівали: «Тебе Бога хвалим» і тішили ся спокійними і щасливими часами.

Тоє подай Христе Боже за молитвами Пресв. Богородиці.

Дано в Перемишлі 30. серпня 1914.

† **Константин**

Епископ.

До

**Пречесн. гр.-нат. Уряду
парохіяльного**

в. Гале
п. Рава руска

**Справа урядова
вільна від поштової оплати.**

ВІСТНИК ПЕРЕМИСКОЇ ЕПАРХІЇ.

Рік 1914.

Видано 8. серпня

Ч. XIV.

Ч. 58.

Ч. 347/орд. О виборі нового Папи Римського.

КОНСТАНТИН ЧЕХОВИЧ

Божою Милостию і св. Апостольского Престола благословенем Єпископ Перемиский,
Сянічний і Самбірський

Всечесному духовенству і возлюбленим вірним єпархії поздоровлене о Бозі
і Архієрейске благословене!

Серед тяжкої воєнної тривоги, яка огорнула майже цілий світ, засіяв нам луч нової надії і розради. Отсе Всемиловитий і Найсолодший наш Спаситель подав своїй Обручниці Церкві нову видиму голову, нового керманіча Петрової лоди, а нам Християнам нового Отця.

За натхненем св. Духа св. Колегія Кардиналів св. Римської Церкви, зібрана на конкляве, по коротких нарадах вибрала Кардинала Якова делля Кієза (Giacomo della Chiesa), Архієпископа Больньського на Намісника Христового, на Наслідника св. верховного і первоначального Апостола Петра, на Папу Римського, котрий прибрав собі імя Венедикта XV.

Тож глибока подяка належить ся Найс. Серцю Христа Спасителя, що в теперішніх прикрих часах так скоро дав своїм вірним нового Провідника.

Не пора тепер розводити ся над тим, чим є Римский Папа для цілого християньского сьвіта. Я вже нераз в своїх посланнях вас о тім поучував і клав вам на серце, щоби ви держали ся сеї науки, а стерегли ся тих, котріб хотїли вас звести на манівці і відірвати від єдности з Намісником Христовим. Я нераз доказував вам ту правду, що Папа Римский є тим самим для Церкви Христової, чим був св. Петро. Таксамо звертав я вашу увагу, що поза лодкою, якою кермує Римский Єпископ т. зн. поза католицькою церквою спасення нема і хто з власної вини не належить до неї, погібне на віки

Не буду сего всего на ново повтаряти, так як я увірений, що ви, мої дорогі добре запам'ятали собі мої слова і сьвято єсте пересьвідчені о їх правдивости. Я лише прошу вас, відновляйте часто в собі віру в первенство Римского Єпископа в католицькій церкві, слухайте радо і охотно єго приказів. Витривайте твердо в праддній католицькій вірі, особливо в теперішних тяжких часах. Не дайте ся відвести від свого пересьвідчення ні обітницями, ні погрозами. Не бійте ся тих, що убивають тіло, а душі не можуть убити, але бійте ся Того, що може і душу і тіло погубити в вічній геєнні, в вічнім пеклі.

Поглядайте на Сьвятих Божих. І найстрашнійші пониження і найбільше понижаюча смерть не могла їх відвести від правдивої віри. Они по приміру св. Ап. Павла все уважали за сьміте, щоби лише позискати Христа, они глибоко в своїх серцях записали слова св. Апостола: „Недостойны суть страсти нынѣшного времени нъ хотящей славу явити ся въ насъ“ (Рим. 8, 18).

Відносьте ся з любовію і привязанєм до Отця цілого християньства, як відносьте ся дитина до свого доброго вітця. Я як єпископ хочу в тім згляді пійти наперед і тому висилаю в імени моім, капітули, всего єпархіяльного клиру і повіреного мені вірного народу принагідну адресу до Сьвятійшого Вітця на руки Ап. Нунціатури з заявою нашої загальної радості, синівської любови і непоколебимої вірности і відданє св. Римському Престолови, а zarazом предкладаю покірне прошенє о вселаскаве уділенє всім нам Апостольского благословеня.

В кінци не забудьмо єще о однім обовязку зглядом Достойної Особи св. Отця, Уряд Папи Римского як єсть найвисший, так і найтяжший, тож потребує особливої помочи Божої.

Вправді ми кріпко віруємо, що Дух св. всемогучою своєю благодатию завсїгда буде просьвічати і укріпляти Сьвятійшого Отця Папу Венедикта XV. у всіх єго ділах відносячих ся до управи св. Церквою. Все таки обовязком нашим єсть заносити горячі молитви, щоби як найщедрійше єго благословив. Тож поручаємо всім Прч. ОО. Настоятелям церков нашої єпархії, щоби:

1) получивши се моє Архієрейске посланє зараз в першу неділю на Службі Божій тоєж вірному народови відчитали по св. Євангелию змість проповіді, на тій св. Літургії долучили „Службу благодаренія за получение прошенія“,

по заамвонній молитві при виставленю Найсв. Дарів відспівали піснь благодарну св. Амврозія „Тебе Бога хвалимъ“ а по отпусті внесли трикратно многолітствіє Святійшому Вселенському Венедикту Папі Римському!

2) в слідуючу же неділю на св. літургії долучили »службу на всякое прошеніє« споминаючи в дотичній ектенії імя Святійшого Отця Венедикта, а по заамвонній молитві з народом побожно відмовили в наміреню Св. Отця „5 Отче наш« »5 Богородице Діво« і 1 раз »Вірую«;

3) від получения сего Архієрейского посланя при св. літургіях і всіх богослужебних чинах після установи нашого св. обряду споминали імя Святійшого Вселенського Венедикта Папу Римского.

Благодать Господа нашего Ісуса Христа зі всіми вами. Амінь.

Дано при катедральнім Храмі Рождества св. Іоана Крестителя.

В Перемишли дня 8. серпня 1914.

† Константин

Епископ.

ВІСТНИК

ПЕРЕМИСЬКОЇ ЕПАРХІЇ.

Рік 1914.

Видано 8. грудня

Ч. XV.

Ч. 59.

Ч. 6848. Порядок неділь, праздників і Богослужень від нового року 1915 до Благовіщення Пресв. Богородици.

По причині стану воєнного устав церковний на рік 1915. не міг бути в своїм часті випечатаний. По сій причині Еписк. Ординарият на разі для інформації Всеч. клиру видає:

П о р я д о к

неділь, праздників, гласів Евангелий воскр. і Богослужень від нового року 1915 до Благовіщення Пресв. Богородици включно.

Д е н ь			П р и п а д а є
Н А З В А	ст. ст.	нов. ст.	
Четвер	1/1	14/1	Обріз. Госп. сьв. Василя
Субота	3/1	16/1	Субота перед Просьвіщ.
Неділя	4/1	17/1	Неділя перед Просьвіщ. гл. 7. Ев. 10. і 32. рядова
Понеділок	5/1	18/1	Навечере сьв. Богоявленя
Вторник	6/1	19/1	Сьв. Богоявленє

Д е н ь			П р и п а д а є
Н А З В А	ст. ст.	нов. ст.	
Субота	10/I	23/I	Субота по Просьвіщ.
Неділя	11/I	24/I	Неділя по Просьвіщ. і неділя о Митар. і фарис. гл. 8 Ев. 11.
"	18/I	31/I	Неділя о блудн. сині гл. 1. Ев. 1. <u>загальниця</u>
Субота	24/I	6/II	Задущна субота
Неділя	25/I	7/II	Неділя Мясопуст. гл. 2 Ев. 2
Четвер	29/I	11/II	Трех Сьвятител.
Неділя	1/II	14/II	Неділя Сиропустна і Стрітене Гдне гл. 3. Ев. 3. без попразденьства
Понеділок	2/II	15/II	Начало сьв. вел. поста
Неділя	8/II	21/II	I. Неділя сьв. вел. поста гл. 4. Ев. 4.
"	15/II	28/II	II. Неділя сьв. вел. поста гл. 5. Ев. 5.
"	22/II	7/III	III. Неділя сьв. вел. поста гл. 6. Ев. 6.
Второк	24/II	9/III	Обріт. гол. сьв. Йоана крест.
Неділя	1/III	14/III	IV. Нед. сьв. в. Поста гл. 7. Ев. 7.
Середа	3/III	16/III	Утреня четвер а V. Нед. поста з поклонами
Неділя	8/III	21/III	V. Неділя сьв. вел. поста гл. 8. Ев. 8.
Понеділок	9/III	22/III	Сьв. 40 мучеників
Неділя	15/III	28/III	VI. Нед. сьв. вел. поста Цвїтоносна
Понеділок	16/III	29/III	Страстн. Понед.
Вторник	17/III	30/III	" Вторник
Середа	18/III	31/III	" Середа
Четвер	19/III	1/IV	Велик. Четвер
Пяток	20/III	2/IV	" Пяток

Д е н ь			П р и п а д а є
Н А З В А	ст. ст.	нов. ст.	
Субота	21/III	3/IV	Велик. Субота
Неділя	22/III	4/IV	Праздн. Пасхи
Понеділок	23/III	5/IV	Сьвітл. Понеділ.
Вторник	24/III	6/IV	" Вторник
Середа	25/III	7 IV	" Середа і Благовіщ. Пресьв. Богор.

Звертає ся увагу Всеч. клира, що праздник Стрітеня Господнього сего року переноситься на 1/14 лютого і відправляє ся враз з службою неділі Сиропустної.

Від гр. кат. Еп. Ординарияту.

Перемишль дня 30. листопада 1914.

Ч 60.

Ч. 6346. О складках грошевих на військо.

Коли війська австро-угорської держави з подиву гідним самоодверженем геройским завзятем і щиро патріотичним духом поносять труди воєнні і успішно побороють ворога нашої вітчизни і св. католицької віри, тяжить на оставших ся дома горожанам, льояльних патріотах Австрійских і вірних підданих нашого возлюбленого Монарха Цесаря і Короля Франц Йосифа I. святий обовязок: радо і з самоодверженем співити з обильною помочію для тих, що будучи воїнами наставили грудь свою і кладуть жите своє в обороні найсвятійших ідеалів патріотичних: Могуцости Австрії і свободи мирного співжитя і добробиту єї народів в конституційній державі під вітцвским скиптром нашого Найяснійшого Пана Мудрого і Справедливого Старця Монарха.

Поміч тая на жертвеннику вітчизни складати ся маюча, матиме на приміті дві головні задачі: підпомагати жовнірів в поли і старати ся про вдови та сироти по унавших і померших.

Тих, що під прапори нашого Цесаря поклькани суть і що покинули дім і родину, та заміняли спокій і радощі домашні, за тяжкі труди і невгоди, які служба воєнна за собою потягає, піднесе і ободрить кожний подарунок, який їх співгорожани охотно їм пожертвують.

Що також і премногі вдови та сироти по упавших в бою і померших від ран геройських братях наших жовнірах помочи потребують, не підлягає ніякому сумнівові.

Всі ті, що не пішли на війну і осталися дома в супокою, обов'язані суть в совісті і з братньої любови до оборонців вітчизни, щоби щедрими датками своїми облегчили недостатки, журбу і нерідко розпуку бідних родин по погибших.

В всіх часописах появляють ся горячі поклики до складок на «Червоний Хрест» то є для ранених і хорих, та на родини тих, що пішли на війну і немають мужів, вітців і опікунів своїх.

Ц. і к. Міністерство війни установило так званий Уряд воєнної опіки (Kriegsfürsorgeamt) і віднесло ся за посередництвом ц. і к. Апостольського військового Єпископа (з дня 12. серпня 1914. Ч. 7545) з просьбою о складки на ціль повисше наведену.

Справа ясна і самозрозуміла, котру Всч. Отці Душпастирі в науках духовних патріотичному нашому народови пояснять і зарядять складки (через збиране датків на богослуженнях і постійну скарбонку в церкві.)

Узбирані датки поручає ся присилати до Єп. Консисторії з виразним зазначенем, яку квоту призначають на «Червоний Хрест» а яку на поміч вдовам і сиротам по упавших воїнах.

Від гр. кат. Єп. Ординариятю.

Перемишль дня 31. серпня 1914.

Ч. 61.

Ч. 6139. Іменованє Дра Тадея Шидловского консерватором.

Ц. к. Уряд Державний Консервацийний в Відни з дня 29. липня 1914. Ч. 281 през. подає слідуєче:

Seine Exzellenz der Herr Minister für Kultus und Unterricht hat Dr. Thaddäus Andreas von Lubicz Szydłowski (früher Kustos des Nationalmuseums in Krakau) zum kunsthistorischen Landeskonservator, mit dem Amtssitze in Krakau, ernannt. In Durchführung des bezüglichen ministeriellen Erlasses wurde ein Landeskonservatorenamt in Krakau aktiviert, welchem als Hilfskraft der Kunsthistoriker Praktikant Dr. Miecistaus Skrudlik zugeteilt worden ist.

Mit der Vertretung der Zentralkommission nach aussen und dem unmittelbaren Verkehre mit den Aemtern, Körperschaften und Privaten wurde Landeskonservator Dr. von Lubicz Szydłowski betraut.

Hievon beehre ich mich mit dem höflichen Ersuchen die Mitteilung zu machen, die Wirksamkeit der genannten Funktionäre, deren Umfang aus den beiliegenden Organisa-

tionsbestimmungen ersehen werden wolle, tunlichst zu fördern und zu unterstützen, und namentlich auch die Aktivierung des Krakauer Landeskonservatorates im Diözesanblatte zu verlautbaren und die unterstehenden Aemter und Organe anzuweisen, in allen Fragen der Denkmalpflege mit dem Landeskonservatorenamte das Einvernehmen zu pflegen.

Zur näheren Erläuterung ist noch zu bemerken, dass durch eine interne und erforderlichenfalls jeweils eventuell abzuändernde Verfügung der Zentralkommission der Amtsprengel des Krakauer Landeskonservatorenamtes in der Weise abgegrenzt wurde, dass derselbe zur Zeit nachfolgende politische Bezirke umfasst:

1) Biata, 2) Bochnia, 3) Brzesko, 4) Brzozów, 5) Chrzanów, 6) Dąbrowa, 7) Gorlice, 8) Grybów, 9) Jasło, 10) Kolbuszowa, 11) Krakau, 12) Krosno, 13) Limanowa, 14) Łańcut, 15) Mielec, 16) Myślenice, 17) Nisko, 18) Nowy Sącz, 19) Nowy Targ, 20) Oświęcim, 21) Pilzno, 22) Podgórze, 23) Przeworsk, 24) Ropczyce, 25) Rzeszów, 26) Sanok, 27) Strzyżów, 28) Tarnobrzeg, 29) Tarnów, 30) Wadowice, 31) Wieliczka, 32) Żywiec.

Der Präsident: FRANZ LICHTENSTEIN.

Се удляе ся Всч. Клирови до відомости і наблюдения.

Від гр. кат. Еп. Консисто́риі.

Перемишль, дня 17. серпня 1914.

Ч. 62.

Ч. 6289. О здержаню виплати на консерваціі.

Ц. к. Краєвий Уряд Консерваторский в Кракові з дня 12. серпня 1914. Ч. 35/1914. подає слідуєче:

Urząd konserwatorski krajowy zawiadamia w myśl okólników с. k. Ministerstwa Wyznań i Oświaty Z. 2329/K. U. M. i Centralnej Komisji dla opieki nad zabytkami Z. 295 Präs. ex 1914 z dnia 6. sierpnia 1914, że wszelkie roboty restauracyjno-konserwacyjne, wykonywane na podstawie przyznanych państwowych subwencji winny być czasowo zastanowione, gdyż wypłata subwencji musi uleże zwłoce.

Wyjątek stanowić by mogły jedynie te roboty, których wstrzymanie pociągnęłoby za sobą bardzo znaczne straty gospodarcze dla interesowanych i ewentualne kroki prawne przeciwko Skarbowi Państwa. W takich wypadkach należy się co do dalszego prowadzenia tychże robót porozumieć wprzód z tutejszym Urzędem konserwatorskim.

Również w razie jeśliby jakiemuś zabytkowi groziło bezpośrednio zniszczenie lub ruina, należy zawiadomić o tem tutejszy Urząd, który przedsięwzięmie właściwe kroki zapobiegawcze.

C. k. Konserwator krajowy: Dr. Tadeusz Szydłowski.

Се подае ся до відомости Всч. Клира.

Від гр. кат. Еп. Консисто́риі.

Перемишля дня 17. серпня 1914.

Ч. 6313. Нострифікація австрійських богословських докторських дипломів на університеті в Будапешті.

Ц. к. Міністерство віроісповідань і просвіти розпорядженем з дня 21. липня 1914. ч. 35037. подає слідуєче до відомости.

Unter Bezugnahme auf die h. o. Zuschrift vom 11. Februar 1914, Z. 3834. womit dem hochwürdigsten Ordinariate 2 Exemplare der Ministerialverordnung vom 11. Februar 1914, Z. 3854, betreffend die Erlassung einer Zusatzbestimmung zur theologischen Rigorosenordnung übermittelt wurde, beehre ich mich das hochwürdigste Ordinariat in Kenntnis zu setzen, dass nach einer Mitteilung des kgl. ungarischen Ministers für Kultus und Unterricht jenen aus den Ländern der ungarischen Krone stammenden Doktoren der Theologie hierländischer Fakultäten, welche im Sinne der oberwähnten Zusatzbestimmung 4 theologische Rigorosen abgelegt haben, die bedingungslose Nostrifikation ihrer österreichischen Doktordiplome seitens der theologischen Fakultät der Budapester Universität gewährt wird.

Diese Verständigung ergeht unter einem an alle hierländischen Ordinariate der katholischen Kirche.

Der Minister für Kultus und Unterricht: HUSAREK.

Від гр. кат. Еп. Ординарияту.

Перемишль дня 31. серпня 1914.

Х р о н і к а.

Іменованя.

- Ч. 4999. Вспр. о. Рабій Франц, парох в Самборі, ім. орд. відпоручником до ц. к. Ради шк. окр. в Самборі.
Ч. 6591. Всч. о. Грцикевич Константин, парох в Старій соли, ім. містодєканом Старосільским.

Сотрудництва одержали:

- Ч. 5332. о. Боднар Болодимир, управл. в Угерцях незабитовских.
Ч. 6273. о. Слоньский Юліян, управл. в Молодичу.

Завідательства одержали:

- Ч. 5090. о. Жубрид Михайло в Суровици.
Ч. 5246. о. Гринишин Ілія в Ліщинах.

Некрольоги.

О. Чарнецкий Андрій, парох в Нисмичах ум. 3/7 1914.

Душа єго поручає ся молитвам Всч. Клира.

Ал. Зубрицкий

Канцлер.

† КОНСТАНТИН

Епископ.

